
KALLIS-
ARVOINEN
HELMI

KALLISARVOINEN HELMI

VALIKOIMA
JOSEPH SMITHIN,

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEE SUKSEN KRISTUKSEN KIRKON
ENSIMMÄISEN PROFEETAN,
NÄKIJÄN JA ILMOITUKSENSAAJAN,

ILMOITUKSIA JA KÄÄNNÖKSIÄ SEKÄ
HÄNEN SANELEMIAAN KIRJOITUKSIA

SISÄLLYS

Johdanto	V
Mooses	1
Abraham.	33
Kuvajäljennös 1.	34
Kuvajäljennös 2.	42
Kuvajäljennös 3.	47
Joseph Smith – Matteus	50
Joseph Smith – historia	54
Uskonkappaleet	71

JOHDANTO

Kallisarvoinen helmi on valikoima oivallista aineistoa, joka koskettaa monia merkittäviä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon uskon ja opin puolia. Nämä osat ovat profeetta Joseph Smithin kääntämiä ja tuottamia, ja useimmat niistä julkaistiin kirkon aikakauslehdissä hänen aikanaan.

Ensimmäisen aineistokokoelman, jolla oli nimenä Kallisarvoinen helmi, laati vuonna 1851 vanhin Franklin D. Richards, joka oli silloin kahdentoista neuvoston jäsen ja Britannian lähetyskentän johtaja. Kirjan tarkoituksena oli saattaa helpommin tavoitettaviksi eräitä tärkeitä artikkeleita, joiden leviäminen oli ollut vähäistä Joseph Smithin aikana. Kun kirkon jäsenmäärä kasvoi Euroopassa ja Amerikassa, syntyi tarve tuoda tämä aineisto saataville. Kallisarvoista helmeä käytettiin laajalti, ja myöhemmin siitä tuli kirkon pyhä kirja ensimmäisen presidenttikunnan ja yleiskonferenssin päätöksellä Salt Lake Cityssä 10. lokakuuta 1880.

Kirjan kokoonpano on muuttunut useita kertoja kirkon tarpeiden mukaan. Vuonna 1878 lisättiin Mooseksen kirjan osia, joita ei ollut ensimmäisessä laitoksessa. Vuonna 1902 Kallisarvoisesta helmestä poistettiin eräitä osia, jotka oli julkaistu myös Opissa ja liitoissa. Jako lukuihin ja jakeisiin alaviitteineen tehtiin vuonna 1902. Ensimmäinen kaksipalstainen painos, jossa oli hakemisto, julkaistiin vuonna 1921. Muita muutoksia ei tehty ennen huhtikuuta 1976, jolloin lisättiin kaksi ilmoitusta. Vuonna 1979 nuo kaksi ilmoitusta siirrettiin Kallisarvoisesta helmestä Oppiin ja liittoihin, jossa ne ovat nyt lukuina 137 ja 138. Nykyiseen laitokseen on tehty joitakin muutoksia tekstin saattamiseksi yhdenmukaiseksi varhaisempien asiakirjojen kanssa.

Seuraavassa on lyhyt johdanto nykyiseen sisältöön:

1. *Valittuja kohtia Mooseksen kirjasta.* Ote Joseph Smithin kesäkuussa 1830 aloittaman raamatunkäännöksen Ensimmäisestä Mooseksen kirjasta.
2. *Abrahamin kirja.* Innoitettu käännös Abrahamin kirjoituksista. Joseph Smith aloitti kääntämisen vuonna 1835 saatuaan eräitä egyptiläisiä papyruksia. Käännös julkaistiin sarjana *Times and Seasons* -lehdessä Nauvoossa Illinoisissa 1. maaliskuuta 1842 alkaen.
3. *Joseph Smith – Matteus.* Ote Joseph Smithin raamatunkäännöksessä olevasta Matteuksen todistuksesta (ks. jakeista Oppi ja liitot 45:60–61 jumalallista kehotusta aloittaa Uuden testamentin kääntäminen).

4. *Joseph Smith – historia*. Otteita Joseph Smithin virallisesta todistuksesta ja historiasta. Joseph Smith kirjureineen laati historian vuosina 1838–1839, ja se julkaistiin sarjana *Times and Seasons* -lehdessä Nauvoossa Illinoisissa 15. maaliskuuta 1842 alkaen.
5. *Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon uskonkappaleet*. Joseph Smithin lausunto, joka julkaistiin *Times and Seasons* -lehdessä 1. maaliskuuta 1842 kirkon lyhyen historian mukana, josta käytettiin yleisesti nimitystä Wentworth-kirje.

VALITTUJA KOHTIA
MOOSEKSEN KIRJASTA

Ote raamatunkäännöksestä, sellaisena kuin se ilmoitettiin profetta Joseph Smithille kesäkuusta 1830 helmikuuhun 1831.

LUKU 1
(Kesäkuu 1830)

Jumala ilmoittaa itsensä Moosekselle. Mooses kirkastetaan. Hän kohtaa Saatanan. Mooses näkee monia asuttuja maailmoja. Poika loi maailmoja luvutta. Jumalan työ ja kirkkaus on ihmisen kuolematomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen.

JUMALAN sanat, jotka hän ^apuhui ^bMoosekselle aikana, jolloin Mooses temmattiin sangen korkealle vuorelle,

2 ja hän ^anäki Jumalan ^bkasvoista kasvoin ja hän puhui hänen kanssansa, ja Jumalan ^ckirkkaus oli Mooseksen päällä; sen tähden Mooses saattoi ^dkestää hänen kirkkautensa.

3 Ja Jumala puhui Moosekselle sanoen: Katso, minä olen Herra Jumala ^aKaikkivaltias, ja ^bLoputon on minun nimeni, sillä minä

olen vailla päivien alkua ja vuosien loppua; ja eikö tämä ole loputonta?

4 Ja katso, sinä olet minun poikani; ja nyt, ^akatso, niin minä näytän sinulle ^bkätteni ^cteon, mutta en kaikkea, sillä minun teoillani ei ole ^dloppua, ei myöskään ^esanoillani, sillä ne eivät milloinkaan lakkaa.

5 Ja nyt, ei kukaan ihminen voi nähdä kaikkia minun tekojani, ellei hän näe kaikkea minun kirkkauttani; eikä kukaan ihminen voi nähdä kaikkea minun kirkkauttani ja jäädä sen jälkeen lihaan maan päälle.

6 Ja minulla on työ sinulle, Mooses, poikani; ja sinä olet minun ^aAinosyntyiseni ^bkaltainen; ja minun Ainosyntyiseni on ja on oleva ^cVapahtaja, sillä hän on täynnä ^darmoa ja ^etotuutta; mutta minun rinnallani ^fei ole muuta Jumalaa, ja kaikki on minun

1 1a Alma 12:30;
Moos. 1:42.

b pko Mooses.

2a 2. Moos. 3:6; 33:11;
JSR 2. Moos. 33:20, 23
(Liiteosa);
Joh. 1:18; 6:46;
Et. 3:6-16;
Moos. 1:11.

b 4. Moos. 12:6-8;
5. Moos. 34:10;
OL 17:1.

c 5. Moos. 5:24;
Moos. 1:13-14, 25.
pko Kirkkaus.

d pko Kirkastuminen.

3a Ilm. 11:17; 19:6;

1. Nefi 1:14;

OL 121:4.

pko Jumala, jumaluus.

b Jes. 63:16;
OL 19:9-12;
Moos. 7:35.
pko Loputon.

4a Moos. 7:4.

b Moos. 7:32, 35-37.

c Ps. 40:5;

OL 76:114.

d Ps. 111:7-8;
Moos. 1:38.

e 2. Nefi 9:16;

OL 1:37-39.

pko Jumalan sana.

6a pko Ainosyntyinen.

b 1. Moos. 1:26;

Et. 3:14-15;

Moos. 1:13-16.

c pko Vapahtaja.

d Joh. 1:14, 17;

Alma 13:9.

pko Armo.

e Moos. 5:7.

f 1. Kun. 8:60;

Jes. 45:5-18, 21-22.

edessäni, sillä minä ⁸tunnen sen kaiken.

7 Ja nyt, katso, tämän yhden asian minä näytän sinulle, Mooses, poikani; sillä sinä olet maailmassa, ja nyt minä näytän sen sinulle.

8 Ja tapahtui, että Mooses katsoi ja näki ^amaailman, jonka päälle hänet oli luotu; ja Mooses ^bnäki maailman ja sen ääret ja kaikki ihmislapset, jotka ovat ja jotka oli luotu; sitä hän ^cihmetteli ja kummasteli suuresti.

9 Ja Jumala vetäytyi pois Moosesen luota, niin ettei hänen kirkkautensa ollut Moosesen päällä; ja Mooses jäi itsekseen. Ja itsekseen jäätyään hän kaatui maahan.

10 Ja tapahtui, että kului monen tunnin aika, ennen kuin Mooses jälleen sai luonnolliset ^aihmisvoimansa; ja hän sanoi itseksensä: Nyt, tästä syystä minä tiedän, ettei ihminen ole ^bmittään, jota asiaa en ollut koskaan ajatellut.

11 Mutta nyt minun omat silmäni ovat nähneet ^aJumalan; mutta eivät ^bluonnolliset vaan hengelliset silmäni, sillä luonnolliset silmäni eivät olisi voineet nähdä; sillä minä olisin ^ckuivettunut ja ^dkuollut hänen

edessään; mutta hänen kirkkautensa oli päälläni; ja minä näin hänen ^ekasvonsa, sillä minut ^fkirkastettiin hänen edessänsä.

12 Ja tapahtui, että kun Mooses oli sanonut nämä sanat, katso, ^aSaatana tuli ^bkiusaamaan häntä ja sanoi: Mooses, ihmisen poika, palvele minua.

13 Ja tapahtui, että Mooses katsoi Saatanaa ja sanoi: Kuka sinä olet? Sillä katso, minä olen Jumalan ^apoika, hänen Ainosyntysisensä kaltainen; mutta missä on sinun kirkkautesi, että sinua palvelisin?

14 Sillä katso, minä en voinut katsoa Jumalaa ilman että hänen kirkkautensa tuli päälleni ja minut ^akirkastettiin hänen edessänsä. Mutta sinua minä voin katsella luonnollisena ihmisenä. Eikö näin tosiaan ole?

15 Siunattu olkoon minun Jumalani nimi, sillä hänen Henkensä ei ole kokonaan vetäytynyt minusta; vai missä on sinun kirkkautesi, sillä minulle se on pimeyttä? Ja minä osaan tehdä eron sinun ja Jumalan välillä, sillä Jumala sanoi minulle: ^aPalvele Jumalaa, sillä ainoastaan häntä sinun tulee ^bpalvella.

16 Mene pois, Saatana; älä petä minua; sillä Jumala sanoi

6g 1. Nefi 9:6;
2. Nefi 9:20;
Alma 18:32; OL 38:1-2.
rko Kaikkিতietävyys.

8a Moos. 2:1.
b Moos. 1:27.
c Ps. 8:3-4.

10a Dan. 10:8, 17;
1. Nefi 17:47;
Alma 27:17;
JS-H 1:20.
b Dan. 4:35;

Hel. 12:7.

11a rko Jumala, jumaluus.
b OL 67:10-13;
Moos. 6:36.
c 2. Moos. 19:21.
d 2. Moos. 20:19.
e 1. Moos. 32:30;
Moos. 7:4.
f Matt. 17:1-8.
rko Kirkastuminen.
12a Moos. 4:1-4.
rko Perkele.

b Moos. 6:49.
rko Kiusaus.

13a Ps. 82:6;
Hepr. 12:9;
1. Joh. 3:2.

14a rko Kirkastuminen.
15a Matt. 4:10.

rko Jumalan
palveleminen.
b 1. Sam. 7:3;
3. Nefi 13:24.

minulle: Sinä olet minun Ainosyntyiseni ^akaltainen.

17 Ja hän antoi minulle myös käskyjä, kun hän huusi minulle palavasta ^apensaasta sanoen: ^bHuuda avuksi Jumalaa minun Ainosyntyiseni nimessä ja palvele minua.

18 Ja vielä Mooses sanoi: Minä en lakkaa huutamasta avuksi Jumalaa; minulla on muutakin kysyttävää häneltä, sillä hänen kirkkautensa on ollut minun päälläni; sen vuoksi minä osaan tehdä eron hänen ja sinun välillä. Poistu täältä, Saatana.

19 Ja nyt, kun Mooses oli sanonut nämä sanat, Saatana huusi kovalla äänellä ja raivosi maan päällä ja käski sanoen: Minä olen ^aAinosyntyinen, palvele minua.

20 Ja tapahtui, että Mooses alkoi pelätä suuresti; ja kun hän alkoi pelätä, hän näki ^ahelvetin katkeruuden. Kuitenkin Jumalaa avuksi ^bhuutamalla hän sai voimaa, ja hän käski sanoen: Poistu luotani, Saatana, sillä vain tätä yhtä Jumalaa, joka on kirkkauden Jumala, minä palvelen.

21 Ja nyt ^aSaatana alkoi vapista, ja maa järisi; ja Mooses sai voimaa ja huusi avuksi Jumalaa ja sanoi: Ainosyntyisen nimessä, poistu täältä, Saatana.

22 Ja tapahtui, että Saatana huusi kovalla äänellä itkien ja

valittaen ja hampaitaan ^akiristellen; ja hän poistui sieltä, nimitäin Mooseksen luota, niin ettei hän nähnyt häntä.

23 Ja nyt tästä asiasta Mooses todisti; mutta jumalattomuuden tähden sitä ei ole ihmislasten keskuudessa.

24 Ja tapahtui, että kun Saatana oli poistunut Mooseksen luota, että Mooses kohotti silmänsä taivaaseen ollen täynnä ^aPyhää Henkeä, joka todistaa Isästä ja Pojasta;

25 ja hän huusi avuksi Jumalan nimeä ja näki taas hänen kirkkautensa, sillä se oli hänen päällänsä; ja hän kuuli äänen, joka sanoi: Siunattu olet sinä, Mooses, sillä minä, Kaikkivaltias, olen valinnut sinut, ja sinut tehdään suuria ^avesiä voimakkaammaksi; sillä ne tottelevat sinun ^bkäskyäsi ikään kuin olisit ^cJumala.

26 Ja katso, minä olen sinun kanssasi aina päiviesi loppuun asti; sillä sinun tulee ^avapauttaa minun kansani ^borjuudesta, nimitäin ^cIsrael, ^dvalittuni.

27 Ja tapahtui äänen vielä puhuessa, että Mooses loi katseensa ja ^anäki maan, niin, vieläpä kaiken siitä; eikä ollut hiukkasakaan, jota hän ei siitä nähnyt, ja hän havaitsi sen Jumalan Hengen avulla.

28 Ja hän näki myös sen

16a Moos. 1:6.

17a 2. Moos. 3:2.

b Moos. 5:8.

19a Matt. 24:4–5.

20a pko Helvetti.

b JS–H 1:15–16.

pko Rukous.

21a pko Perkele.

22a Matt. 13:41–42;

Moosia 16:1–3.

24a pko Pyhä Henki.

25a 2. Moos. 14:21–22.

b pko Pappesus;

Voima.

c 2. Moos. 4:16.

26a 2. Moos. 3:7–12.

b 1. Nefi 17:23–25.

c 1. Kun. 8:51–53.

pko Israel.

d pko Valitut.

27a OL 88:47;

Moos. 1:8.

pko Näky.

asukkaat, eikä ollut sieluakaan, jota hän ei nähnyt; ja hän havaitsi ne Jumalan Hengen avulla; ja niiden lukumäärä oli suuri, vieläpä lukemattomampi kuin hiekka meren rannalla.

29 Ja hän näki monia maailmoja; ja kutakin maailmaa kutsuttiin ^amaaksi, ja niiden pinnalla oli asukkaita.

30 Ja tapahtui, että Mooses huusi avuksi Jumalaa sanoen: Sano minulle, rukoilin sinua, miksi nämä ovat siten ja millä sinä teit ne?

31 Ja katso, Herran kirkkaus oli Mooseksen päällä, niin että Mooses seisoi Jumalan edessä ja puhui hänen kanssansa ^akasvoista kasvoihin. Ja Herra Jumala sanoi Moosekselle: Omaa ^btarkoitustani varten minä olen tehnyt nämä. Tämä on viisautta, ja se pysyy minussa.

32 Ja minä olen luonut ne voimani ^asanalla, joka on minun ainosyntyinen Poikani, joka on täynnä ^barmoaa ja ^ctotuutta.

33 Ja ^amaailmoja luvutta olen minä ^bluonut; ja nekin minä loin omaa tarkoitustani varten; ja minä loin ne Pojan kautta, joka on minun ^cAinosyntyiseni.

34 Ja ^aensimmäiselle kaikista

ihmisistä minä annoin nimeksi ^bAadam, mikä on ^cmonta.

35 Mutta ainoastaan tästä maasta ja sen asukkaista minä kerron sinulle, sillä katso, on paljon maailmoja, jotka ovat kadonneet minun voimani sanasta. Ja monia on nyt olemassa, ja lukemattomat ne ovat ihmiselle; mutta kaikki on luettu minulle, sillä ne ovat minun ja minä ^atunnen ne.

36 Ja tapahtui, että Mooses puhui Herralle sanoen: Ole armollinen palvelijallesi, oi Jumala, ja kerro minulle tästä maasta ja sen asukkaista sekä taivaista, niin silloin palvelijasi on tyytyväinen.

37 Ja Herra Jumala puhui Moosekselle sanoen: ^aTaivaat, niitä on monia, eikä niitä voida lukea ihmiselle, mutta minulle ne ovat luetut, sillä ne ovat minun.

38 Ja niin kuin yksi maa katoaa ja sen taivaat, niin tulee toinen, eikä minun teoillani ole ^aloppua, eikä sanoillani.

39 Sillä katso, tämä on minun ^atyöni ja ^bkirkkauteni – ihmisen ^ckuolemattomuuden ja ^diankaikisen elämän toteuttaminen.

40 Ja nyt, Mooses, poikani, minä puhun sinulle tästä maasta, jolla seisot; ja sinun tulee

29a pko Maa.

31a 5. Moos. 5:4;
Moos. 1:11.

b Jes. 45:17–18;
2. Nefi 2:14–15.

32a Joh. 1:1–4, 14;
Hepr. 1:1–3;
Ilm. 19:13;
MK Jaak. 4:9;
Moos. 2:1, 5.
pko Jeesus Kristus.

b Ps. 19:1;
Moos. 5:7–8.

pko Armo.

c pko Totuus.

33a Ps. 8:3–4;
OL 76:24;
Moos. 7:29–30.

b pko Luominen.
c Moos. 1:6.

34a Moos. 3:7.

b Abr. 1:3.
pko Aadam.

c Moos. 4:26; 6:9.

35a Moos. 1:6; 7:36.

pko Kaikkitetävyys.

37a Abr. 4:1.

pko Taivas.

38a Moos. 1:4.

39a Room. 8:16–17;
2. Nefi 2:14–15.

pko Lunastus-
suunnitelma.

b pko Kirkkaus.

c pko Kuolemattomuus.

d pko Iankaikinen
elämä.

“kirjoittaa ne asiat, jotka minä puhun.

41 Ja aikana, jolloin ihmislapset pitävät minun sanojani tyhjän arvoisina ja ^aottavat monia niistä siitä kirjasta, jonka sinä kirjoitat, katso, minä nostan toisen, sinun ^bkaltaisesi; ja ^cne ovat jälleen ihmislusten keskuudessa – kaikkien niiden keskuudessa, jotka uskovat.

42 (Nämä sanat ^apuhuttiin Moosekselle vuorella, jonka nimeä ei tulla tuntemaan ihmislusten keskuudessa. Ja nyt ne on puhuttu sinulle. Älä näytä niitä kenellekään, paitsi niille, jotka uskovat. Aivan niin. Amen.)

LUKU 2

(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Jumala luo taivaat ja maan. Kaikki elämänmuodot luodaan. Jumala luo ihmisen ja antaa kaiken muun hänen valtaansa.

Ja tapahtui, että Herra puhui Moosekselle sanoen: Katso, minä ilmoitan sinulle tästä ^btaivaasta ja tästä ^cmaasta; kirjoita sanat, jotka minä puhun. Minä olen Alku ja Loppu, ^dkaikkivaltias Jumala; ^eAinosyntyiseni kautta minä loin nämä; niin, alussa minä loin taivaan ja maan, jonka päällä sinä seisot.

2 Ja ^amaa oli vailla muotoa ja tyhjä; ja minä saatoin pimeyden nousemaan syvyyden päälle, ja minun Henkeni liikkui veden yllä; sillä minä olen Jumala.

3 Ja minä, Jumala, sanoin: Tulokoon ^avalo; ja valo tuli.

4 Ja minä, Jumala, näin valon; ja tuo valo oli ^ahyvä. Ja minä, Jumala, erotin valon pimeydestä.

5 Ja minä, Jumala, nimitin valon päiväksi, ja pimeyden minä nimitin yöksi; ja tämän minä tein voimani ^asanalla; ja tapahtui niin kuin olin ^bpuhunut; ja tuli ilta ja aamu, ensimmäinen ^cpäivä.

6 Ja vielä minä, Jumala, sanoin: Tulokoon ^ataivaankansi keskelle vettä, ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut; ja minä sanoin: Erottakoon se vedet vesistä; ja niin tapahtui;

7 ja minä, Jumala, tein taivaankannen ja erotin ^avedet, niin, suuret vedet taivaankannen alla, vesistä, jotka olivat taivaankannen päällä, ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut.

8 Ja minä, Jumala, nimitin kannen ^ataivaaksi; ja tuli ilta ja aamu, toinen päivä.

9 Ja minä, Jumala, sanoin: Kokoontukoot vedet yhteen taivaan alla ^ayhteen paikkaan, ja

40a 2. Nefi 29:11–12.

41a 1. Nefi 13:23–32;
Moos. 1:23.

b 2. Nefi 3:7–19.

c 1. Nefi 13:32, 39–40;
OL 9:2.

42a Moos. 1:1.

2 1a Moos. 1:30, 36.

b PKO Taivas.

c Moos. 1:8.

d PKO Jumala,

jumaluus:

Isä Jumala.

e PKO Ainosyntyinen.

f PKO Luominen.

2a 1. Moos. 1:2;

Abr. 4:2.

3a OL 88:6–13.

PKO Valo,

Kristuksen.

4a 1. Moos. 1:4;

Abr. 4:4.

5a Moos. 1:32.

b 2. Kor. 4:6.

c 1. Moos. 1:5.

6a 1. Moos. 1:6–8.

7a Abr. 4:9–10.

8a PKO Taivas.

9a 1. Moos. 1:9;

Abr. 4:9.

niin tapahtui; ja minä, Jumala, sanoin: Tulkoon kuivaa maata; ja niin tapahtui.

10 Ja minä, Jumala, nimitin kuivan kamaran ^amaaksi, ja yhteen kokoontuneet vedet minä nimitin mereksi. Ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin tehnyt, oli hyvää.

11 Ja minä, Jumala, sanoin: Kasvakoon maa ^aruohoa, kasveja, jotka tuottavat siementä, hedelmäpuita, jotka tuottavat hedelmää lajinsa mukaan, ja puita, jotka tuottavat hedelmää, jossa on siementä itsessään maan päällä, ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut.

12 Ja maa kasvoi ruohoa, jokainen kasvi tuotti siementä lajinsa mukaan, ja puu tuotti hedelmää, jossa oli siementä itsessään, lajinsa mukaan; ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin tehnyt, oli hyvää.

13 Ja tuli ilta ja aamu, kolmas päivä.

14 Ja minä, Jumala, sanoin: Tulkoon valoja taivaankanteen erottamaan päivän yöstä, ja olkoot ne merkkeinä ja osoittamassa määräaikoja ja päiviä ja vuosia;

15 ja ne olkoot valoina taivaankannessa antamassa valoa maan päälle; ja tapahtui niin.

16 Ja minä, Jumala, tein kaksi suurta valoa, suuremman ^avalon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä; ja suurempi valo oli aurinko, ja pienempi valo oli kuu; ja myös

tähdet tehtiin, niin, minun sanani mukaan.

17 Ja minä, Jumala, asetin ne taivaankanteen antamaan valoa maan päälle

18 ja auringon hallitsemaan päivää ja kuun hallitsemaan yötä ja erottamaan valon pimeydestä; ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin tehnyt, oli hyvää.

19 Ja tuli ilta ja aamu, neljäs päivä.

20 Ja minä, Jumala, sanoin: Tuottakoot vedet runsaasti liikkuvia olentoja, joissa on elämä, ja lintuja, jotka voivat lentää maan yläpuolella avoimella taivaalla.

21 Ja minä, Jumala, loin suuret ^avalaat ja kaikki elävät olennot, jotka liikkuvat ja joita vedet tuottivat runsaasti, lajinsa mukaan, ja kaikki siivekkäät linnut lajinsa mukaan; ja minä, Jumala, näin, että kaikki, mitä olin luonut, oli hyvää.

22 Ja minä, Jumala, siunasin ne sanoen: Olkaa hedelmälliset ja ^alisääntykää ja täyttäkää meren vedet; ja linnut lisääntykööt maan päällä.

23 Ja tuli ilta ja aamu, viides päivä.

24 Ja minä, Jumala, sanoin: Tuottakoon maa eläviä olentoja lajinsa mukaan, karjaeläimet ja matelijat ja villieläimet lajinsa mukaan; ja niin tapahtui;

25 ja minä, Jumala, tein villieläimet lajinsa mukaan, karjaeläimet lajinsa mukaan ja

10a pko Maa.
11a 1. Moos. 1:11–12;
Abr. 4:11–12.

16a 1. Moos. 1:16.
21a 1. Moos. 1:21;
Abr. 4:21.

22a 1. Moos. 1:22–25;
Abr. 4:22–25.

kaikki, jotka matelevat maan päällä, lajinsa mukaan; ja minä, Jumala, näin, että kaikki tämä oli hyvää.

26 Ja minä, Jumala, sanoin "Ainosyntyiselleni, joka oli minun luonani alusta asti: ^bTehkäämme ihminen ^ckuvaksemme, kaltaiseksemme; ja niin tapahtui. Ja minä, Jumala, sanoin: ^dVallitkoot he meren kaloja ja ilman lintuja ja karjaeläimiä ja koko maata ja kaikkia matelijoita, joita matelee maan päällä.

27 Ja minä, Jumala, loin ihmisen omaksi kuvakseni, Ainosyntyiseni kuvaksi minä hänet loin; mieheksi ja naiseksi minä loin heidät.

28 Ja minä, Jumala, siunasin heidät ja sanoin heille: Olkaa hedelmälliset ja ^alisääntykää ja täyttäkää maa, ja ottakaa se valtaanne, ja vallitkaa meren kaloja ja ilman lintuja ja jokaista elävää olentoa, joka liikkuu maan päällä.

29 Ja minä, Jumala, sanoin ihmiselle: Katso, minä olen antanut sinulle kaikki siementä tuottavat kasvit, joita on kaikkialla maan päällä, ja kaikki puut, joissa on siementä tuottavaa puun hedelmää; sinulle se on ^aravinnoksi.

30 Ja kaikille maan eläimille ja kaikille ilman linnuille ja

kaikille, jotka matelevat maan päällä ja joille minä suon elämän, annetaan kaikki puhtaat kasvit ravinnoksi; ja tapahtui niin, aivan niin kuin olin puhunut.

31 Ja minä, Jumala, katsoin kaikkea, mitä olin tehnyt, ja katso, kaikki, mitä olin tehnyt, oli sangen ^ahyvää; ja tuli ilta ja aamu, ^bkuudes päivä.

LUKU 3

(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Jumala loi kaiken hengellisesti, ennen kuin se oli luonnollisena maan päällä. Hän loi ihmisen, ensimmäisen lihan, maan päälle. Nainen on miehelle sopiva apu.

NÄIN tulivat ^avalmiiksi taivas ja maa ja kaikki niiden ^bjoukot.

2 Ja seitsemäntenä päivänä minä, Jumala, päätin työni ja kaiken, mikä minä olin tehnyt; ja minä ^alepäsin ^bseitsemäntenä päivänä kaikesta työstäni, ja kaikki, mitä olin tehnyt, tuli valmiiksi, ja minä, Jumala, näin, että se oli hyvää;

3 ja minä, Jumala, ^asiunasin seitsemännen päivän ja pyhitin sen, koska minä sinä päivänä lepäsin kaikesta ^btyöstäni, mitä minä, Jumala, olin luonut ja tehnyt.

4 Ja nyt, katso, minä sanon

26a PKO Jeesus Kristus.

b PKO Luominen.

c 1. Moos. 1:26–27;

Moos. 6:8–10;

Abr. 4:26–27.

d 1. Moos. 1:28;

Moos. 5:1;

Abr. 4:28.

27a PKO Jumala,

jumaluus.

28a Moos. 5:2.

29a 1. Moos. 1:29–30;

Abr. 4:29–30.

31a 1. Moos. 1:31;

OL 59:16–20.

b 2. Moos. 20:11;

Abr. 4:31.

3 1a PKO Luominen.

b 1. Moos. 2:1;

Abr. 5:1.

2a 1. Moos. 2:2–3;

Abr. 5:2–3.

PKO Lepo.

b PKO Lepopäivä.

3a Moosia 13:19.

b 2. Moos. 31:14–15.

sinulle, että nämä ovat taivaan ja maan syntyvaiheet, kun ne luotiin päivänä, jolloin minä, Herra Jumala, tein taivaan ja maan

5 ja jokaisen maan kasvin, ^aennen kuin se oli maassa, ja jokaisen maan ruohon, ennen kuin se kasvoi. Sillä minä, Herra Jumala, ^bloin kaiken, mistä olen puhunut, ^chengellisesti, ennen kuin se oli luonnollisena maan päällä. Sillä minä, Herra Jumala, en ollut antanut sataa maan päällä. Ja minä, Herra Jumala, olin ^dluonut kaikki ihmislapset mutta en vielä ihmistä viljelemään ^emaata; sillä ^ftaivaassa minä ^gloin heidät; eikä ollut vielä lihaa maan päällä eikä vedessä eikä ilmassa;

6 mutta minä, Herra Jumala, puhuin, ja maasta nousi ^asumu, ja se kasteli koko maan pinnan.

7 Ja minä, Herra Jumala, muovasin ihmisen maan ^atomusta ja henkäisin hänen sieraimiinsa elämän henkäyksen; ja ^bihmisestä tuli elävä ^csielu, ^densimmäinen liha maan päällä, myös ensimmäinen ihminen; kuitenkin kaikki oli luotu aikaisemmin, mutta ne oli luotu hengellisesti ja tehty minun sanani mukaan.

8 Ja minä, Herra Jumala, istutin puutarhan itään ^aEedeniin, ja sinne asetin ihmisen, jonka olin muovannut.

9 Ja maasta minä, Herra Jumala,

kasvatin luonnon mukaisesti kaikki puut, jotka ovat mieluisia ihmisen katsella; ja ihminen saattoi katsella niitä. Ja myös niistä tuli eläviä sieluja. Sillä ne olivat hengellisiä sinä päivänä, jolloin minä ne loin; sillä ne jäivät siihen piiriin, johon minä, Jumala, loin ne, aivan niin, kaikki, jotka minä valmistin ihmisen käytettäväksi; ja ihminen näki, että ne olivat hyviä ravinnoksi. Ja minä, Herra Jumala, istutin myös ^aelämän puun keskelle puutarhaa, sekä ^bhyvän- ja pahantiedon puun.

10 Ja minä, Herra Jumala, pannon joen lähtemään Eedenistä kastelemaan puutarhan; ja sieltä se jakautui ja siitä tuli neljä ^ahaaraa.

11 Ja minä, Herra Jumala, annoin ensimmäiselle nimeksi Pison, ja se kiertää koko Havilan maan, jonne minä, Herra Jumala, loin paljon kultaa;

12 ja sen maan kultaa oli hyvää, ja siellä oli suitsutuspiikkaa ja onykskiveä.

13 Ja toiselle joelle annettiin nimeksi Gihon, sama, joka kiertää koko Etiopian maan.

14 Ja kolmannen joen nimi oli Tigris, se, joka menee kohti Assyrian itää. Ja neljäs joki oli Eufrat.

15 Ja minä, Herra Jumala, otin ihmisen ja asetin hänet Eedenin

5a 1. Moos. 2:4–5;

Abr. 5:4–5.

b Moos. 6:51.

c OL 29:31–34;

Abr. 3:23.

PKO Henkiluominen.

d PKO Henki.

e 1. Moos. 2:5.

f PKO Taivas.

g PKO Ihminen: Ihminen, taivaallisen Isän henkilösi.

6a 1. Moos. 2:6.

7a 1. Moos. 2:7;

Moos. 4:25; 6:59;

Abr. 5:7.

b PKO Aadam.

c PKO Sielu.

d Moos. 1:34.

8a PKO Eeden.

9a PKO Elämän puu.

b 1. Moos. 2:9.

10a 1. Moos. 2:10.

puutarhaan viljelemään sitä ja varjelemaan sitä.

16 Ja minä, Herra Jumala, käskin ihmistä sanoen: Jokaisesta puutarhan puusta saat vapaasti syödä,

17 mutta hyvän- ja pahantiedon puusta, älä syö siitä; saat kuitenkin itse ^avalita, sillä se on sinulle suotu; mutta muista, että minä kiellän sen, sillä sinä ^bpäivänä, jona siitä syöt, olet ^ckuoleman oma.

18 Ja minä, Herra Jumala, sanoin ^aAinosyntyiselleni, että miehen ei ollut hyvä olla yksinään; sen vuoksi minä teen hänelle sopivan ^bavun.

19 Ja maasta minä, Herra Jumala, muovasin kaikki maan eläimet ja kaikki ilman linnut; ja minä käskin niiden tulla Aadamin luo nähdäkseni, minkä nimen hän niille antaisi; ja nekin olivat eläviä sieluja; sillä minä, Jumala, puhalsin niihin elämän henkäyksen ja annoin käskyn, että minkä nimen Aadam antaisikin kullekin elävälle olennolle, se olisi sen nimi.

20 Ja Aadam antoi nimet kaikille karjaeläimille ja ilman linnuille ja kaikille maan eläimille; mutta mitä tulee Aadamiin, hänelle ei löytynyt sopivaa apua.

21 Ja minä, Herra Jumala, vaitutin Aadamin syvään uneen; ja

hän nukkui, ja minä otin yhden hänen kylkiluistaan ja täytin sen kohdan lihalla;

22 ja kylkiluun, jonka minä, Herra Jumala, olin ottanut miehestä, tein ^anaiseksi, ja toin hänet miehen luo.

23 Ja Aadam sanoi: Nyt minä tiedän, että tämä on luo minun luistani ja ^aliha minun lihastani; häntä sanottakoon miehettäreksi, sillä hänet on otettu miehestä.

24 Siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja ^aliittyy vaimoonsa; ja he tulevat ^byhdeksi lihaksi.

25 Ja he olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä tunteneet häpeää.

LUKU 4

(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Kuinka Saatanasta tuli Perkele. Hän kiusaa Eevaa. Aadam ja Eeva lankeavat, ja kuolema tulee maailmaan.

Ja minä, Herra Jumala, puhuin Moosekselle sanoen: Tuo ^aSaatanana, jota sinä olet käsenyt minun Ainosyntyiseni nimessä, on sama, joka on ollut ^balusta asti, ja hän tuli minun eteeni ja sanoi: Katso, tässä olen, lähetä minut, minä olen poikasi ja lunastan koko ihmissuvun, niin ettei yksikään sielu huku, ja totisesti

17a Moos. 7:32.

pkO Tahdonvapaus.

b Abr. 5:13.

c 1. Moos. 2:17.

pkO Kuolema,
fyysinen;
Kuolevaisuus.

18a pkO Ainosyntyinen.

b 1. Moos. 2:18;

Abr. 5:14.

22a pkO Eeva;

Nainen.

23a 1. Moos. 2:23;

Abr. 5:17.

24a 1. Moos. 2:24;

OL 42:22; 49:15–16;

Abr. 5:17–18.

b pkO Avioliitto.

4 1a pkO Perkele.

b OL 29:36–37.

‘minä teen sen; anna siis minulle kunniasi.

2 Mutta katso, rakas ^aPoikani, joka on ollut Rakkaani ja ^bValittuni alusta asti, sanoi minulle: ‘Isä, sinun ^atahtosi tapahtuukoon, ja ^ekunnia olkoon sinun ikuisesti.

3 Ja nyt, koska Saatana ^akapinoi minua vastaan ja pyrki hävittämään ihmisen ^btahtonvapauden, jonka minä, Herra Jumala, olin antanut hänelle, ja koska hän myös pyrki siihen, että antaisin hänelle oman voimani, Ainosyntyiseni voimalla minä käskin ‘syöstä hänet alas;

4 ja hänestä tuli Saatana, niin, nimittäin Perkele, kaikkien ^avalheiden isä, eksyttämään ja sokaisemaan ihmisiä ja johdattamaan heitä vankeina tahtonsa mukaan, vieläpä kaikkia, jotka eivät kuule minun ääntäni.

5 Ja nyt käärme oli ^akavalampi kuin mikään maan eläin, jonka minä, Herra Jumala, olin tehnyt.

6 Ja Saatana pani sen käärmeen sydämeen (sillä hän oli vetänyt mukaansa monia), ja hänen pyrkimyksensä oli myös pettää ^aEevaa, sillä Saatana ei tuntenut Jumalan mieltä; sen vuoksi hän pyrki hävittämään maailman.

7 Ja hän sanoi naiselle: Niin,

onko Jumala sanonut: Te ette saa syödä kaikista ^apuutarhan puista? (Ja hän puhui käärmeen suulla.)

8 Ja nainen sanoi käärmeelle: Me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä,

9 mutta sen puun hedelmästä, jonka näet keskellä puutarhaa, Jumala on sanonut: Älkää syökö sitä, älkääkä koskeko siihen, ettette kuolisi.

10 Ja käärme sanoi naiselle: Ette te suinkaan kuole,

11 sillä Jumala tietää, että sinä päivänä, jona te syötte siitä, silloin ^asilmänne avautuvat ja te tulette olemaan kuin jumalia, ^btietäen hyvän ja pahan.

12 Ja kun nainen näki, että puusta oli hyvä syödä ja että se kävi mieluisaksi silmille ja oli ^ahaluttava puu, joka antaisi hänelle ymmärrystä, hän otti sen hedelmää ja ^bsöi ja antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja mies söi.

13 Ja heidän kumpaisenkin silmät avautuivat, ja he huomasivat olleensa ^aalasti. Ja he sitoivat yhteen viikunanlehtiä ja tekivät itsellensä esiliinat.

14 Ja he kuuluivat Herran Jumalan äänen ^akävellessään puutarhassa päivän viilessä; ja Aadam ja hänen vaimonsa menivät

1c Jes. 14:12–15.

2a PKO Jeesus Kristus.

b Moos. 7:39;

Abr. 3:27.

PKO Ennalta

asettaminen.

c PKO Jumala, jumaluus:

Isä Jumala.

d Luuk. 22:42.

e PKO Kirkkaus.

3a PKO Neuvonpito

taivaassa.

b PKO Tahtonvapaus.

c OL 76:25–27.

4a 2. Nefi 2:18; OL 10:25.

PKO Pettäminen;

Valehteleminen.

5a 1. Moos. 3:1;

Moosia 16:3;

Alma 12:4.

6a PKO Eeva.

7a PKO Eeden.

11a 1. Moos. 3:3–6;

Moos. 5:10.

b Alma 12:31.

12a 1. Moos. 3:6.

b PKO Aadamin ja Eevan

lankeemus.

13a 1. Moos. 2:25.

14a 1. Moos. 3:8.

Herran Jumalan luota piiloon puutarhan puiden sekaan.

15 Ja minä, Herra Jumala, huusin Aadamia ja sanoin hänelle: Minne sinä ^amenet?

16 Ja hän sanoi: Minä kuulin sinun äänesi puutarhassa ja minua pelotti, koska näin olevani alasti, ja minä piilouduin.

17 Ja minä, Herra Jumala, sanoin Aadamille: Kuka sinulle sanoi, että olit alasti? Oletko syönyt puusta, josta minä kielsin sinua syömästä ja sanoin, että jos söisit, olisit ^akuoleman oma?

18 Ja mies sanoi: Nainen, jonka annoit minulle ja jonka käsikit pysyä kanssani, hän antoi minulle puun hedelmää, ja minä söin.

19 Ja minä, Herra Jumala, sanoin naiselle: Mitä sinä olet tehnyt? Ja nainen sanoi: Käärme ^apetti minut, ja minä söin.

20 Ja minä, Herra Jumala, sanoin käärmeelle: Koska tämän teit, olet ^akirottu ennen kaikkia karjaeläimiä ja ennen jokaista maan eläintä; vatsallasi sinun on kuljettava ja tomua sinun on syötävä koko elinaikasi;

21 ja minä panen vihan sinun ja naisen välille, sinun jälkeläistesi ja hänen jälkeläistensä välille; hän on iskevä pääsi murskaksi, ja sinä olet iskevä häntä kantapäähän.

22 Naiselle minä, Herra Jumala, sanoin: Minä teen sangen suureksi sinun raskautesi murheen. ^aMurheella sinä olet synnyttävä lapsia, ja tunnet halua mieheesi, ja hän vallitsee sinua.

23 Ja Aadamille minä, Herra Jumala, sanoin: Koska kuulit vaimosi ääntä ja söit sen puun hedelmää, josta minä kielsin sinua sanoen: Älä syö siitä, kirottu olkoon maa sinun takiasi; murheella sinun on syötävä siitä koko elinaikasi.

24 Vielä, orjantappuroita ja ohdakkeita se kasvaa sinulle, ja maan kasveja sinun on syötävä.

25 Kasvot ^ahiessä sinun on syötävä leipäsi, kunnes palaat maahan – sillä sinä olet kuoleman oma – sillä siitä sinut on otettu: sillä ^btomua sinä olit, ja tomuun sinä palaat.

26 Ja Aadam antoi vaimolleen nimeksi Eeva, sillä hän oli kaikkien elävien äiti, sillä näin minä, Herra Jumala, olen nimittänyt ensimmäistä kaikista naisista, joita on ^apaljon.

27 Minä, Herra Jumala, tein Aadamille ja myös hänen vaimolleen vaatteet nahasta ja ^apuin heidät.

28 Ja minä, Herra Jumala, sanoin Ainosyntyiselleni: Katso, ^aihmisestä on tullut kuin yksi meistä, niin että hän ^btietää hyvän ja pahan; ja jottei hän nyt

15a 1. Moos. 3:9.

17a Moos. 3:17.

19a 1. Moos. 3:13;

Moosia 16:3.

20a 1. Moos. 3:13–15.

22a 1. Moos. 3:16.

25a 1. Moos. 3:17–19.

PKO Aadamin ja Eevan lankeemus.

b 1. Moos. 2:7;

Moos. 6:59;

Abr. 5:7.

26a Moos. 1:34; 6:9.

27a PKO Vaatimattomuus.

28a 1. Moos. 3:22.

PKO Ihminen:

Ihmisestä voi tulla

taivaallisen Isän

kaltainen.

b PKO Tieto.

ojenna kättänsä ja ^cota myös ^delämän puusta ja syö ja elä ikuisesti, 29 sen tähden minä, Herra Jumala, ajan hänet pois ^aEedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet on otettu;

30 sillä niin totta kuin minä, Herra Jumala, elän, niin eivät myöskään minun ^asanani voi palata tyhjinä, sillä sellaisina, kuin ne lähtevät ulos suustani, niiden on toteuduttava.

31 Niin minä karkotin pois ihmisen ja asetin Eedenin puutarhan itäpuolelle ^akerubit ja leimuavan, joka suuntaan kääntyvän miekan vartioimaan elämän puun tietä.

32 (Ja nämä ovat sanat, jotka minä puhuin palvelijalleni Moosekselle, ja ne ovat totta, niin kuin minä tahdon; ja minä olen puhunut ne sinulle. Katso, ettet näytä niitä yhdellekään ihmiselle, kunnes minä annan sinulle käskyn, paitsi niille, jotka uskovat. Aamen.)

LUKU 5

(Kesäkuu–lokakuu 1830)

Aadam ja Eeva saavat lapsia. Aadam uhraa uhrin ja palvelee Jumalaa. Kain ja Abel syntyvät. Kain kapinoi ja rakastaa Saatanaa enemmän kuin Jumalaa, ja hänestä tulee Kadotus. Murha ja

*jumalattomuus leviävät. Evanke-
liumia saarnataan alusta asti.*

Ja tapahtui, että sen jälkeen kun minä, Herra Jumala, olin karkottanut heidät pois, että Aadam alkoi viljellä maata ja ^avallita kaikkia maan eläimiä ja syödä leipäänsä otsa hiessä, niin kuin minä, Herra, olin häntä käskennyt. Ja Eevakin, hänen vaimonsa, teki työtä hänen kanssansa.

2 Ja Aadam yhtyi vaimoonsa, ja tämä ^asynnytti hänelle poikia ja ^btyttäriä, ja he alkoivat ^clisääntyä ja täyttää maata.

3 Ja tästä ajasta lähtien Aadam pojat ja ^atyttäret alkoivat jakautua maahan kaksittain ja viljellä maata ja kaitsea katraita, ja myös heille syntyi poikia ja tyttäriä.

4 Ja Aadam ja Eeva, hänen vaimonsa, huusivat avuksi Herran nimeä, ja he kuulivat Herran äänen ^aEedenin puutarhasta päin puhuvan heille, mutta he eivät nähneet häntä, sillä heidät oli suljettu pois hänen ^bluotansa.

5 Ja hän antoi heille käskyjä, että heidän oli ^apalveltava Herraa, Jumalaansa, ja uhrattava katraidensa ^besikoiset uhriksi Herralle. Ja Aadam oli ^ckuuliaisainen Herran käskyille.

6 Ja monen päivän kuluttua Herran ^aenkeli ilmestyi Aada-

28c Alma 42:4–5.

d 1. Moos. 2:9;

1. Nefi 11:25;

Moos. 3:9.

PKO Elämän puu.

29a PKO Eeden.

30a 1. Kun. 8:56;

OL 1:38.

31a Alma 42:3.

PKO Kerubit.

5 1a Moos. 2:26.

2a 1. Moos. 5:4.

b OL 138:39.

c 1. Moos. 1:28;

Moos. 2:28.

3a Moos. 5:28.

4a PKO Eeden.

b Alma 42:9.

5a PKO Jumalan

palveleminen.

b 2. Moos. 13:12–13;

4. Moos. 18:17;

Moosia 2:3.

PKO Esikoinen.

c PKO Kuuliaisuus.

6a PKO Enkelit.

mille ja sanoi: Miksi sinä uhraat ^buhreja Herralle? Ja Aadam sanoi hänelle: En tiedä, paitsi että Herra käski minua.

7 Ja silloin enkeli puhui sanoen: Tämä on Isän Ainosyntyisen ^auhrin ^bvertauskuva, hänen, joka on täynnä ^carmoa ja totuutta.

8 Tee siis kaikki, minkä teet, Pojan ^animessä, ja tee ^bparannus ja ^chuuda avuksi Jumalaa Pojan nimessä ikuisesti.

9 Ja sinä päivänä laskeutui Aadamin päälle ^aPyhä Henki, joka todistaa Isästä ja Pojasta sanoen: Minä olen Isän ^bAinosyntyinen alusta asti, vastedes ja ikuisesti, niin että koska sinä olet ^clangennut, sinut voidaan ^dlunastaa, ja koko ihmiskunta, vieläpä kaikki, jotka tahtovat.

10 Ja sinä päivänä Aadam siunasi Jumalaa, ja hänet ^atätettiin, ja hän alkoi ^bprofetoida kaikista maan suvuista sanoen: Siunattu olkoon Jumalan nimi, sillä minun rikkomukseni tähden silmäni ovat avautuneet, ja tässä elämässä minulla on ^cilo, ja jälleen ^dlihassa saan nähdä Jumalan.

11 Ja ^aEeva, hänen vaimonsa, kuuli kaiken tämän ja iloitsi ja

sanoi: Ellei rikkomustamme olisi ollut, meillä ei olisi koskaan ollut ^bjälkeläisiä emmekä olisi koskaan tienneet hyvää emmekä pahaa, emme lunastuksemme iloa emmekä iankaikkista elämää, jonka Jumala antaa kaikille kuuliaisille.

12 Ja Aadam ja Eeva siunasivat Jumalan nimeä, ja he ^ailmoittivat kaikki asiat pojillensa ja tyttärillensä.

13 Ja ^aSaatana tuli heidän keskuuteensa ja sanoi: Minäkin olen Jumalan poika. Ja hän käski heitä sanoen: Älkää uskoko sitä, eivätkä he ^buskoneet sitä, ja he ^crakastivat Saatanaa enemmän kuin Jumalaa. Ja ihmiset alkoivat tuosta ajasta alkaen käydä ^dlihallsiksi, aistillisiksi ja perkeleellisiksi.

14 Ja Herra Jumala kutsui ihmisiä ^aPyhän Hengen kautta kaikkialla ja käski heitä tekemään parannuksen;

15 ja jokainen, joka ^auskoisi Poikaan ja tekisi parannuksen synneistänsä, ^bpelastuisi; ja jokainen, joka ei uskoisi eikä tekisi parannusta, ^ctuomittaisiin; ja sanat lähtivät Jumalan

6b pko Uhri.

7a Alma 34:10–15.

pkö Veri.

b pko Jeesus Kristus:
Vertauskuvia
Kristuksesta.

c Moos. 1:6, 32.

pkö Armo.

8a 2. Nefi 31:21.

b Moos. 6:57.

pkö Parannus.

c pko Rukous.

9a pko Pyhä Henki.

b pko Ainosyntyinen;
Jeesus Kristus.

c pko Aadamin ja Eevan
lankeemus;

Kuolema, hengellinen.

d Moosia 27:24–26;

OL 93:38;

UK 1:3.

pkö Lunastus;

Lunastussuunnitelma.

10a pko Uudestisyntyminen
Jumalasta.

b OL 107:41–56.

pkö Profetia,
profetoiminen.

c pko Ilo.

d Job 19:26;

2. Nefi 9:4.

11a pko Eeva.

b 2. Nefi 2:22–23.

12a 5. Moos. 4:9.

13a pko Perkele.

b pko Epäusko.

c Moos. 6:15.

d pko Lihallinen;

Luonnollinen
ihminen.

14a Joh. 14:16–18, 26.

15a pko Usko.

b pko Pelastus.

c OL 42:60.

pkö Tuomio.

suusta maailmaan ehdottomana julistuksena, sen vuoksi niiden täytyy toteutua.

16 Eivätkä Aadam ja Eeva, hänen vaimonsa, lakanneet huutamasta avuksi Jumalaa. Ja Aadam yhtyi Eevaan, vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti ^aKainin ja sanoi: Minä olen saanut miehen Herralta; sen vuoksi hän ei saa hylätä hänen sanojansa. Mutta katso, Kain ei kuullut vaan sanoi: Kuka on Herra, että minä hänet tuntisin?

17 Ja Eeva tuli taas raskaaksi ja synnytti Kainin veljen ^aAbelin. Ja Abel ^bkuuli Herran ääntä. Ja Abel oli lammaspaimen, mutta Kain oli maanviljelijä.

18 Ja Kain ^arakasti Saatanaa enemmän kuin Jumalaa. Ja Saatana käski häntä sanoen: ^bUhraa uhri Herralle.

19 Ja ajan kuluessa tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrin Herralle.

20 Ja Abel, hänkin toi katraansa esikoisista ja niiden rasvasta. Ja Herra katsoi suopeasti Abeliin ja hänen ^auhriinsa;

21 mutta Kainiin ja hänen ^auhriinsa hän ei katsonut suopeasti. Nyt Saatana tiesi tämän, ja se oli hänelle mieleen. Ja Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät.

22 Niin Herra sanoi Kainille: Miksi vihastuit? Miksi kasvosi synkistyivät?

23 Jos teet oikein, sinut ^ahyväksytään. Mutta jos et tee oikein, synti vaanii ovella, ja Saatana haluaa saada sinut; ja ellet kuule minun käskyjäni, minä luovutan sinut, ja sinun käy hänen halunsa mukaan. Ja sinä olet hallitseva häntä;

24 sillä tästä hetkestä lähtien sinä olet hänen valheidensa isä; sinun nimesi olkoon ^aKadotus; sillä sinäkin olit ennen maailmaa.

25 Ja tulevana aikana sanotaan, että nämä ^ailjetykset ovat tulleet Kainilta; sillä hän hylkäsi suoremman neuvon, joka oli tullut Jumalalta. Ja tämän kirouksen minä panen sinun päällesi, ellet tee parannusta.

26 Ja Kain vihastui eikä kuullut enää Herran ääntä eikä Abelia, veljeänsä, joka vaelsi pyhyudessa Herran edessä.

27 Ja Aadam ja hänen vaimonsa surivat Herran edessä Kainin ja hänen veljiensä tähden.

28 Ja tapahtui, että Kain otti vaimoksi yhden veljensä tyttäristä, ja he ^arakastivat Saatanaa enemmän kuin Jumalaa.

29 Ja Saatana sanoi Kainille: Vanno minulle kaulasi kautta, ja jos siitä puhut, kuolet; ja vannota veljiäsi heidän päänsä kautta ja elävän Jumalan kautta, etteivät he puhu siitä, sillä jos he puhuvat siitä, he ovat kuoleman omia; ja tämä, jottei isäsi saisi tietää siitä; ja tänä päivänä

16a 1. Moos. 4:1–2.

PKO Kain.

17a PKO Abel.

^b Hepr. 11:4.

18a OL 10:20–21.

^b OL 132:8–11.

20a PKO Uhri.

21a 1. Moos. 4:3–7.

23a 1. Moos. 4:7;

OL 52:15; 97:8.

24a PKO Kadotuksen

pojat.

25a Hel. 6:26–28.

28a Moos. 5:13.

minä annan veljesi Abelin sinun käsiisi.

30 Ja Saatana vannoi Kainille tekevänsä hänen käskyjensä mukaan. Ja kaikki tämä tehtiin salassa.

31 Ja Kain sanoi: Totisesti minä olen Mahan, tämän suuren salaisuuden valtiias, että saatan "murhata ja hankkia hyötyä. Sen vuoksi Kainia kutsuttiin valtiias ^bMahaniksi, ja hän ylpeili jumalattomuudestaan.

32 Ja Kain meni pellolle, ja Kain puhui Abelin, veljensä, kanssa. Ja tapahtui, että heidän pellolla ollessaan Kain kävi veljensä Abelin kimppuun ja tappoi hänet.

33 Ja Kain "ylpeili tekemänsä sanoen: Minä olen vapaa; totisesti veljeni katraat joutuvat minun käsiini.

34 Ja Herra sanoi Kainille: Missä on Abel, veljesi? Ja hän sanoi: En tiedä. Olenko minä veljeni "vartija?

35 Ja Herra sanoi: Mitä oletkaan tehnyt? Veljesi veren ääni huutaa minulle maasta.

36 Ja nyt sinä olet kirottu, mitä tulee siihen maahan, joka on avannut suunsa ottamaan vastaan veljesi veren sinun kädestäsi.

37 Kun viljelet maata, se ei anna sinulle enää voimaansa. "Pakolainen ja kulkuri sinä olet maan päällä.

38 Ja Kain sanoi Herralle: Saatana "kiusasi minua veljeni katraiden tähden. Ja minä olin myös vihoissani, sillä hänen uhrinsa sinä hyväksyit mutta et minun; rangaistukseni on suurempi kuin jaksan kantaa.

39 Katso, sinä olet karkottanut minut tänä päivänä Herran kasvojen edestä, ja kasvoiltasi minä olen oleva piilossa; ja minä olen pakolainen ja kulkuri maan päällä; ja tapahtuu, että se, joka minut kohtaa, tappaa minut pahojen tekojeni tähden, sillä nämä asiat eivät ole salassa Herralta.

40 Ja minä, Herra, sanoin hänelle: Kenelle tahansa, joka tappaa sinut, kostettakoon hänelle seitsenkertaisesti. Ja minä, Herra, panin Kainiin "merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaa, tappaisi häntä.

41 Ja Kain suljettiin pois Herran "luota, ja vaimonsa sekä monen veljensä kanssa hän asui Nodin maassa Eedenin itäpuolella.

42 Ja Kain yhtyi vaimoonsa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Henokin, ja hänelle syntyi myös monta poikaa ja tyttäriä. Ja hän rakensi kaupungin, ja hän antoi "kaupungille nimen poikansa Henokin nimen mukaan.

43 Ja Henokille syntyi Irad sekä

31 a PKO Murha.

b ELI Mahan-nimen juurien mahdollisia merkityksiä ovat "mieli", "tuhooja" ja "suuri".

33 a PKO Maailmallisuus; Ylpeys.

34 a 1. Moos. 4:9.

37 a 1. Moos. 4:11–12.

38 a PKO Himo; Kiusaus.

40 a 1. Moos. 4:15.

41 a Moos. 6:49.

42 a ELI Kainin suvussa oli Henok-niminen mies ja hänen kansansa keskuudessa

samanniminen kaupunki. Älä sekoita näitä Setin vanhurskaan suvun Henokiin ja hänen kaupunkiinsa Siioniin, jota kutsuttiin myös Henokin kaupungiksi.

muita poikia ja tyttöjä. Ja Iradille syntyi Mahujael sekä muita poikia ja tyttöjä. Ja Mahujaelille syntyi Metusael sekä muita poikia ja tyttöjä. Ja Metusaelille syntyi Lemek.

44 Lemek otti itselleen kaksi vaimoa; toisen nimi oli Ada ja toisen nimi Silla.

45 Ja Ada synnytti Jabalin; hänestä tuli niiden kantaisä, jotka asuvat teltoissa, ja he pitivät karjaa; ja hänen veljensä nimi oli Jubal, josta tuli kaikkien niiden kantaisä, jotka soittavat harppua ja huilua.

46 Ja Silla, hänkin synnytti, Tubal-Kainin, jokaisen pronssin ja raudantakojan opettajan. Ja Tubal-Kainin sisarta kutsuttiin Naamaksi.

47 Ja Lemek sanoi vaimoilleen Adalle ja Sillalle: Kuulkaa minun ääntäni, te Lemekin vaimot, kuulkaa minun puhettani; sillä minä olen tappanut miehen havoitukseksi ja nuorukaisen vahingokseni.

48 Jos Kainin puolesta kostetaan seitsemästi, niin totisesti Lemekin puolesta ^aseitsemänkymmentäseitsemän kertaa.

49 Sillä Lemek oli tehnyt ^aliiton Saatanan kanssa Kainin tapaan, jolloin hänestä tuli valtias Mahan, tuon suuren salaisuuden valtias, jonka Saatanan antoi Kainille, ja Irad, Henokin poika, saatuaan tietää heidän

salaisuutensa, alkoi paljastaa sitä Aadamin pojille,

50 sen vuoksi Lemek vihasuoksissaan tappoi hänet, ei niin kuin Kain veljensä Abelin hyödyn saamiseksi, vaan hän tappoi hänet valan tähden,

51 sillä Kainin ajoista alkaen oli ollut ^asalaliitto, ja sen teot tehtiin pimeässä, ja he tunsivat joka mies veljensä.

52 Sen vuoksi Herra kiroi Lemekin ja hänen huoneensa ja kaikki ne, jotka olivat tehneet liiton Saatanan kanssa; sillä he eivät pitäneet Jumalan käskyjä, eikä se ollut Jumalalle mieleen, eikä hän palvelut heitä, ja heidän tekonsa olivat iljetyksiä ja alkoivat levitä kaikkien ihmisten ^apoikien keskuuteen. Ja se oli ihmisten poikien keskuudessa.

53 Mutta ihmisten tyttöjen keskuudessa näistä asioista ei puhuttu, sillä tuo Lemek oli ker-tonut salaisuuden vaimoilleen, ja he kapinoivat häntä vastaan ja julistivat nämä asiat maailmalle, eikä heillä ollut myötätuntoa;

54 sen vuoksi Lemekiä halveksittiin ja hänet karkotettiin, eikä hän tullut ihmisten poikien keskuuteen, jottei kuolisi.

55 Ja näin ^apimeyden teot alkoivat olla vallalla kaikkien ihmisten poikien keskuudessa.

56 Ja Jumala kiroi maan anka-

48a eli Lemek kerskui, että Saatanan tekisi hänen puolestaan enemmän kuin hän oli tehnyt Kainin puolesta. Syyt

tähän oletukseen esitetään jakeissa 49 ja 50.
1. Moos. 4:24.
49a pko Vala.
51a pko Salaliitto.

52a Moos. 8:14–15.

55a pko Jumalattomuus; Pimeys, hengellinen.

ralla kirouksella ja vihastui jumalattomiin, kaikkiin ihmisten poikiin, jotka hän oli tehnyt,

57 sillä he eivät kuulleet hänen ääntänsä eivätkä uskoneet hänen ^aainosyntyiseen Poikaansa, nimittäin häneen, jonka hän oli julistanut tulevan ajan keskipäivänä ja joka oli valmiina jo ennen maailman perustamista.

58 Ja näin ^aevankeliumia alettiin saarnata alusta asti, ja sitä julistivat pyhät ^benkelit, jotka oli lähetetty maailmaan Jumalan luota, ja hänen oma äänensä, ja sitä julistettiin Pyhän Hengen ^clahjan kautta.

59 Ja niin kaikki asiat vahvistettiin Aadamille pyhällä toimituksella, ja evankeliumia saarnattiin, ja maailmaan lähetettiin julistus, että se olisi maailmassa sen loppuun asti. Ja näin tapahtui. Aamen.

LUKU 6

(Marraskuu–joulukuu 1830)

Aadamin jälkeläiset pitävät muistokirjaa. Hänen vanhurskaat jälkeläisensä saarnaavat parannusta. Jumala ilmoittaa itsensä Henokille. Henok saarnaa evankeliumia. Pelastussuunnitelma ilmoitettiin Aadamille. Hän sai kasteen ja pappouden.

JA ^aAadam kuuli Jumalan ääntä ja kutsui poikiansa parannukseen.

2 Ja Aadam yhtyi taas vaimoonsa, ja tämä synnytti pojan, ja Aadam antoi hänelle nimeksi ^aSet. Ja Aadam ylisti Jumalan nimeä; sillä hän sanoi: Jumala on suonut minulle uuden jälkeläisen Abelin sijaan, jonka Kain tappoi.

3 Ja Jumala ilmoitti itsensä Setille, eikä tämä kapinoinut vaan uhrasi otollisen ^auhrin niin kuin veljensä Abel. Ja hänellekin syntyi poika, ja hän antoi hänelle nimeksi Enos.

4 Ja sitten rupesivat nämä miehet ^ahuutamaan avuksi Herran nimeä, ja Herra siunasi heitä;

5 ja pidettiin ^amuistokirjaa, johon kirjoitettiin Aadamin kielellä, sillä jokaisen, joka huusi avuksi Jumalaa, suotiin kirjoittaa ^binnoituksen hengen mukaan;

6 ja nämä opettivat lapsensa lukemaan ja kirjoittamaan, ja heillä oli kieli, joka oli puhdas ja turmeltumaton.

7 Nyt tämä sama ^apappeus, joka oli alussa, on oleva myös maailman lopussa.

8 Nyt tämän profetian Aadam lausui, kun ^aPyhä Henki häntä innoitti, ja Jumalan ^blapsista pidettiin ^csukuluetteloa. Ja tämä oli Aadamin jälkipolvien ^dkirja, joka sanoo: Päivänä, jolloin Jumala loi ihmisen, Jumalan kaltaiseksi hän hänet teki;

57a pko Jeesus Kristus.

58a pko Evankeliumi.

b Alma 12:28–30;

Moroni 7:25, 29–31.

pkö Enkelit.

c pko Pyhän Hengen lahja.

6 1a pko Aadam.

2a 1. Moos. 4:25.

pkö Set.

3a pko Uhri.

4a 1. Moos. 4:26.

pkö Rukous.

5a Abr. 1:28, 31.

pkö Muistokirja.

b pko Innoitus.

7a pko Pappuus.

8a 2. Piet. 1:21.

b pko Jumalan pojat ja tyttäret.

c pko Sukuluettelo.

d 1. Moos. 5:1.

9 oman ruumiinsa ^akuvaksi, mieheksi ja naiseksi hän loi ^bheidät ja siunasi heidät ja antoi heille ^cnimeksi Aadam sinä päivänä, jolloin heidät luotiin ja he tulivat eläviksi ^dsie-luiksi maassa Jumalan jalkojen ^ekorokkeella.

10 Ja ^aAadam eli satakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen oman ^bkuvansa näköinen, ja hän antoi hänelle nimeksi Set.

11 Ja Aadamin elinaika, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Set, oli kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttöjä.

12 Ja Aadamin koko elinaika oli yhdeksänsataakolmekymmentä vuotta, ja hän kuoli.

13 Set eli sataviisi vuotta, ja hänelle syntyi Enos, ja hän profetoi koko elinaikansa ja opetti poikaansa Enosia Jumalan teiden mukaisesti; sen vuoksi Enoskin profetoi.

14 Ja Set eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Enos, kahdeksansataaseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttöjä.

15 Ja ihmislapsia oli lukuisasti kaikkialla maan päällä. Ja Saatanalla oli siihen aikaan suuri ^avalta ihmisten keskuudessa, ja hän riehui heidän sydämissään; ja siitä lähtien tuli sotia ja verenvuodatusta; ja ihmisen käsi nousi hänen omaa

veljeään vastaan tappamaan ^bsa-laisten tekosten tähden, valtaa tavoitellen.

16 Setin koko elinaika oli yhdeksänsataakaksitoista vuotta, ja hän kuoli.

17 Ja Enos eli yhdeksänkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi ^aKenan. Ja Enos sekä loput Jumalan kansasta tulivat pois maasta, jonka nimi oli Sulon, ja asuivat lupauksen maassa, jolle hän antoi nimen oman poikansa mukaan, jolle hän oli antanut nimen Kenan.

18 Ja Enos eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Kenan, kahdeksansataaviisitoista vuotta, ja hänelle syntyi monia poikia ja tyttöjä. Ja Enosin koko elinaika oli yhdeksänsataaviisi vuotta, ja hän kuoli.

19 Ja Kenan eli seitsemänkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi Mahalalel; ja Kenan eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Mahalalel, kahdeksansataaneljäkymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. Ja Kenanin koko elinaika oli yhdeksänsataakymmenen vuotta, ja hän kuoli.

20 Ja Mahalalel eli kuusikymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi Jered; ja Mahalalel eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Jered, kahdeksansataakolmekymmentä vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttöjä. Ja Mahalalelin koko elinaika oli

9a 1. Moos. 1:26–28;

Moos. 2:26–29;

Abr. 4:26–31.

b PKO Ihminen.

c Moos. 1:34; 4:26.

d PKO Sielu.

e Abr. 2:7.

10a OL 107:41–56.

b 1. Moos. 5:3;

OL 107:42–43; 138:40.

15a Moos. 5:13.

b PKO Salaliitto.

17a 1. Moos. 5:10–14;

OL 107:45, 53.

kahdeksansataayhdeksänkymmentäviisi vuotta, ja hän kuoli.

21 Ja Jered eli satakuusikymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi ^aHenok; ja Jered eli, sen jälkeen kun hänelle oli syntynyt Henok, kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä. Ja Jered opetti Henokia kaikkien Jumalan teiden mukaisesti.

22 Ja tämä on Aadamin poikien sukuluettelo, Aadamin, joka oli Jumalan ^alapsi, jonka kanssa itse Jumala puhui.

23 Ja he olivat vanhurskauden ^asaarnaajia ja puhuivat ja ^bprofetoivat ja kutsuivat kaikkia ihmisiä kaikkialla ^cparannukseen; ja ihmislapsille opetettiin ^duskoa.

24 Ja tapahtui, että Jeredin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäkaksi vuotta, ja hän kuoli.

25 Ja Henok eli kuusikymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi ^aMetuselah.

26 Ja tapahtui, että Henok matkasi maassa kansan keskuudessa; ja hänen matkatessaan Jumalan Henki laskeutui taivaasta ja jäi hänen päällensä.

27 Ja hän kuuli äänen taivaasta sanovan: Henok, poikani, profetoi tälle kansalle ja sano sille: Tehkää parannus, sillä näin sanoo Herra: Minä olen ^avihastunut tähän kansaan, ja minun hehkuva vihani on syttynyt sitä

vastaan, sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja vain vaivoin he kuulevat ^bkorvillaan, ^ceivätkä heidän silmänsä näe kauaksi.

28 Ja näiden monien sukupolvien ajan, aina siitä päivästä lähtien, jolloin minä heidät loin, he ovat ^akulkeneet harhaan ja ovat kieltäneet minut ja ovat etsineet omaa neuvoaan pimeässä; ja omissa iljetyksissään he ovat suunnitelleet murhia eivätkä ole pitäneet käskyjä, jotka minä annoin heidän isällensä Aadamille.

29 Sen vuoksi he ovat vannoneet väärin, ja ^avaloillansa he ovat tuottaneet päällensä kuoleman; ja ^bhelvetin minä olen heille valmistanut, elleivät he tee parannusta;

30 ja tämä on julistus, jonka minä olen lähettänyt maailmaan omasta suustani maailman alussa sen perustamisesta lähtien, ja palvelijoideni, sinun isiesi, suulla minä olen antanut sen sellaisena kuin se lähetetään maailmaan, sen ääriin.

31 Ja kun Henok oli kuullut nämä sanat, hän kumartui maahan Herran edessä ja puhui Herran edessä sanoen: Miksi minä olen saanut armon sinun silmissäsi, minä, joka olen vain nuorukainen ja jota kaikki ihmiset vihaavat, sillä minä olen ^ahidaspuheinen? Miksi minä olen sinun palvelijasi?

32 Ja Herra sanoi Henokille:

21 a 1. Moos. 5:18–24;
Moos. 7:69; 8:1–2.

PKO Henok.

22 a Luuk. 3:38.

23 a PKO Profetta.

b PKO Profetia,
profetoiminen.

c PKO Parannus.

d PKO Usko.

25 a PKO Metuselah.

27 a OL 63:32.

b Matt. 13:15;

2. Nefi 9:31;

Moosia 26:28;

OL 1:2, 11, 14.

c Alma 10:25; 14:6.

28 a PKO Kapinointi.

29 a PKO Vala.

b PKO Helvetti.

31 a 2. Moos. 4:10–16;

Jer. 1:6–9.

Mene ja tee, niin kuin minä olen käskenyt sinua, eikä kukaan lävistä sinua. Avaa ^asuusi, niin se täytetään ja minä annan sinulle sanat, sillä kaikki liha on minun käsissäni, ja minä teen niin kuin hyväksi näen.

33 Sano tälle kansalle: ^aPäätätkää tänä päivänä palvella Herraa Jumalaa, joka on tehnyt teidät.

34 Katso, minun Henkeni on sinun päälläsi, minkä vuoksi minä vahvistan kaikki sinun sanasi; ja ^avuoret kaikkoavat sinun edestäsi, ja ^bvirrat kääntyvät juoksul-tansa; ja sinä pysyt minussa ja minä sinussa; ^cvaella siis minun kanssani.

35 Ja Herra puhui Henokille ja sanoi hänelle: Voitele silmäsi savella ja pese ne, niin sinä näet. Ja hän teki niin.

36 Ja hän näki ^ahenget, jotka Jumala oli luonut, ja hän näki myös sellaista, mikä ei ollut näkyvää ^bluonnolliselle silmälle; ja siitä lähtien ruvettiin sanomaan laajalti maassa: ^cNäkijän on Herra nostanut kansallensa.

37 Ja tapahtui, että Henok lähti maahan kansan keskuuteen ja seisoi kukkuloilla ja korkeilla paikoilla ja huusi kovalla äänellä todistaen sen tekoja vastaan; ja kaikki ihmiset ^aloukkaantuivat häneen.

38 He tulivat kuulemaan häntä korkeille paikoille ja sanoivat teltanvartioille: Pysykää täällä ja

vartioikaa teltoja sillä aikaa kun me menemme tuonne katsomaan näkijää, sillä hän profetoi, ja jotta outoa on maassa; mieletön mies on tullut keskuuteemme.

39 Ja tapahtui heidän kuullessaan häntä, ettei kukaan käynyt häneen käsiksi, sillä pelko valtasi kaikki ne, jotka kuulivat häntä, sillä hän vaelsi Jumalan kanssa.

40 Ja hänen luokseen tuli mies, jonka nimi oli Mahija ja joka sanoi hänelle: Sano meille suoraan, kuka olet ja mistä tulet.

41 Ja hän sanoi heille: Minä tulin Kenanin maasta, isieni maasta, vanhurskauden maasta tähän päivään asti. Ja isäni opetti minua kaikkien Jumalan teiden mukaisesti.

42 Ja tapahtui minun matkattessani Kenanin maasta, meren ääreltä idästä, että näin näyn; ja katso, taivaat minä näin, ja Herra puhui kanssani ja antoi minulle käskyn; sen vuoksi, tästä syystä, pitääkseni käskyn, minä julistan nämä sanat.

43 Ja Henok jatkoi puhettaan sanoen: Herra, joka puhui kanssani, hän on taivaan Jumala, ja hän on minun Jumalani ja teidän Jumalanne, ja te olette minun veljiäni, ja miksi te noudatatte omaa ^aneuvoanne ja kiellätte taivaan Jumalan?

44 Taivaat hän teki; ^amaa on hänen jalkojensa ^bkoroke, ja sen

32a OL 24:5–6; 60:2.

33a PKO Tahdonvapaus.

34a Matt. 17:20.

b Moos. 7:13.

c 1. Moos. 5:24;

Moos. 7:69.

PKO Vaeltaminen

Jumalan kanssa.

36a PKO Henkiluominen.

b Moos. 1:11.

c PKO Näkijä.

37a 1. Nefi 16:1–3.

43a Sananl. 1:24–33;

OL 56:14–15.

44a 5. Moos. 10:14.

b Abr. 2:7.

perustus on hänen. Katso, hän laski sen, ja ihmisjoukon hän on tuonut sen pinnalle.

45 Ja kuolema on tullut isiemme osaksi; kuitenkin me tunnemme heidät, emmekä voi kieltää, ja tosiaan ensimmäisen kaikista me tunnemme, tosiaankin Aadamin.

46 Sillä me olemme kirjoittaneet keskuudessamme ^amuistokirjaa sen mallin mukaan, jonka Jumalan sormi antoi; ja se on annettu meidän omalla kielellämme.

47 Ja kun Henok puhui Jumalan sanoja, kansa vapisi eikä voinut kestää hänen edessänsä.

48 Ja hän sanoi sille: Koska Aadam ^alankesi, me olemme; ja hänen lankeemuksestaan tuli ^bkuolema, ja meidän osaksemme on tullut kurjuus ja onnettomuus.

49 Katso, Saatana on tullut ihmislasten keskuuteen ja ^ahoukuttelee heitä palvelemaan häntä; ja ihmisistä on tullut ^blihallisia, ^caistillisia ja perkeleellisiä, ja heidät on ^dsuljettu pois Jumalan luota.

50 Mutta Jumala oli ilmoittanut isillemme, että kaikkien ihmisten on tehtävä parannus.

51 Ja hän kutsui isäämme Aadamia omalla äänellään sanoen: Minä olen Jumala; minä tein

maailman ja ^aihmiset, ^bennen kuin he olivat lihassa.

52 Ja vielä hän sanoi hänelle: Jos sinä kääntynyt minun puoleeni ja kuulet minun ääntäni ja uskot ja teet parannuksen kaikista rikkomuksistasi ja otat ^akasteen, tosiaan vedessä, minun ainosyntiisen Poikani nimeen, hänen, joka on täynnä ^barmoaa ja totuutta ja joka on ^cJeesus Kristus, ainoaan taivaan alla annettavaan ^dnimeen, jossa ^epelastus tulee ihmislapsille, sinä saat Pyhän Hengen lahjan, kun pyydät kaiken hänen nimessänsä, ja mitä pyydätkin, se annetaan sinulle.

53 Ja isämme Aadam puhui Herralle ja sanoi: Miksi ihmisten on tehtävä parannus ja otettava kaste vedessä? Ja Herra sanoi Aadamille: Katso, minä olen antanut sinulle ^aanteeksi rikkomuksesi Eedenin puutarhassa.

54 Tästä lähtien ruvettiin sanomaan laajalti kansan keskuudessa, että Jumalan ^aPoika on ^bsovittanut alkusyyllisyyden, niin ettei vanhempien syntejä voida panna vastattaviksi ^clasten päälle, sillä he ovat olleet puhdaita maailman perustamisesta asti.

55 Ja Herra puhui Aadamille sanoen: Koska lapsesi ovat siinneet synnissä, niin myös, kun

46a pko Muistokirja.

48a 2. Nefi 2:25.

pko Aadamin ja Eevan lankeemus.

b pko Kuolema, fyysinen.

49a Moos. 1:12.

pko Kiusaus.

b Moosia 16:3–4; Moos. 5:13.

pko Lihallinen.

c pko Aistillisuus.

d pko Kuolema, hengellinen.

51a pko Ihminen, taivaallisen Isän henkilapsi.

b pko Henkiluominen.

52a 3. Nefi 11:23–26.

pko Kaste, kastaminen.

b pko Armo.

c pko Jeesus Kristus.

d Ap. t. 4:12;

2. Nefi 31:21.

e pko Pelastus.

53a pko Anteeksianto.

54a pko Jeesus Kristus.

b pko Sovitus.

c Moosia 3:16.

he alkavat varttua, ^asynti sikiää heidän sydämessään ja he mais-tavat ^bkarvaan, jotta he tietäisivät antaa arvon hyvälle.

56 Ja heidän suodaan erottaa hyvä pahasta; sen vuoksi he ovat ^avapaita toimimaan tahtonsa mukaan, ja minä olen antanut sinulle toisen lain ja käskyn.

57 Ja nyt, opeta lapsillesi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä ^aparannus, tai he eivät voi mitenkään periä Jumalan valtakuntaa, sillä mikään ^bsaas-tainen ei voi asua siellä eli ^casua hänen luonaan; sillä Aadamin kielellä Pyhyiden ^dIhminen on hänen nimensä, ja hänen Aino-syntyisensä nimi on ^eIhmisen Poika, nimittäin Jeesus Kristus, vanhurskas ^fTuomari, joka tulee ajan keskipäivänä.

58 Sen tähden minä annan sinulle käskyn opettaa näitä asioita avoimesti ^alapsillesi ja sanoa:

59 Rikkomuksen tähden tulee lankeemus, joka lankeemus tuottaa kuoleman, ja koska te olette syntyneet maailmaan veden ja veren ja ^ahengen kautta, jotka minä olen tehnyt, ja niin

tuli ^btomusta elävä sielu, aivan samoin teidän täytyy ^csyntyä uudesti taivaan valtakuntaan ^dvedestä ja Hengestä ja tulla puhdistetuiksi verellä, nimittäin Ainosyntyiseni verellä, niin että teidät voitaisiin pyhit-tää kaikesta synnistä ja te saisitte ^enauttia iankaikkisen elä-män ^fsanoista tässä maailmassa ja iankaikkisesta elämästä tule-vassa maailmassa, nimittäin kuolemattomuuden ^gkirkkau-desta;

60 sillä ^aveden kautta te pidätte käskyn; Hengen kautta teidät ju-listetaan ^bsyöttömiksi, ja ^cveren kautta teidät ^dpyhitetään;

61 sen tähden sen on suotu py-syä teissä; taivaan todistuksen; ^aLohduttajan, kuolemattoman kirkkauden rauhan; totuuden kaikista asioista; hänen, joka elävöittää kaiken, joka tekee kai-ken eläväksi; hänen, joka tietää kaikki asiat ja jolla on kaikki voima viisauden, armon, totuu-den, oikeudenmukaisuuden ja oikeuden mukaan.

62 Ja nyt, katso, minä sanon sinulle: Tämä on ^apelastussuun-nitelma kaikille ihmisille minun

55a rko Synti.

b OL 29:39.

rko Vastoinkäyminen.

56a 2. Nefi 2:26–27;

Hel. 14:29–30.

rko Tahdonvapaus.

57a 1. Kor. 6:9–10.

rko Parannus.

b 1. Nefi 10:21.

rko Puhdas ja epäpuhdas.

c Ps. 24:3–4;

1. Nefi 15:33–36;

Morm. 7:7;

OL 76:50–62.

d Moos. 7:35.

rko Pyhyiden

Ihminen.

e rko Ihmisen Poika.

f rko Jeesus Kristus:

Tuomari;

Oikeudenmukaisuus.

58a rko Lapsi.

59a 1. Joh. 5:8.

b 1. Moos. 2:7;

Moos. 4:25;

Abr. 5:7.

c rko Uudestisynty-

minen Jumalasta.

d rko Kaste,

kastaminen.

e 2. Nefi 4:15–16;

Alma 32:28.

f Joh. 6:68.

g rko Selestinen

kirkkaus.

60a Moroni 8:25.

b rko Syöttömäksi

juulistaminen.

c rko Veri.

d rko Pyhitys.

61a rko Pyhä Henki.

62a rko Lunastus-

suunnitelma.

^bAinosyntyiseni veren kautta, hänen, joka tulee ajan keskipäivänä.

63 Ja katso, kaikilla asioilla on vertauskuvansa, ja kaikki on luotu ja tehty ^atodistamaan minusta; sekä se, mikä on ajallista, että se, mikä on hengellistä; se, mikä on taivaissa ylhäällä, ja se, mikä on maan päällä, ja se, mikä on maassa, ja se, mikä on maan alla, sekä ylhäällä että alhaalla – kaikki todistaa minusta.

64 Ja tapahtui, että kun Herra oli puhunut Aadamin, isämme, kanssa, Adam huusi Herran puoleen ja Herran ^aHenki tempasi hänet pois ja hänet vietiin veteen ja laskettiin ^bveden alle ja tuotiin esiin vedestä.

65 Ja näin hänet kastettiin, ja Jumalan Henki laskeutui hänen päällensä, ja näin hän ^asyntyi Hengestä ja hänen ^bsisäinen ihmisensä tuli eläväksi.

66 Ja hän kuuli äänen taivaasta sanovan: Sinut on ^akastettu tullella ja Pyhällä Hengellä. Tämä on ^btodistus Isästä ja Pojasta vastedes ja ikuisesti;

67 ja sinä olet hänen ^ajärjestyksensä mukaan, joka oli ilman päivien alkua ja vuosien loppua kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen.

68 Katso, sinä olet ^ayhtä mi-

nussa, Jumalan lapsi; ja näin voi kaikista tulla minun ^blapsiani. Aamen.

LUKU 7

(Joulukuu 1830)

Henok opettaa, johtaa kansaa ja siirtää vuoria. Siionin kaupunki perustetaan. Henok näkee ennalta Ihmisen Pojan tulemisen, hänen sovitussuhrinsa ja pyhien ylönousemuksen. Hän näkee ennalta palautuksen, kokoamisen, toisen tulemisen ja Siionin paluun.

Ja tapahtui, että Henok jatkoi puhetta sanoen: Katso, isämme Adam opetti näitä asioita, ja monet ovat uskoneet ja tulleet Jumalan ^alapsiksi, mutta monet eivät ole uskoneet, vaan ovat hukkuneet synneissään ja odottavat piinassa ^bpeläten Jumalan vihan tulisen suuttumuksen vuodattamista päällensä.

2 Ja siitä ajasta lähtien Henok alkoi profetoida sanoen kansalle: Kun minä olin matkalla ja seisoin Mahuja-paikalla ja huusin Herran puoleen, taivaasta tuli ääni, joka sanoi: Käänny ja nouse Simeoninvuorelle.

3 Ja tapahtui, että minä käännyin ja menin ylös vuorelle; ja vuorella seistessäni minä näin taivaiden aukenevan ja minut puettiin ^akirkkauteen;

62b pko Ainosyntyinen.

63a Alma 30:44;
OL 88:45–47.

64a pko Pyhä Henki.
b pko Kaste,
kastaminen.

65a pko Uudestisyntyminen Jumalasta.
b Moosia 27:25;

Alma 5:12–15.

66a OL 19:31.
pko Pyhän Hengen lahja.

b 2. Nefi 31:17–18;
3. Nefi 28:11.

67a pko Melkisedekin pappeus.

68a 1. Joh. 3:1–3;

OL 35:2.

b Joh. 1:12;
OL 34:3.

pko Jumalan pojat ja tyttäret.

7 1a pko Jumalan pojat ja tyttäret.

b Alma 40:11–14.

3a pko Kirkastuminen.

4 ja minä näin Herran; ja hän seisoi kasvojeni edessä, ja hän puhui minun kanssani, niin kuin mies puhuu toisen kanssa, ^akasvoista kasvoihin; ja hän sanoi minulle: ^bKatso, niin minä näytän sinulle maailman monien sukupolvien ajalta.

5 Ja tapahtui, että minä näin Sumin laaksossa, niin katso, teltoissa asuvan suuren kansan, joka oli Sumin kansa.

6 Ja taas Herra sanoi minulle: Katso; ja minä katsoin pohjoiseen päin, ja minä näin Kanaanin kansan, joka asui teltoissa.

7 Ja Herra sanoi minulle: Profetoi; ja minä profetoin sanoen: Katso, Kanaanin kansa, joka on monilukuinen, lähtee taistelujärjestyksessä Sumin kansaa vastaan ja tappaa sen, niin että se tulee perin juurin hävitetyksi; ja Kanaanin kansa hajaantuu maahan, ja maa tulee kuivaksi ja hedelmättömäksi, eikä mikään muu kansa asu siellä kuin Kanaanin kansa;

8 sillä katso, Herra kiroaa maan ankaralla kuumuudella, ja sen kuivuus jatkuu ikuisesti; ja kaikkien Kanaanin lasten päälle tuli ^amustuus, niin että heitä halveksittiin kaikkien ihmisten keskuudessa.

9 Ja tapahtui, että Herra sanoi minulle: Katso; niin minä katsoin, ja minä näin Saaronin maan ja Henokin maan ja Omnerin

maan ja Henin maan ja Seemin maan ja Hanerin ja Hanannihan maan ja kaikki niiden asukkaat;

10 ja Herra sanoi minulle: Mene tämän kansan luokse ja sano sille: Tehkää ^aparannus, etten minä tulisi ja löisi sitä kirouksella ja ettei se kuolisi.

11 Ja hän antoi minulle käskyn, että minun tuli ^akastaa Isän ja Pojan, hänen, joka on täynnä ^barmoa ja totuutta, sekä ^cPyhän Hengen nimeen, hänen, joka todistaa Isästä ja Pojasta.

12 Ja tapahtui, että Henok kutsui yhä parannukseen kaikkia ihmisiä, paitsi Kanaanin kansaa;

13 ja niin suuri oli Henokin ^ausko, että hän johti Jumalan kansaa, ja sen viholliset tulivat taistelemaan sitä vastaan; ja hän lausui Herran sanan, ja maa vapisi ja ^bvuoret kaikkosivat, tosiaankin hänen käskynsä mukaan, ja ^cvesivirrat kääntyivät pois juoksultansa; ja leijonien karjunta kuului autiomaasta; ja kaikki kansakunnat pelkäsivät suuresti, niin ^dvoimallinen oli Henokin sana, ja niin suuri oli sen kielen voima, jonka Jumala oli antanut hänelle.

14 Myös maa nousi esiin meren syvyydestä, ja niin suuri oli Jumalan kansan vihollisten pelko, että he pakenivat ja seisovivat kaukana ja menivät maalle, joka oli noussut esiin meren syvyydestä.

15 Ja myös maan ^ajättiläiset

4a 1. Moos. 32:30;
5. Moos. 5:4;
Moos. 1:2, 11, 31.

b Moos. 1:4.

8a 2. Nefi 26:33.

10a Moos. 6:57.

pko Parannus.

11a pko Kaste,
kastaminen.

b pko Armo.

c pko Pyhä Henki.

13a pko Usko.

b Matt. 17:20.

c Moos. 6:34.

d pko Pappesus;
Voima.

15a 1. Moos. 6:4;

Moos. 8:18.

seisoivat kaukana; ja kirous lähti kaikkien ihmisten päälle, jotka taistelivat Jumalaa vastaan;

16 ja siitä ajasta lähtien heidän keskuudessaan oli sotia ja verenvuodatusta, mutta Herra tuli asumaan kansansa kanssa, ja se asui vanhurskaudessa.

17 Herran ^apelko oli kaikkien kansakuntien päällä, niin suuri oli Herran kirkkaus, joka oli hänen kansansa päällä. Ja Herra ^bsiunasi maan, ja kansaa siunattiin vuorilla ja korkeilla paikoilla, ja se kukoisti.

18 Ja Herra kutsui kansaansa ^aSIIONIKSI, koska sillä oli ^byksi sydän ja yksi mieli ja se asui vanhurskaudessa; eikä sen keskuudessa ollut köyhiä.

19 Ja Henok saarnasi yhä vanhurskaasti Jumalan kansalle. Ja hänen aikansa tapahtui, että hän rakensi kaupungin, jota kutsuttiin Pyhyiden kaupungiksi eli SIIONIKSI.

20 Ja tapahtui, että Henok puhui Herran kanssa; ja hän sanoi Herralle: Varmaankin ^aSiion saa asua turvassa ikuisesti. Mutta Herra sanoi Henokille: Siionin minä olen siunannut, mutta loput kansasta olen kironnut.

21 Ja tapahtui, että Herra näytti Henokille kaikki maan asukkaat; ja hän katsoi, ja katso, ajan kuluessa Siion ^aotettiin ylös taivaaseen. Ja Herra sanoi

Henokille: Katso, minun asuin-sijani ikuisesti.

22 Ja Henok näki myös loput kansasta, joka oli Aadamin poikia; ja he olivat kaikkien Aadamin jälkeläisten sekoitus, paitsi Kainin jälkeläisten, sillä Kainin jälkeläiset olivat ^amustia, eikä heillä ollut sijaa heidän keskuudessaan.

23 Ja sen jälkeen kun Siion oli otettu ylös ^ataivaaseen, Henok ^bkatsoi, ja katso, ^ckaikki maan kansakunnat olivat hänen edessään;

24 ja sukupolvi seurasi sukupolvea; ja Henok oli ylhäällä ja ^akorkealla, tosiaankin Isän ja Ihmisen Pojan huomassa; ja katso, Saatanan voima oli kaikkialla maan päällä.

25 Ja hän näki enkelien laskeutuvan taivaasta; ja hän kuuli kovan äänen sanovan: Voi, voi maan asukkaita.

26 Ja hän näki Saatanan; ja hänellä oli suuret ^akahleet kädesään, ja ne peittivät koko maan kasvot ^bpimeyden hunnulla; ja hän katsoi ylös ja nauroi, ja hänen ^cenkelinsä riemuitsivat.

27 Ja Henok näki ^aenkelien laskeutuvan taivaasta, ja he ^btodistivat Isästä ja Pojasta; ja Pyhä Henki laskeutui monien päälle, ja taivaan voimat tempasivat heidät ylös Siioniin.

28 Ja tapahtui, että taivaan Jumala katseli loppuja kansasta,

17a 2. Moos. 23:27.

b 1. Aik. 28:7–8;

1. Nefi 17:35.

18a PKO Siion.

b Ap. t. 4:32; Fil. 2:1–4.

PKO Ykseys.

20a Moos. 7:62–63.

PKO Uusi-Jerusalem.

21a Moos. 7:69.

22a 2. Nefi 26:33.

23a PKO Taivas.

b PKO Näky.

c OL 88:47;

Moos. 1:27–29.

24a 2. Kor. 12:1–4.

26a Alma 12:10–11.

b Jes. 60:1–2.

c Juud. 1:6;

OL 29:36–37.

27a PKO Enkelit.

b PKO Todistaja.

ja hän itki; ja Henok todisti siitä ja sanoi: Kuinka taivaat itkevät ja vuodattavat kyynelitään kuin sade vuorilla?

29 Ja Henok sanoi Herralle: Kuinka sinä voit ^aitkeä, vaikka olet pyhä ja kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen?

30 Ja jos olisi mahdollista, että ihminen voisi lukea maan, niin, miljoonien tämän kaltaisten ^amaailmojen hiukkaset, se ei olisi alkunakaan ^bluomistekojesi määrittäjä; ja sinun verhosi ovat yhä levitettyinä; ja kuitenkin sinä olet siellä, ja sinun huomasi on siellä; ja sinä olet myös oikeudenmukainen; sinä olet armollinen ja hyvä ikuisesti;

31 ja sinä olet ottanut Siionin omaan huomaasi koko luomakunnastasi kaikesta iankaikkisuudesta kaikkeen iankaikkisuuteen; ja vain ^arauha, ^boikeus ja ^ctotuus ovat sinun valtaistuimesi maha; ja armo käy sinun kasvojesi edellä eikä loppu; kuinka sinä voit itkeä?

32 Herra sanoi Henokille: Katso näitä veljiäsi; he ovat minun omien ^akätteni tekoa, ja minä annoin heille heidän ^bymmärryksensä sinä päivänä, jolloin minä heidät loin; ja Eedenin puutarhassa minä soin ihmiselle hänen tahtonsa ^cvapauden;

33 ja veljillesi minä olen sano-

nut ja myös antanut käskyn, että heidän tulee ^arakastaa toisiansa ja että heidän tulee valita minut, Isänsä; mutta katso, he ovat rakkautettomia, ja he vihaavat omaa vertansa;

34 ja minun suuttumukseni ^atuli on syttynyt heitä vastaan; ja ankarassa kiivaudessaani minä lähetän ^btulvia heidän ylitsensä, koska minun hehkuva vihani on syttynyt heitä vastaan.

35 Katso, minä olen Jumala; Pyhyden ^aIhminen on minun nimeni, Neuvon Ihminen on minun nimeni; ja myös Loputon ja Iankaikkinen on minun ^bnimeni.

36 Sen vuoksi minä saatan ojentaa käteni ja pitää koko luomakunnan, jonka olen tehnyt; ja minun ^asilmäni pystyy myös lävistämään sen, eikä kaikkien kätteni tekojen keskellä missään ole ollut niin suurta ^bjumalattomuutta kuin veljiesi joukossa.

37 Mutta katso, heidän syntinsä tulevat heidän isiensä päälle; Saatana on heidän isänsä, ja kurjuus on heidän tuomionsa; ja kaikki taivaat itkevät heitä, tosiaan kaikki minun kätteni teot; miksi eivät taivaat itkisi nähdesään näiden kärsivän?

38 Mutta katso, nämä, joiden päällä silmäsi ovat, menehtyvät tulvissa; ja katso, minä suljen

29a Jes. 63:7–10.

30a OL 76:24;

Moos. 1:33.

^b PKO Luominen.

31a PKO Rauha.

^b PKO Oikeudenmukaisuus.

^c PKO Totuus.

32a Moos. 1:4.

^b PKO Tieto.

^c PKO Tahdonvapaus.

33a PKO Rakkaus.

34a Jes. 30:27;

Nah. 1:6;

OL 35:14.

^b 1. Moos. 7:4, 10;

Moos. 8:17, 24.

PKO Vedenpaisumus.

35a Moos. 6:57.

^b Moos. 1:3.

36a OL 38:2; 88:41;

Moos. 1:35–37.

^b 1. Moos. 6:5–6;

Moos. 8:22, 28–30.

heidät sisään; ^avankilan minä olen valmistanut heille.

39 Ja ^ahän, jonka minä olen valinnut, on vedonnut minun kasvojeni edessä. Sen vuoksi hän kärsii heidän syntiensä tähden, sikäli kuin he tekevät parannuksen sinä päivänä, jolloin minun ^bValittuni palaa minun luokseni, ja tuohon päivään asti he ovat ^cpiinassa;

40 tämän vuoksi siis taivaat itkevät, niin, ja kaikki minun kätteni teot.

41 Ja tapahtui, että Herra puhui Henokille ja kertoi Henokille kaikki ihmislasten teot; sen vuoksi Henok tiesi heidän jumalattomuutensa ja kurjuutensa ja katseli sitä, ja hän itki ja ojensi kätensä, ja hänen ^asydämensä paisui laajaksi kuin iankaikkisuus; ja hänen sisimpänsä liikuttui; ja koko iankaikkisuus järkkäyi.

42 Ja Henok näki myös ^aNooan ja hänen ^bsukunsa ja että kaikkien Nooan poikien jälkeläiset pelastuisivat pelastuen ajallisesti;

43 ja nyt Henok näki, että Nooa rakensi ^aarkkia ja että Herra hymyili sille ja piti sitä omassa kädessänsä; mutta muiden, jumalattomien, yli tulvat tulivat ja nielivät heidät.

44 Ja kun Henok näki tämän, hänen sielunsa katkeroitui ja hän

itki veljiänsä ja sanoi taivaille: Minä ^akieltäydyn lohdutuksesta; mutta Herra sanoi Henokille: Ylennä sydämesi ja iloitse; ja katso.

45 Ja tapahtui, että Henok katsoi, ja Nooasta alkaen hän näki kaikki maan suvut ja hän huusi Herran puoleen sanoen: Milloin Herran päivä tulee? Milloin Vanhurskaan veri vuodatetaan, niin että kaikki murheelliset voidaan ^apyhittää ja he voivat saada iankaikkisen elämän?

46 Ja Herra sanoi: Se tapahtuu ajan ^akeskipäivänä, jumalattomuuden ja koston päivinä.

47 Ja katso, Henok näki päivän, jolloin Ihmisen Poika tulee, tosiaankin lihassa; ja hänen sielunsa riemuitsi, ja hän sanoi: Vanhurskas on ollut ylennettyinä ja ^aKaritsa on ollut teurastettuna maailman perustamisesta asti; ja uskon kautta minä olen Isän huomassa, ja katso, ^bSiion on minun kanssani.

48 Ja tapahtui, että Henok katsoi ^amaata, ja hän kuuli sen sisimmästä äänen, joka sanoi: Voi, voi minua, ihmisten äitiä; kärsin tuskaa, olen väsynyt lasteni jumalattomuuden tähden. Milloin saan ^blevätä, ja milloin minut puhdistetaan ^csaastaisuudesta, joka on lähtenyt minusta? Milloin Luojani pyhittää minut, niin että saan levätä ja vanhurskaus

38 a 1. Piet. 3:18–20.

PKO Helvetti.

39 a ELI Vapahtaja.

b Moos. 4:2;

Abr. 3:27.

PKO Jeesus Kristus.

c PKO Tuomio.

41 a Moosia 28:3.

PKO Myötätunto.

42 a PKO Nooa, Raamatun patriarkka.

b Moos. 8:12.

43 a 1. Moos. 6:14–16;

Et. 6:7.

44 a Ps. 77:2;

Et. 15:3.

45 a PKO Pyhitys.

46 a Moos. 5:57.

47 a PKO Jumalan Karitsa.

b Moos. 7:21.

48 a PKO Maa: Maan puhdistaminen.

b Moos. 7:54, 58, 64.

c PKO Saastaisuus.

viipyy jonkin aikaa minun pinnallani?

49 Ja kun Henok kuuli maan murehtivan, hän itki ja huusi Herran puoleen sanoen: Oi Herra, olethan armollinen maalle! Siunaathan Nooan lapsia!

50 Ja tapahtui, että Henok huusi yhä Herran puoleen sanoen: Minä pyydän sinulta, oi Herra, Ainosyntyisesi eli Jeesuksen Kristuksen nimessä, että olet armollinen Nooalle ja hänen jälkeläisillensä, niin etteivät tulvat enää milloinkaan peittäisi maata.

51 Eikä Herra voinut kieltää sitä; ja hän teki liiton Henokin kanssa ja vannoi hänelle valalla estävänsä ^atulvat; että hän kutsuisi Nooan lapsia;

52 ja hän lähetti maailmaan muuttamattoman julistuksen, että hänen jälkeläistensä ^ajäänös tulisi aina olemaan kaikkien kansakuntien keskuudessa, niin kauan kuin maa pysyisi.

53 Ja Herra sanoi: Siunattu on se, jonka jälkeläisten kautta Messias tulee; sillä hän sanoo: Minä olen ^aMessias, Siionin ^bKuningas, Taivaan ^cKallio, joka on laaja kuin iankaikkisuus; se, joka käy sisälle portista ja ^dkiipeää ylös minun kauttani, ei ikinä lankea; sen vuoksi autuaita ovat ne, joista olen puhunut, sillä he tulevat esiin iankaikkisen ilon ^elauluin.

54 Ja tapahtui, että Henok huusi Herran puoleen sanoen: Kun Ihmisen Poika tulee lihassa, saako maa levätä? Rukoilen sinua, näytä minulle nämä asiat.

55 Ja Herra sanoi Henokille: Katso, ja hän katsoi ja näki ^aIhmisen Pojan korotettuna ^bristille ihmisten tavan mukaan;

56 ja hän kuuli kovan äänen; ja taivaat verhoutuivat; ja koko Jumalan luomakunta murehti; ja maa ^ajyrisi; ja kalliot halkesivat; ja pyhät ^bnousivat ylös, ja heidät ^ckruunattiin Ihmisen Pojan ^doikealla puolella kirkkauden kruunulla;

57 ja kaikki ^ahenget, jotka olivat ^bvankilassa, tulivat esiin ja seisovivat Jumalan oikealla puolella; ja loput pidettiin pimeyden kahleissa suuren päivän tuomioon asti.

58 Ja Henok itki jälleen ja huusi Herran puoleen sanoen: Milloin maa saa levätä?

59 Ja Henok näki Ihmisen Pojan nousevan ylös Isän luokse; ja hän huusi Herran puoleen sanoen: Tulethan takaisin maan päälle! Koska sinä olet Jumala ja minä tunnen sinut ja sinä olet vannonut minulle ja käskenyt minua kysymään sinulta Ainosyntyisesi nimessä – sinä olet tehnyt minut ja antanut minulle oikeuden valtaistuimeesi, mutta et minun itseni kautta vaan

51 a Ps. 104:6–9.

52 a Moos. 8:2.

53 a pko Messias.

b Matt. 2:2;

2. Nefi 10:14;

Alma 5:50;

OL 128:22.

c Ps. 71:3; 78:35;

Hel. 5:12.

pko Kallio.

d 2. Nefi 31:19–20.

e pko Musiikki.

55 a pko Ihmisen Poika.

b 3. Nefi 27:14.

pko Ristiinnaulitseminen.

56 a Matt. 27:45, 50–51.

b pko Ylösnousemus.

c pko Korotus;

Kruunu.

d Matt. 25:34.

57 a pko Henki.

b OL 76:71–74; 88:99.

sinun oman armosi kautta; sen vuoksi minä kysyn sinulta, etkö tulisi takaisin maan päälle.

60 Ja Herra sanoi Henokille: Niin totta kuin minä elän, niin minä tulen ^aviimeisinä päivinä, jumalattomuuden ja koston päivinä, täyttämään valan, jonka olen sinulle vannonut Nooan lapsista;

61 ja tulee päivä, jolloin maa saa ^alevätä, mutta ennen sitä päivää taivaat ^bpimenevät ja pimeyden ^cverho peittää maan; ja taivaat järkkyvät ja myös maa; ja suuria ahdinkoja on ihmislasten keskuudessa, mutta kansani minä ^dvarjelen;

62 ja ^avanhurskautta minä lähetän alas taivaasta; ja ^btotuutta minä lähetän ^cmaasta ^dtodistamaan Ainosyntyisestääni, hänen kuolleista ^eylösnousemisestaan, niin, sekä kaikkien ihmisten ylösnousemuksesta; ja vanhurskauden ja totuuden minä annan vyöryä yli maan kuin tulva ^fkootakseni valittuni maan neljältä ilmansuunnalta paikkaan, jonka minä valmistan, pyhään kaupunkiin, jotta kansani vyöttäisi kupeensa ja odottaisi minun tulemiseni aikaa; sillä siellä on minun majani, ja sitä kutsutaan Siioniksi, ^gUudeksi-Jerusalemiksi.

63 Ja Herra sanoi Henokille: Silloin sinä ja koko sinun ^akaupunkisi kohtaatte heidät siellä, ja me otamme heidät huomaamme, ja he näkevät meidät; ja me lankeamme heidän kaulaansa, ja he lankeavat meidän kaulaamme, ja me suutelemme toisiamme;

64 ja siellä on minun asuinsijani; se on oleva Siion, joka tulee esiin koko luomakunnasta, jonka minä olen tehnyt; ja maa saa ^alevätä ^btuhannen vuoden ajan.

65 Ja tapahtui, että Henok näki viimeisinä aikoina päivän, jolloin Ihmisen Poika ^atulee asumaan maan päällä vanhurskauden vallitessa tuhannen vuoden ajan;

66 mutta ennen tuota aikaa hän näki suuria ahdinkoja jumalattomien keskuudessa; ja hän näki myös meren, että se oli rauhaton, ja ihmisten sydänten ^apettävän heidät heidän odottaessaan peloissaan kaikkivaltiaan Jumalan ^btuomioita, jotka kohtaisivat jumalattomia.

67 Ja Herra näytti Henokille kaiken aina maailman loppuun saakka; ja hän näki vanhurskaiden päivän, heidän lunastuksensa hetken, ja sai ^ailon täyteyden.

60a PKO Myöhemmät ajat.

61a PKO Maa: Maan lopullinen tila.

b OL 38:11–12; 112:23.

c PKO Välivero.

d 1. Nefi 22:15–22; 2. Nefi 30:10.

62a Ps. 85:11.

PKO Evankeliumin palautus.

b PKO Mormonin kirja.

c Jes. 29:4.

d PKO Todistaja.

e PKO Ylösnousemus.

f PKO Israel: Israelin kokoaminen.

g PKO Uusi-Jerusalem.

63a Ilm. 21:9–11;

OL 45:11–12;

Moos. 7:19–21.

64a Moos. 7:48.

b PKO Tuhattuotinen

valtakunta.

65a Juud. 1:14.

PKO Jeesuksen

Kristuksen toinen tuleminen.

66a Jes. 13:6–7.

b PKO Viimeinen

tuomio.

67a PKO Ilo.

68 Ja kaikki "Siionin päivät Henokin aikana olivat kolmesataakuusikymmentäviisi vuotta.

69 Ja Henok sekä koko hänen kansansa "vaelsivat Jumalan kanssa, ja hän asui Siionin keskellä; ja tapahtui, ettei Siionia ollut, sillä Jumala otti sen ylös omaan huomaansa; ja siitä lähtien sanottiin: SION ON KADONNUT.

LUKU 8 (Helmikuu 1831)

Metuselah profetoi. Nooa ja hänen poikansa saarnaavat evankeliuksia. Suuri jumalattomuus vallitsee. Kutsua parannukseen ei oteta varteen. Jumala säättää kaiken lihan hävitettäväksi vedenpaisumuksella.

JA Henokin koko elinaika oli neljäsataakolmekymmentä vuotta.

2 Ja tapahtui, ettei "Metuselahia, Henokin poikaa, otettu, jotta Herran liitot, jotka hän teki Henokin kanssa, täyttyisivät; sillä hän teki tosiaan Henokin kanssa liiton, että Nooa tulisi hänen kupeidensa hedelmästä.

3 Ja tapahtui, että Metuselah profetoi, että kaikki maan valtakunnat lähtisivät hänen kupeistansa (Nooan kautta), ja hän otti kunnian itsellensä.

4 Ja maahan tuli suuri nälänhätä, ja Herra kirosi maan ankaralla kirouksella, ja monet sen asukkaista kuolivat.

5 Ja tapahtui, että Metuselah eli satakahdeksankymmentäseitsemän vuotta, ja hänelle syntyi Lemek;

6 ja Metuselah eli Lemekin syntymän jälkeen seitsemänsataakahdeksankymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä;

7 ja Metuselahin koko elinaika oli yhdeksänsataakuusikymmentäyhdeksän vuotta, ja hän kuoli.

8 Ja Lemek eli satakahdeksankymmentäkaksi vuotta, ja hänelle syntyi poika,

9 ja hän antoi hänelle nimeksi "Nooa ja sanoi: Tämä poika lohduttaa meitä, mitä tulee työhömme ja kättemme uurastukseen sen maan tähden, jonka Herra on ^bkironnut.

10 Ja Lemek eli Nooan syntymän jälkeen viisisataayhdeksänkymmentäviisi vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä;

11 ja Lemekin koko elinaika oli seitsemänsataaseitsemänkymmentäseitsemän vuotta, ja hän kuoli.

12 Ja Nooa oli neljäsataaviisikymmentä vuotta vanha, ja hänelle "syntyi Jafet; ja neljäkymmentäkaksi vuotta myöhemmin hänelle syntyi ^bSeem vaimosta, joka oli Jafetin äiti, ja kun hän oli viisisataa vuotta vanha, hänelle syntyi ^cHaam.

13 Ja "Nooa ja hänen poikansa

68a 1. Moos. 5:23;
Moos. 8:1.

69a 1. Moos. 5:24;
Moos. 6:34.
PKO Vaeltaminen
Jumalan kanssa.

8 2a PKO Metuselah.
9a PKO Nooa, Raamatun
patriarkka.
b Moos. 4:23.
12a 1. Moos. 5:32.
PKO Jafet.

b PKO Seem.
c PKO Haam.
13a OL 138:41.
PKO Gabriel.

^bkuulivat Herraa ja ottivat varteen, ja heitä kutsuttiin Jumalan ^cpojiksi.

14 Ja kun nämä ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, ihmisten ^apojat näkivät, että nuo tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat heitä vaimoiksi, keitä halusivat.

15 Ja Herra sanoi Nooalle: Poikiesi tyttäret ovat ^amyyneet itsensä; sillä katso, minun vihani on syttynyt ihmisten poikia vastaan, sillä he eivät tahdo kuulla minun ääntäni.

16 Ja tapahtui, että Nooa profetoi ja opetti Jumalan asioita, niin kuin alussa oli.

17 Ja Herra sanoi Nooalle: Ei minun Henkeni ainaisesti ^akiis-tele ihmisen kanssa, sillä hänen tulee tietää, että kaiken ^blihan on kuoltava; kuitenkin hänen aikansa olkoon satakaksikymmentä vuotta; ja elleivät ihmiset tee parannusta, minä lähetän ^ctulvat heidän ylitsensä.

18 Ja noina aikoina maan päällä oli ^ajättiläisiä, ja he tavoittelivat Nooa ottaakseen hänen henkensä; mutta Herra oli Nooan kanssa, ja Herran ^bvoima oli hänen päällensä.

19 Niin Herra ^aasetti ^bNooan

oman järjestyksensä mukaan ja käski hänen mennä ^djulistamaan hänen evankeliumiaan ihmislapsille, sellaisena kuin se annettiin Henokille.

20 Ja tapahtui, että Nooa kutsui ihmislapsia ^aparannukseen, mutta he eivät kuulleet hänen sanojansa,

21 ja vielä, kuunneltuaan häntä he tulivat hänen eteensä ja sanoivat: Katso, me olemme Jumalan poikia; emmekö ole ottaneet itsellemme ihmisten tyttäriä? Ja emmekö me ^asyö ja juo, mene naimisiin ja naita? Ja meidän vaimomme synnyttävät meille lapsia, ja nämä ovat mahtavia miehiä, jotka ovat muinaisten miesten, sangen kuuluisien miesten kaltaisia. Eivätkä he kuulleet Nooan sanoja.

22 Ja Jumala näki, että ihmisten ^ajumalattomuus oli tullut suureksi maan päällä; ja kaikki olivat ylpistyneet sydämensä ^bajatusten kuvitelmissa ja olivat vain pahoja kaiken aikaa.

23 Ja tapahtui, että Nooa ^asaarnasi yhä kansalle sanoen: Kuulkaa ja ottakaa varteen minun sanani;

24 ^auskokaa ja tehkää parannus synneistänne ja ottakaa

13 *b* pko Kuuliaisuus.

c pko Jumalan pojat ja tyttäret.

14 *a* Moos. 5:52.

15 *a* pko Avioliitto: Eriuskoisten avioliitto.

17 *a* 1. Moos. 6:3;

2. Nefi 26:11;

Et. 2:15;

OL 1:33.

b 2. Nefi 9:4.

pko Liha.

c 1. Moos. 7:4, 10;

Moos. 7:34.

18 *a* 1. Moos. 6:4;

4. Moos. 13:33;

Joos. 17:15.

b pko Voima.

19 *a* OL 107:52.

pko Asettaminen.

b Abr. 1:19.

c pko Melkisedekin

pappeus.

d pko Lähetystyö.

20 *a* pko Parannus.

21 *a* Matt. 24:38–39; JS–M 1:41.

22 *a* 1. Moos. 6:5;

Moos. 7:36–37.

b Moosia 4:30;

Alma 12:14.

pko Ajatukset.

23 *a* pko Saarnaaminen.

24 *a* pko Usko.

^bkaste Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, nimeen, samoin kuin isämme, niin te saatte Pyhän Hengen, jotta kaikki asiat voidaan ilmaista teille, mutta ette tee tätä, tulvat tulevat päällemme; he eivät kuitenkaan kuulleet.

25 Ja Nooa murehdutti, ja hänen sydäntänsä särki sen vuoksi että Herra oli tehnyt ihmisen maan päälle, ja hän murehti sitä sydämessään.

26 Ja Herra sanoi: Minä hävitän ^aihmisen, jonka olen luonut, maan päältä, sekä ihmisen että eläimet ja matelijat ja ilman linnut; sillä Nooa murehdutti, että minä olen luonut ne ja että minä olen tehnyt ne; ja hän on huutanut minua avuksi;

sillä he ovat tavoitelleet hänen henkeänsä.

27 Ja näin Nooa sai ^aarmon Herran silmissä; sillä Nooa oli vanhurskas mies ja ^bnuhteeton sukupolvessaan, ja hän ^cvaelsi Jumalan kanssa, kuten hänen kolme poikaansaakin Seem, Haam ja Jafet vaelsivat.

28 Maa oli ^aturmeltunut Jumalan edessä, ja se oli täynnä väkivaltaa.

29 Ja Jumala katsoi maata, ja katso, se oli turmeltunut, sillä kaikki liha oli turmellut tiensä maan päällä.

30 Ja Jumala sanoi Nooalle: Kaiken lihan loppu on tullut minun eteeni, sillä maa on täynnä väkivaltaa; ja katso, minä ^ahävitän kaiken lihan maan päältä.

24b pko Kaste, kastaminen: Vaatimukset kasteelle pääsemiseksi.
c 2. Nefi 32:2–5.

26a pko Maa: Maan puhdistaminen.
27a pko Armo.
b 1. Moos. 6:9.
c pko Vaeltaminen

Jumalan kanssa.
28a 1. Moos. 6:11–13.
30a OL 56:3.

ABRAHAMIN KIRJA

PAPYRUKSESTA KÄÄNTÄNYT JOSEPH SMITH

Eräiden Egyptin hautakammioista haltuumme joutuneiden muinaisten aikakirjojen käännös. Abrahamin Egyptissä ollessaan omin käsin papyrukselle kirjoittamia, Abrahamin kirjaksi kutsuttuja kirjoituksia.

LUKU 1

Abraham etsii patriarkaalisen järjestyksen siunauksia. Väärät papit vainoavat häntä Kaldeassa. Jehova pelastaa hänet. Selvitys Egyptin alkuperästä ja hallinnosta.

^aKALDEALAISTEN maassa, kⁱisieni asuinpaikalla, minä, ^bAbraham, käsitin, että minun oli tarpeen hankkia toinen ^casuinpaikka;

2 ja saatuani tietää, että minulle oli olemassa suurempaa ^a”onnea ja rauhaa ja ^blepoa, etsin isien siunauksia ja oikeutta, johon minut oli asetettava hallitakseni niitä; koska itse olin noudattanut ^cvanhurskautta ja myös halunnut tulla paljon ^a”tiedon haltijaksi ja pyrkiä noudattamaan yhä paremmin vanhurskautta ja omata suurempaa tietoa ja tulla monien kansakuntien isäksi, rauhan ruhtinaaksi, ja koska halusin saada ohjeita ja pitää Jumalan käskyt, minusta tuli laillinen perillinen,

^eylipappi isille kuulunein ^foikeuksin.

3 Isät ^aantoivat sen minulle; se tuli isiltä ajan alusta, aivan niin, alusta eli maan perustamista edeltävältä ajalta aina nykyiseen aikaan asti, tosiaankin ^besikoisoikeus eli ensimmäisen ihmisen, joka on ^cAadam eli ensimmäinen isä, oikeus, isien kautta minulle.

4 Minä etsin ^aasettamistani pappeuteen Jumalan isille antaman, heidän jälkeläisiä koskevan säädöksensä mukaan.

5 ^a”Isäni, jotka olivat kääntyneet pois vanhurskaudesta ja pyhistä käskyistä, jotka Herra, heidän Jumalansa, oli antanut heille, pakanoiden jumalien ^bpalvontaan, kieltäytyivät täysin kuulemasta ääntäni.

6 Sillä heidän sydämensä olivat antautuneet tekemään pahaa ja olivat kokonaan kääntyneet Elkenan ^a”jumalaan ja Libnan jumalaan ja Mahmakrahin jumalaan ja Korasin jumalaan ja Faraon, Egyptin kuninkaan, jumalaan;

1 ^{1a} PKO Ur.
^b PKO Abraham.
^c Ap. t. 7:2–4.
2 ^a PKO Ilo.
^b PKO Lepo.
^c PKO Vanhurskaus.
^d OL 42:61.
PKO Tieto.

^e PKO Ylipappi.
^f PKO Melkisedekin
pappeus.
3 ^a OL 84:14.
^b OL 68:17.
PKO Esikoinen.
^c Moos. 1:34.
PKO Aadam.

4 ^a PKO Esikoisoikeus.
5 ^a 1. Moos. 12:1.
^b PKO Epäjumalien
palvonta.
6 ^a ELI epäjumaliin, joita
kuvataan kohdassa
Abr., kuvajäljennös 1.

KUVAJÄLJENNÖS ABRAHAMIN KIRJASTA

1

SELITYS

- Kuvio 1. Herran enkeli.
Kuvio 2. Abraham alttarille kiinnitettyä.
Kuvio 3. Epäjumalia palvova Elkenan pappi aikeissa uhrata Abraham uhrina.
Kuvio 4. Elkenan, Libnan, Mahmakrahin, Korasin ja Faraon jumalien edessä oleva alttari epäjumalia palvovien pappien uhritoimituksia varten.
Kuvio 5. Elkenan epäjumala.
Kuvio 6. Libnan epäjumala.
Kuvio 7. Mahmakrahin epäjumala.
Kuvio 8. Korasin epäjumala.
Kuvio 9. Faraon epäjumala.
Kuvio 10. Abraham Egyptissä.
Kuvio 11. Tarkoitettu esittämään taivaan pylväitä sellaisina kuin egyptiläiset ne käsittivät.
Kuvio 12. Rakia, joka merkitsee taivasta eli taivaankantta päämme yllä; mutta tässä tapauksessa, tämän asian yhteydessä, egyptiläiset antavat sille merkityksen Šama – olla korkea eli taivaat, joka vastaa heprean sanaa Šamajim.

7 sen tähden he käänsivät sydämensä pakanoiden uhreihin ja uhrasivat lapsiaan näille mykille epäjumalille eivätkä kuulleet minun ääntäni, vaan yrittivät ottaa henkeni Elkenan papin käden kautta. Elkenan pappi oli myös Faraon pappi.

8 Nyt, tänä aikana Faraon, Egyptin kuninkaan, papin tapana oli uhrata miehiä, naisia ja lapsia alttarilla, joka oli pystytetty Kaldean maahan näille vieraille jumalille uhraamista varten.

9 Ja tapahtui, että pappi valmisti uhrin Faraon jumalalle ja myös Sagreelin jumalalle, niin, egyptiläisten tavan mukaan. Nyt Sagreelin jumala oli aurinko.

10 Tosiaankin Faraon pappi uhrasi lapsen kiitosuhrina alttarilla, joka oli Potifarin kukkulaksi kutsutun kukkulan juurella Olisemin tasangon päässä.

11 Nyt, tämä pappi oli uhrannut tällä alttarilla samalla kertaa kolme neitsyttä, jotka olivat sen Onitahin tyttäriä, joka oli kuninkaallista sukua polveutuen suoraan ^aHaamin kupeista. Nämä neitsyet uhrattiin heidän hyveellisyytensä tähden; he eivät tahtoneet ^bkumartua palvomaan puisia eivätkä kivisiä jumalia; sen tähden heidät surmattiin tällä alttarilla, ja se tapahtui egyptiläisten tavan mukaan.

12 Ja tapahtui, että nämä papit käyttivät minuun väkivaltaa surmatakseni minutkin, kuten he olivat surmanneet nuo neitsyet tällä alttarilla; ja jotta tietäisitte,

millainen tämä alttari oli, pyydän teitä katsomaan kuvaa tämän aikakirjan alusta.

13 Se oli tehty vuoteen muotoiseksi, sellaisen, joita oli kaldealaisten keskuudessa, ja se oli Elkenan, Libnan, Mahmakrahin ja Korasin jumalien sekä Faraon, Egyptin kuninkaan, jumalan kaltaisen jumalan edessä.

14 Jotta teillä olisi käsitys näistä jumalista, olen esittänyt teille niiden muodon alussa olevissa kuvissa, jollaisia kuvia kaldealaiset kutsuvat rahleenoiksi, joka merkitsee hieroglyfejä.

15 Mutta kun he nostivat kätensä minua vastaan uhratakseni minut ja ottaakseen henkeni, katso, minä korotin ääneni Herran, Jumalani, puoleen, ja Herra ^akuunteli ja kuuli, ja hän täytti minut Kaikkivaltiaan näyllä, ja enkeli hänen luotaan seisoi minun vierelläni ja ^bkirvoitti heti siteeni;

16 ja hänen äänensä sanoi minulle: Abraham, Abraham, katso, minun nimeni on ^aJehova, ja minä olen kuullut sinua ja olen tullut alas vapauttamaan sinut ja viemään sinut pois isäsi kodista ja kaikkien sukulaistesi keskuudesta vieraaseen ^bmaahan, josta et tiedä;

17 ja tämä, koska he ovat kääntäneet sydämensä pois minusta palvomaan Elkenan jumalaa ja Libnan jumalaa ja Mahmakrahin jumalaa ja Korasin jumalaa ja Faraon, Egyptin kuninkaan, jumalaa; sen tähden minä olen tullut alas rankaisemaan heitä

11a pko Haam.
b Dan. 3:13–18.

15a Moosia 9:17–18.
b Abr. 2:13.

16a pko Jehova.
b pko Luvattu maa.

ja hävittämään sen, joka on nostanut kätensä sinua, Abrahamia, poikaani, vastaan ottaakseen henkesi.

18 Katso, minä johdatan sinua kädelläni ja otan sinut pukeakseni sinut nimeeni, nimittäin isäsi "pappeuteen, ja minun voimani on sinun päälläsi.

19 Niin kuin oli Nooan, niin on myös sinun oleva; mutta sinun palvelutyösi kautta minun "nimeni tunnetaan maan päällä ikuisesti, sillä minä olen sinun Jumalasi.

20 Katso, Potifarin kukkula oli Kaldean "Urin maassa. Ja Herra hajotti Elkenan ja maan jumalien alttarin ja hävitti ne perin juurin ja löi pappia, niin että hän kuoli; ja Kaldeassa oli suuri suru, ja myös Faraon hovissa, joka Farao merkitsee kuninkaallista verta olevaa kuningasta.

21 Nyt tämä Egyptin kuningas polveutui "Haamin kupeista ja oli syntyperältään ^bkanaanilaista verta.

22 Tästä suvusta polveutuivat kaikki egyptiläiset, ja näin kanaanilaisten veri säilyi maassa.

23 "Egyptin maan oli ensiksi löytänyt nainen, joka oli Haamin tytär ja Egyptuksen tytär, ja Egyptus merkitsee kaldeassa Egyptiä, joka merkitsee sitä, mikä on kielletty.

24 Kun tämä nainen löysi maan, se oli veden alla, ja myöhemmin hän asetti poikansa asumaan

sinne; ja näin Haamista sai alkunsa tuo rotu, joka pysytti kirouksen maassa.

25 Nyt Egyptin ensimmäisen hallitusvallan perusti Farao, Egyptuksen, Haamin tyttären, vanhin poika, ja se oli Haamin hallitustavan mukainen, joka oli patriarkaallinen.

26 Farao, joka oli vanhurskas mies, vakiinnutti valtakuntansa ja tuomitsi kansaansa viisaasti ja oikeamielisesti koko elinaikansa yrittäen vakavasti jäljitellä sitä järjestystä, jonka isät olivat vakiinnuttaneet ensimmäisten sukupolvien aikana ensimmäisen patriarkaalisen hallinnon päivinä, nimittäin Aadamin ja myös isänsä Nooan hallintoaikana, Nooan, joka siunasi hänet maan "siunauksilla ja viisauden siunauksilla mutta kirosi hänet, mitä tulee pappeuteen.

27 Nyt, vaikka Farao oli tuota sukua, jonka kautta hänellä ei voinut olla oikeutta "pappeuteen, siitä huolimatta faraot väittivät kärkeästi saaneensa sen Nooalta Haamin kautta; sen tähden heidän epäjumalanpaltvontansa eksytti isäni;

28 mutta pyrin tämän jälkeen laatimaan aikajärjestyksen mukaisen tapahtumaluettelon, joka vie minusta menneisyyteen luomisen alkuun, sillä "aikakirjat ovat tulleet minun käsiini, ja ne ovat minulla tälläkin hetkellä.

29 Nyt, sen jälkeen kun Elkenan

18a pko Pappeus.
19a 1. Moos. 12:1–3.
20a 1. Moos. 11:28;
Abr. 2:4.
21a 1. Moos. 10:6;

Ps. 78:51; Moos. 8:12.
b Moos. 7:6–8.
pko Kanaan.
23a pko Egypti.
26a pko Siunaus,

siunaaminen.
27a VJ 2.
pko Pappeus.
28a Moos. 6:5.
pko Muistokirja.

pappia lyötiin, niin että hän kuoli, toteutui se, mitä minulle oli puhuttu Kaldean maasta, että maahan tulisi nälänhätä.

30 Sen mukaisesti nälänhätä vallitsi kautta koko Kaldean maan, ja nälänhätä piinasi ankarasti isääni, ja hän katui sitä pahaa, jonka hän oli tarkoittanut minua vastaan ottaakseen ^ahenkeni.

31 Mutta isien, nimittäin patriarkkojen, aikakirjat, jotka koskevat pappeuden oikeutta, Herra, minun Jumalani, varjeli minun omissa käsissäni; sen tähden tiedot luomisen alusta sekä ^ataivaankappaleista ja tähdistä, niin kuin ne tehtiin tunnetuiksi isille, olen säilyttänyt aina tähän päivään asti, ja minä koetan kirjoittaa jotakin näistä asioista tähän aikakirjaan jälkeeni tulevien jälkeläisteni hyväksi.

LUKU 2

Abraham lähtee Urista mennäksseen Kanaaniin. Jehova ilmestyy hänelle Harranissa. Kaikki evankeliumin siunaukset luvataan hänen jälkeläisilleen ja hänen jälkeläistensä kautta kaikille. Hän menee Kanaaniin ja edelleen Egyptiin.

NYT Herra Jumala antoi nälänhädän tulla ankaraksi Urin

maassa, niin että veljeni ^aHaran kuoli; mutta isäni ^bTerah eli vielä Kaldean Urin maassa.

2 Ja tapahtui, että minä, Abraham, otin ^aSarain vaimoksi, ja ^bNahor, veljeni, otti vaimoksi Milkan, joka oli Haranin tytär.

3 Nyt Herra oli ^asanonut minulle: Abraham, lähde maastasi, sukusi parista ja isäsi talosta maahan, jonka minä sinulle osoitan.

4 Sen tähden minä lähdin Kaldean ^aUrin maasta mennäkseni Kanaaninmaahan; ja minä otin Lootin, veljeni pojan, ja hänen vaimonsa ja Sarain, vaimoni; ja myös ^bisäni seurasi jäljessäni maahan, jolle me annoimme nimeksi Harran.

5 Ja nälänhätä lieveni; ja isäni jäi Harraniin ja asui siellä, koska Harranissa oli paljon katraita; ja isäni kääntyi takaisin ^eepäjumalanpalvontaansa; sen tähden hän pysyi Harranissa.

6 Mutta minä, Abraham, ja ^aLoot, veljeni poika, rukoilimme Herraa, ja Herra ^bilmestyi minulle ja sanoi minulle: Nouse ja ota Loot mukaasi, sillä minä olen päättänyt viedä sinut pois Harranista ja tehdä sinusta palvelijan kantamaan minun ^cnimeäni vieraassa ^dmaassa, jonka minä annan sinun jälkeläisillesi sinun jälkeesi ikuiseksi

30a Abr. 1:7.

31a Abr. 3:1–18.

2 1a 1. Moos. 11:28.

b 1. Moos. 11:24–26;

1. Aik. 1:26.

2a 1. Moos. 11:29.

PKO Saara.

b 1. Moos. 11:27;

22:20–24.

3a 1. Moos. 12:1;

Ap. t. 7:1–3.

4a Neh. 9:7.

b 1. Moos. 11:31–32.

5a Joos. 24:2.

6a PKO Loot.

b 1. Moos. 17:1.

PKO Jeesus Kristus:

Kristuksen

kuolevaisuutta

edeltävä

olemassaolo.

c 1. Moos. 12:2–3;

Abr. 1:19.

d 1. Moos. 13:14–15;

17:8;

2. Moos. 33:1.

PKO Luvattu maa.

omaisuudeksi, kun he kuulevat minun ääntäni.

7 Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi; minä asun taivaassa; maa on minun jalkojeni ^akoroke; minä ojennan käteni meren yli, ja se tottelee minun ääntäni; minä teen tuulen ja tulen ^bvau-nuikseni; minä sanon vuorille: Väistyköö tästä – ja katso, pyör-retuuli vie ne pois hetkessä, yhtäkkiä.

8 Minun nimeni on ^aJehova, ja minä ^btunnen lopun alusta asti; sen tähden minun käteni on sinun päälläsi.

9 Ja minä teen sinusta suuren kansakunnan, ja minä ^asiunaan sinua ylen määrin ja teen sinun nimesi suureksi kaikkien kansakuntien keskuudessa, ja sinä olet siunaukseksi jälkeläisillesi sinun jälkeesi, niin että he kantavat käsissänsä tämän palvelutyön ja ^bpappeuden kaikille kansakunnille.

10 Ja minä siunaan heitä sinun nimesi kautta; sillä kaikkia, jotka ottavat vastaan tämän ^aevankeliumin, kutsutaan sinun nimesi mukaan, ja heidät luetaan sinun ^bjälkeläisiisi, ja he nousevat ja siunaavat sinua ^cisänänsä;

11 ja minä ^asiunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat; ja sinussa

(toisin sanoen pappeudessa) ja sinun ^bjälkeläisissäsi (toisin sanoen pappeudessa) – sillä minä annan sinulle lupauksen, että tämä ^coikeus pysyy sinulla ja sinun jälkeläisilläsi sinun jälkeesi (toisin sanoen todellisilla jälkeläisillä eli ruumiin jälkeläisillä) – kaikki maan suvut tulevat siunatuiksi, nimittäin evankeliumin siunauksilla, jotka ovat pelastuksen siunauksia, nimittäin iankaikkisen elämän.

12 Nyt, kun Herra oli vetäytynyt pois puhumasta minulle ja vetänyt kasvonsa pois luotani, minä sanoin sydämessäni: Palvelijasi on ^aetsinyt sinua vakavasti; nyt minä olen löytänyt sinut;

13 sinä lähetit enkelisi ^avapautamaan minut Elkenan jumalilta, ja minun on hyvä kuulla sinun ääntäsi; nouskoon siis palvelijasi ja lähteköön rauhassa.

14 Niin minä, Abraham, lähdin, niin kuin Herra oli sanonut minulle, ja Loot minun kanssani; ja minä, Abraham, olin ^akuusikymmentäkaksi vuotta vanha, kun lähdin Harranista.

15 Ja minä otin ^aSarain, jonka olin ottanut vaimoksi, kun olin ^bUrissa Kaldeassa, ja Lootin, veljeni pojan, ja kaiken omaisuutemme, jonka olimme koonneet,

7a 1. Nefi 17:39;
OL 38:17.

b Jes. 66:15–16.

8a PKO Jehova.

b PKO Kaikkিতietävyys.

9a 1. Nefi 17:40;

2. Nefi 29:14;

3. Nefi 20:27;

Morm. 5:20.

PKO Abraham:

Abrahamin jälkeläiset.

b OL 84:17–19;

Moos. 6:7.

PKO Melkisedekin

pappeus.

10a Gal. 3:7–9.

b 1. Moos. 13:16;

Gal. 3:29;

2. Nefi 30:2.

c PKO Patriarkka.

11a PKO Abrahamin liitto.

b Jes. 61:9.

c PKO Esikisoikeus;

Israel;

Pappeus.

12a OL 88:63.

13a Abr. 1:15–17.

14a 1. Moos. 12:4–5.

15a PKO Saara.

b PKO Ur.

sekä ne sielut, jotka olimme voittaneet Harranissa, ja me lähdimme tielle ^aKanaaninmaahan ja asuimme teltoissa lähdettyämme matkaan;

16 ja nyt, iankaikkisuus oli meidän suojanamme ja ^akallionamme ja pelastuksenamme, kun matkasimme Harranista Jersonin tietä tullaksemme Kanaaninmaahan.

17 Nyt minä, Abraham, rakensin ^aalttarin Jersonin maahan ja valmistin Herralle uhrin ja rukoilin, että ^bnälkä väistyisi isäni talosta, jottei sen väki menehtyisi.

18 Ja sitten me kuljimme Jersonista maan halki aina Sikemapaikalle; se sijaitsi Moren tasangoilla, ja me olimme jo tulleet ^akanaanilaisten maan rajoille, ja minä uhrasin ^buhrin siellä Moren tasangoilla ja huusin hartaasti Herran puoleen, sillä me olimme jo tulleet tämän epäjumalia palvovan kansakunnan maahan.

19 Ja Herra ilmestyi minulle vastaukseksi rukouksiini ja sanoi minulle: Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän ^amaan.

20 Ja minä, Abraham, nousin sen alttarin paikalta, jonka olin rakentanut Herralle, ja siirryin siitä vuorelle, joka oli ^aBetelistä itään, ja pystytin telttani sinne, niin että Betel oli lännessä ja ^bAi idässä, ja sinne minä rakensin

toisen alttarin Herralle ja huusin jälleen avuksi Herran nimeä.

21 Ja minä, Abraham, matkasin ja menin yhä kohti etelää; ja nälänhätä jatkui maassa; ja minä, Abraham, päätin mennä alas Egyptiin viipyäkseen siellä, sillä nälänhätä tuli hyvin ankaraksi.

22 Ja tapahtui, että kun minä olin tullut lähelle mennäkseni Egyptiin, Herra sanoi minulle: Katso, ^aSarai, vaimosi, on hyvin kaunis nainen katsoa;

23 sen tähden tapahtuu, että kun egyptiläiset näkevät hänet, he sanovat: Hän on hänen vaimonsa; ja he tappavat sinut, mutta he säästävät hänen henkensä; katso siis, että teette tällä tavalla:

24 Sarai sanokoon egyptiläisille, että hän on sinun sisaresi, niin sielusi saa elää.

25 Ja tapahtui, että minä, Abraham, kerroin vaimolleni Saraille kaiken, mitä Herra oli sanonut minulle: Sano siis heille, rukoilen sinua, että olet minun sisareni, niin että minun käy sinun takiasi hyvin ja sieluni saa elää sinun ansiostasi.

LUKU 3

Abraham saa tietää auringosta, kuusta ja tähdistä urimin ja tummimin avulla. Herra paljastaa hänelle henkien iankaikkisen luonteen. Hän saa tietää maanpäällistä

15c pko Kääntyminen, kääntymys.
d pko Kanaan.
16a pko Kallio.
17a pko Altтари.
b Abr. 1:29.

18a 1. Moos. 12:6.
b pko Uhri.
19a 1. Moos. 13:12–15;
17:8;
2. Moos. 3:1–10;
4. Moos. 34:2.

pkö Luvattu maa.
20a pko Betel.
b 1. Moos. 13:3–4.
c 1. Moos. 12:8.
22a 1. Moos. 12:11–13.

elämää edeltävästä elämästä, ennalta asettamisesta, luomisesta, Lunastajan valitsemisesta ja ihmisen toisesta asemasta.

JA minulla, Abrahamilla, oli "urim ja tummim, jotka Herra, minun Jumalani, oli antanut minulle Kaldean Urissa.

2 Ja minä näin "tähdet, että ne olivat hyvin suuria ja että yksi niistä oli lähinnä Jumalan valtaistuinta; ja oli monia suuria, jotka olivat lähellä sitä;

3 ja Herra sanoi minulle: Nämä ovat hallitsevat tähdet; ja suuren nimi on "Kolob, koska se on lähellä minua, sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi; minä olen asettanut tämän hallitsemaan kaikkia niitä, jotka kuuluvat samaan järjestykseen kuin se, jonka päällä sinä seisot.

4 Ja Herra sanoi minulle urimin ja tummimin kautta, että Kolob oli Herran tavan mukaan, mitä tulee sen kiertojen aikoihin ja vuodenaikoihin; että yksi kierros oli "päivä Herralle hänen laskutapansa mukaan, ja se oli tuhat^b vuotta sen ajan mukaan, joka on säädetty sille, jonka päällä sinä seisot. Tämä on Herran ajan laskutapa, Kolobin laskutavan mukaan.

5 Ja Herra sanoi minulle: Taivaankappale, joka on vähäisempi valo, vähäisempi kuin se, jonka on määrä hallita päivää, siis yötä hallitseva, ylittää eli on laskutavassa suurempi kuin se, jonka

päällä sinä seisot, sillä se liikkuu järjestyksesssä hitaammin; tämä on järjestyksen mukaista, sillä se on sen maan yläpuolella, jonka päällä sinä seisot, ja sen tähden sen ajanlasku ei ole niin monilukuinen, mitä tulee sen päivien ja kuukausien ja vuosien määrään.

6 Ja Herra sanoi minulle: Nyt, Abraham, nämä "kaksi tosiasiaa ovat olemassa, katso, silmäsi näkevät sen; sinun on suotu tietää ajanlaskut ja asetettu aika, niin, sille maalle asetettu aika, jonka päällä sinä seisot, ja sille suuremmalle valolle asetettu aika, joka on asetettu hallitsemaan päivää, ja sille pienemmälle valolle asetettu aika, joka on asetettu hallitsemaan yötä.

7 Nyt pienemmälle valolle asetettu aika on pitempi aika, mitä tulee sen laskuun, kuin sen maan ajanlasku, jonka päällä sinä seisot.

8 Ja missä nämä kaksi tosiasiaa ovat olemassa, niiden yläpuolella on vielä yksi tosiasia, toisin sanoen on vielä yksi taivaankappale, jonka ajanlasku on vieläkin pitempi;

9 ja näin toisen taivaankappaleen ajanlasku on toisen yläpuolella, kunnes tulet lähelle Kolobia, joka Kolob on Herran ajanlaskun mukainen, joka Kolob on asetettu lähelle Jumalan valtaistuinta hallitsemaan kaikkia niitä taivaankappaleita, jotka

3 1a 2. Moos. 28:30;
Moosia 8:13; 28:13–16;
JS–H 1:35.
PKO Urim ja tummim.

2a Abr. 1:31.
3a Katso Abr.,
kuvajäljennös 2,
kuviot 1–5.

PKO Kolob.
4a Abr. 5:13.
b Ps. 90:4; 2. Piet. 3:8.
6a Abr. 3:16–19.

kuuluvat samaan "järjestykseen kuin se, jonka päällä sinä seisot.

10 Ja sinun on suotu tietää kaikille niille tähdille asetettu aika, jotka on asetettu antamaan valoa, kunnes tulet lähelle Jumalan valtaistuinta.

11 Näin minä, Abraham, "puhuin Herran kanssa kasvoista kasvoihin, niin kuin mies puhuu toisen kanssa; ja hän kertoi minulle teoista, joita hänen kätensä olivat tehneet;

12 ja hän sanoi minulle: Poikani, poikani (ja hänen kätensä oli ojennettuna), katso, minä näytän sinulle kaikki nämä. Ja hän pani kätensä silmilleni, ja minä näin ne teot, jotka hänen kätensä olivat tehneet ja joita oli paljon; ja niiden määrä kasvoi silmiäni edessä, enkä minä voinut nähdä niiden loppua.

13 Ja hän sanoi minulle: Tämä on Šinehah, joka on aurinko. Ja hän sanoi minulle: Kokab, joka on tähti. Ja hän sanoi minulle: Olea, joka on kuu. Ja hän sanoi minulle: Kokabim, joka merkitsee tähtiä eli kaikkia suuria valoja, jotka olivat taivaankannessa.

14 Ja oli yöaika, kun Herra puhui nämä sanat minulle: Minä "lisään sinun ja sinun jälkeläistesi määrän sinun jälkeesi näiden määrän kaltaiseksi; ja jos sinä osaat laskea hiekanjyvien määrän, sellainen on jälkeläistesi määrä oleva.

15 Ja Herra sanoi minulle:

Abraham, minä näytän nämä sinulle ennen lähtöänne Egyptiin, jotta voitte julistaa kaikkia näitä sanoja.

16 Jos on olemassa kaksi kappaletta ja toinen on toisen yläpuolella, niiden yläpuolella on suurempia kappaleita; sen tähden "Kolob on suurin kaikista Kokabimista, jotka olet nähnyt, koska se on lähinnä minua.

17 Nyt jos on kaksi kappaletta, toinen toisen yläpuolella, ja kuu on maan yläpuolella, silloin voi olla, että jokin taivaankappale tai tähti saattaa olla olemassa sen yläpuolella; eikä ole mitään sellaista, minkä Herra, sinun Jumalasi, sydämessään päättää tehdä, mitä hän ei "tee.

18 Kuinka tahansa, hän on tehnyt tuon suuremman tähden; niin myös, jos on kaksi henkeä ja toinen on älykkäämpi kuin toinen, niin kuitenkin näillä kahdella hengellä, vaikka toinen on älykkäämpi kuin toinen, ei ole alkua; he olivat olemassa ennen, heillä ei ole loppua, he ovat olemassa jälkeen, sillä he ovat "olam eli iankaikkisia.

19 Ja Herra sanoi minulle: Nämä kaksi tosiasiaa ovat olemassa, että on kaksi henkeä, joista toinen on älykkäämpi kuin toinen; on vielä toinen, joka on älykkäämpi kuin he; minä olen Herra, sinun Jumalasi, minä olen "älykkäämpi kuin he kaikki.

20 Herra, sinun Jumalasi, lähetti

9a OL 88:37–44.

11a 1. Moos. 17:1;

4. Moos. 12:5–8.

14a Abr. 2:9.

b 1. Moos. 13:16;

OL 132:30.

c 1. Moos. 22:17;

Hoos. 1:10.

16a Abr. 3:3.

17a Job 9:4–12.

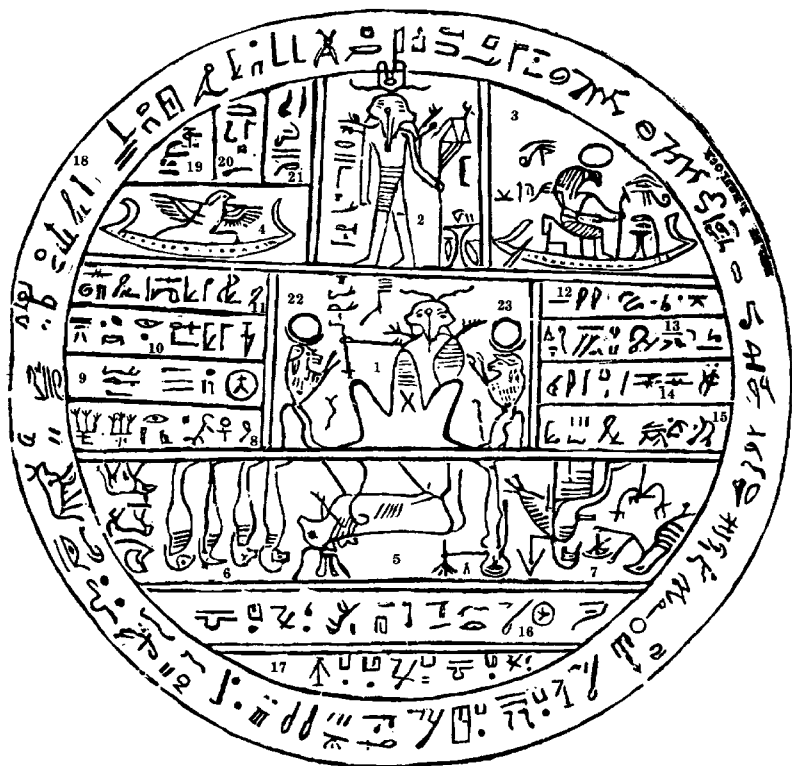
18a *Olam* on translitterointi iankaikkista merkitsevistä heprean sanasta.

19a Jes. 55:8–9.

PKO Kaikkitietävyys.

KUVAJÄLJENNÖS ABRAHAMIN KIRJASTA

SELITYS

Kuvio 1. Kolob, joka merkitsee ensimmäistä luotua ja joka on lähinnä selestistä eli Jumalan asumusta. Ensimmäinen hallitsemisessa, viimeinen, mitä tulee ajanmittaan. Selestisen ajan mukainen mitta, joka selestinen aika ilmaisee yhden päivän kyyväränä. Kolobissa yksi päivä on yhtä kuin tuhat vuotta tämän maan mitoissa, jota egyptiläiset kutsuvat nimellä Jah-oh-eh.

Kuvio 2. On lähinnä Kolobia, egyptiläiset kutsuvat sitä nimellä Oliblis, joka on seuraava suuri hallitseva luomus lähellä selestistä eli paikkaa, jossa Jumala asuu; sillä on hallussaan voiman avain myös toisiin taivaankappaleisiin nähden, kuten Jumala ilmoitti Abrahamille, kun tämä uhrasi uhrin alttarilla, jonka hän oli rakentanut Herralle.

Kuvio 3. On tehty kuvaamaan Jumalaa istumassa valtaistuimellaan puettuna voimaan ja valtaan iankaikkisen valon kruunu päässänsä; kuvaa myös pyhän pappeuden suuria avainsanoja sellaisina kuin ne ilmoitettiin Aadamille Eedenin puutarhassa, samoin kuin myös Setille, Nooalle, Melkisedekille, Abrahamille ja kaikille, joille pappeus ilmoitettiin.

Kuvio 4. Vastaa heprean sanaa Rakia, joka merkitsee taivasta eli taivaiden kantta; myös numeerinen kuvio, joka merkitsee egyptissä tuhatta ja joka vastaa Oliblisin ajanmittaa, jonka kiertoliike sekä ajanmitta ovat samat kuin Kolobin.

Kuvio 5. Kutsutaan egyptissä nimellä Enis-go-on-dos; tämäkin on yksi hallitsevista taivaankappaleista, ja egyptiläiset sanovat sen olevan Aurinko ja lainaavan valonsa Kolobilta Kae-e-vanrasin välityksellä, joka on suuri avain, eli toisin sanoen hallitseva voima, joka hallitsee viittätoista muuta kiinteätä taivaankappaletta eli tähteä sekä Floeesea eli Kuuta, Maata ja Aurinkoa niiden vuotuisella kierrolla. Tämä taivaankappale saa voimansa Kli-flos-is-esin eli Ha-ko-ka-bimin välityksellä – tähtien, joita kuvaavat numerot 22 ja 23 – saaden valon Kolobin kiertoliikkeistä.

Kuvio 6. Esittää tätä maata, sen neljää äärtä.

Kuvio 7. Esittää Jumalaa istumassa valtaistuimellaan, ilmoittamassa taivaiden kautta suuria pappeuden avainsanoja, myös Pyhän Hengen merkkiä Abrahamille kyyhkysen muodossa.

Kuvio 8. Sisältää kirjoituksia, joita ei saa ilmoittaa maailmalle, mutta jotka voidaan saada Jumalan pyhässä temppeleissä.

Kuvio 9. Ei pidä ilmoittaa nykyisenä aikana.

Kuvio 10. Samoin.

Kuvio 11. Samoin. Jos maailma pystyy selvittämään nämä luvut, tapahtukoon niin. Aamen.

Kuviot 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 ja 21 annetaan Herran hyväksi näkemänä aikana.

Yllä oleva käänös on annettu sen mukaan kuin meillä on mitään oikeutta antaa tällä hetkellä.

enkelinsä ^avapauttamaan sinut Elkenan papin käsistä.

21 Minä asun heidän kaikkien keskellä; ja nyt, minä olen nyt tullut alas sinun luoksesi ilmoittamaan sinulle ^ateot, jotka minun käteni ovat tehneet ja joissa minun ^bviisauteni nousee heidän kaikkien ylitse, sillä minä hallitsen ylhäällä taivaassa ja alhaalla maassa kaikella viisaudella ja ymmärryksellä kaikkia niitä älyjä, jotka sinun silmäsi ovat nähneet alusta asti; minä tulin alussa alas kaikkien niiden älyjen keskelle, jotka sinä olet nähnyt.

22 Nyt Herra oli näyttänyt minulle, Abrahamille, ne ^aälyt, jotka oli järjestetty ^bennen kuin maailma oli; ja kaikkien näiden joukossa oli monia ^cjaloja ja suuria;

23 ja Jumala näki nämä sielut, että he olivat hyviä, ja hän seisoi heidän keskellensä, ja hän sanoi: Nämä minä teen hallitsijoikseni, sillä hän seisoi niiden keskellä, jotka olivat henkiä; ja hän näki, että he olivat hyviä; ja hän sanoi minulle: Abraham, sinä olet yksi heistä; sinut ^avalittiin ennen kuin sinä synnyit.

24 Ja heidän joukossaan seisoi ^aeräs, joka oli Jumalan kaltainen,

ja hän sanoi niille, jotka olivat hänen kanssansa: Me menemme alas, sillä siellä on avaruutta, ja otamme näitä aineita ja ^bteemme ^cmaan, jonka päällä nämä saavat asua;

25 ja ^akoetteleimme heitä näin nähdäksemme, ^btekevätkö he kaiken, mitä Herra, heidän Jumalansa, käsksee heidän tehdä;

26 ja niille, jotka pysyvät uskollisina ^aensimmäisessä asemassansa, annetaan lisää; mutta ne, jotka eivät pysy uskollisina ensimmäisessä asemassansa, eivät saa kirkkautta samassa valtakunnassa niiden kanssa, jotka pysyvät uskollisina ensimmäisessä asemassansa; ja niille, jotka pysyvät uskollisina ^btoisessa asemassansa, annetaan lisää ^ckirkkautta heidän päänsä päälle aina ja ikuisesti.

27 Ja ^aHerra sanoi: Kenet minä lähetän? Ja yksi vastasi, ^bIhmisen Pojan kaltainen: Tässä olen, lähetä minut. Ja ^ctoinen vastasi ja sanoi: Tässä olen, lähetä minut. Ja Herra sanoi: Minä lähetän ensimmäisen.

28 Ja ^atoinen vihastui eikä pysynyt uskollisena ensimmäisessä asemassaan, ja sinä päivänä ^bmonet seurasivat häntä.

20a Abr. 1:15.

21a OL 88:45–47;
Moos. 1:27–29.

^b PKO Viisaus.

22a PKO Äly.

^b PKO Kuolevaisuutta edeltävä elämä;
Neuvonpito taivaassa.

^c OL 138:55.

23a Jes. 49:1–5; Jer. 1:5.
PKO Ennalta

asettaminen;
Valitseminen.

24a PKO Esikoinen.

^b PKO Luominen.

^c PKO Maa: Luotu ihmistä varten.

25a OL 98:12–14; 124:55.

PKO Lunastus-suunnitelma;

Tahdonvapaus.

^b PKO Kuuliaisuus.

26a Juud. 1:6.

^b PKO Kuolevaisuus.

^c Tit. 1:2.

PKO Kirkkaus.

27a PKO Jumala, jumaluus: Isä Jumala.

^b PKO Ihmisen Poika;

Jeesus Kristus.

^c Moos. 4:1–2.

28a PKO Perkele.

^b PKO Kadotuksen pojat.

LUKU 4

Jumalat suunnittelevat maan ja kaiken sen päällä olevan elämän luomista. Heidän suunnitelmansa kuudesta luomispäivästä esitetään.

Ja sitten Herra sanoi: Menkäämme alas. Ja he menivät alas ^aalussa, ja he, toisin sanoen Jumalat, ^bjärjestivät ja muovasivat taivaat ja maan.

2 Ja maa, kun se oli muovattu, oli tyhjä ja autio, koska he eivät olleet muovanneet mitään muuta kuin maan; ja pimeys vallitsi syvyyden päällä ja Jumalien Henki ^aleijui vetten yllä.

3 Ja he (Jumalat) sanoivat: Tulokoon valo; ja valo tuli.

4 Ja he (Jumalat) käsittivät valon, sillä se oli kirkas; ja he erottivat valon eli saattoivat sen eroamaan pimeydestä.

5 Ja Jumalat nimittivät valon päiväksi, ja pimeyden he nimittivät yöksi. Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja tämä oli ensimmäinen eli alku sille, minkä he nimittivät päiväksi ja yöksi.

6 Ja Jumalat sanoivat myös: Tulokoon ^ataivaankansi keskelle vesiä, ja se erottaa vedet vesistä.

7 Ja Jumalat käskivät taivaankantta, niin että se erotti vedet, jotka olivat taivaankannen alla, vesistä, jotka olivat

taivaankannen päällä; ja tapahtui niin, aivan niin kuin he olivat käskeneet.

8 Ja Jumalat nimittivät kannen ^ataivaaksi. Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja tämä oli ^btoinen aika, jonka he nimittivät yöksi ja päiväksi.

9 Ja Jumalat käskivät sanoen: Kokoontukoot ^avedet yhteen taivaan alla ^byhteen paikkaan ja tulokoon maa ylös kuivaksi; ja tapahtui niin kuin he olivat käskeneet;

10 ja Jumalat julistivat kuivan kamaran maaksi; ja yhteen kokoontuneet vedet he julistivat ^asuuriksi vesiksi; ja Jumalat näkivät, että heitä toteltiin.

11 Ja Jumalat sanoivat: Valmistakaamme maa kasvamaan ^aruohoa, kasveja, jotka tuottavat siementä, hedelmäpuita, jotka tuottavat hedelmää lajinsa mukaan ja joiden siemen itsessään tuottaa kaltaistansa maan päällä; ja tapahtui niin, aivan niin kuin he olivat käskeneet.

12 Ja Jumalat järjestivät maan tuottamaan ruohoa sen omasta siemenestä ja kasveja tuottamaan kasveja niiden omasta siemenestä, tuottamaan siementä lajinsa mukaan; ja maan tuottamaan puun sen omasta siemenestä, tuottamaan hedelmää, jonka siemen voi itsessään tuottaa vain samaa, lajinsa mukaan;

4 1a 1. Moos. 1:1;

Moos. 2:1.

b PKO Luominen.

2a 1. Moos. 1:2; Moos. 2:2.

6a 1. Moos. 1:4-6;

Moos. 2:4.

8a PKO Taivas.

b 1. Moos. 1:8.

9a Aam. 9:6;

Moos. 2:7.

b 1. Moos. 1:9.

10a 1. Moos. 1:10;

Abr. 4:22.

11a 1. Moos. 1:11-12;

Moos. 2:11-12.

ja Jumalat näkivät, että heitä toteltiin.

13 Ja tapahtui, että he lukivat päivät; ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja se oli kolmas aika.

14 Ja Jumalat järjestivät ^avalot taivaankanteen ja panivat ne erottamaan päivän yöstä ja järjestivät ne merkeiksi ja osoittamaan määräraikoja ja päiviä ja vuosia

15 ja järjestivät ne valoiksi taivaankanteen antamaan valoa maan päälle; ja tapahtui niin.

16 Ja Jumalat järjestivät kaksi suurta valoa, ^asuuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä; ja pienemmän valon oheen he asettivat myös tähdet;

17 ja Jumalat asettivat ne taivaiden kanteen antamaan valoa maan päälle ja hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeydestä.

18 Ja Jumalat valvoivat sitä, mitä he olivat käskeneet, kunnes se totteli.

19 Ja tapahtui, että illasta aamuun oli yö; ja tapahtui, että aamusta iltaan oli päivä; ja se oli neljäs aika.

20 Ja Jumalat sanoivat: Valmistakaamme vedet tuottamaan runsaasti liikkuvia olentoja, joissa on elämä; ja lintuja, niin että ne voivat lentää maan yllä avoimella taivaalla.

21 Ja Jumalat valmistivat vedet,

niin että ne tuottaisivat suuria ^avalaita ja kaikkia eläviä olentoja, jotka liikkuvat ja joita vesien oli määrä tuottaa runsaasti lajinsa mukaan, ja kaikkia siivekkäitä lintuja lajinsa mukaan. Ja Jumalat näkivät, että heitä toteltiin ja että heidän suunnitelmansa oli hyvä.

22 Ja Jumalat sanoivat: Siunaamme ne, saatamme ne hedelmällisiksi ja lisääntymään ja täyttämään merien vedet eli ^asuuret vedet; ja saatamme linnut lisääntymään maan päällä.

23 Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja se oli viides aika.

24 Ja ^aJumalat valmistivat maan tuottamaan eläviä olentoja lajinsa mukaan, karjaeläimiä ja matelijoita ja villieläimiä lajinsa mukaan; ja tapahtui niin kuin he olivat sanoneet.

25 Ja Jumalat järjestivät maan tuottamaan eläimiä lajinsa mukaan ja karjaeläimiä lajinsa mukaan, ja kaikkea, mikä matelee maan päällä, lajinsa mukaan; ja Jumalat näkivät, että ne tottelivat.

26 Ja Jumalat pitivät ^aneuvoa keskenään ja sanoivat: Menkäämme alas ja muovatkaamme ^bihminen ^ckuvaksemme, kaltaiseksemme; ja annamme heidän vallita meren kaloja ja ilman lintuja ja karjaeläimiä ja koko maata ja kaikkia matelijoita, joita matelee maan päällä.

14a OL 88:7–11.
16a 1. Moos. 1:16.
21a 1. Moos. 1:21;

Moos. 2:21.
22a Abr. 4:10.
24a PKO Jumala, jumaluus.

26a PKO Neuvo.
b PKO Ihminen.
c Moos. 6:8–10.

KUVAJÄLJENNÖS ABRAHAMIN KIRJASTA

3

SELITYS

Kuvio 1. Abraham istumassa Faraon valtaistuimella kuninkaan suosiosta, pääsäänsä pappetta edustava kruunu taivaan suuren presidenttikunnan vertauskuvana, kädesssä oikeudenmukaisuuden ja oikeuden valtikka.

Kuvio 2. Kuningas Farao, jonka nimi käy ilmi hänen päänsä yläpuolella olevista kirjoitusmerkeistä.

Kuvio 3. Merkitsee Abrahamia Egyptissä, kuten ilmenee myös kuvajäljennöksen 1 kuvioista 10.

Kuvio 4. Faraon, Egyptin kuninkaan, ruhtinas, kuten on kirjoitettu käden yläpuolelle.

Kuvio 5. Sulem, yksi kuninkaan ylimmistä palvelijoista, kuten hänen kätensä yläpuolella olevat merkit esittävät.

Kuvio 6. Olimlah, ruhtinaalle kuuluva orja.

Abraham selittää tähtitieteen periaatteita kuninkaan hovissa.

27 Niin ^aJumalat menivät alas järjestämään ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalien kuvaksi hänet muovataksensa, mieheksi ja naiseksi muovataksensa heidät.

28 Ja Jumalat sanoivat: Siunaamme heidät. Ja Jumalat sanoivat: Saatamme heidät tulemaan hedelmällisiksi ja lisääntymään ja täyttämään maan ja ottamaan sen valtaansa ja vallitsemaan meren kaloja ja ilman lintuja ja kaikkia eläviä olentoja, jotka liikkuvat maan päällä.

29 Ja Jumalat sanoivat: Katso, annamme heille kaikki siementä tuottavat kasvit, jotka tulevat kaikkialle maan päälle, ja kaikki puut, joissa on hedelmää; niin, siementä tekevän puun hedelmän, heille annamme sen; se on heidän ^aravinnoksensa.

30 Ja kaikille maan eläimille ja kaikille ilman linnuille ja kaikille, jotka matelevat maan päällä, katso, annamme niille elämän, ja annamme niille myös kaikki vihreät kasvit ravinnoksi, ja kaikki nämä järjestetään näin.

31 Ja Jumalat sanoivat: Teemme kaiken, mitä olemme sanoneet, ja järjestämme ne; ja katso, ne ovat hyvin kuuliaisita. Ja tapahtui, että ajan illasta aamuun he nimittivät yöksi; ja tapahtui, että ajan aamusta iltaan he nimittivät päiväksi; ja he lukivat sen ^akuudenneksi ajaksi.

LUKU 5

Jumalat päättävät suunnitelmansa kaiken luomisesta. He toteuttavat luomisen suunnitelmiensa mukaan. Aadam antaa nimen jokaiselle elävälle olennolle.

Ja näin teemme valmiiksi taivaat ja maan ja kaikki niiden joukot.

2 Ja Jumalat sanoivat keskenänsä: ^aSeitsemäntenä aikana päätämme työmme, josta olemme neuvotelleet; ja lepäämme seitsemäntenä aikana kaikesta työstämme, mistä olemme neuvotelleet.

3 Ja Jumalat päättivät työnsä seitsemäntenä aikana, sillä seitsemäntenä aikana he ^alepäsivät kaikista töistänsä, joiden muovaamisesta he (Jumalat) olivat keskenään neuvotelleet; ja he ^bpyhittivät sen. Ja näin he olivat päättäneet aikana, jolloin he neuvottelivat keskenänsä taivaiden ja maan muovaamisesta.

4 Ja Jumalat tulivat alas ja muovasivat nämä, taivaiden ja maan syntyvaiheet, kun ne muovattiin sinä päivänä, jona Jumalat muovasivat maan ja taivaat,

5 kaiken sen mukaisesti, mitä he olivat sanoneet jokaisesta maan kasvista, ^aennen kuin se oli maassa, ja jokaisesta maan ruohosta, ennen kuin se kasvoi; sillä Jumalat eivät olleet antaneet sataa maan päällä, kun he neuvottelivat tekevänsä ne, eivätkä olleet muovanneet ihmistä viljelemään maata.

27 a 1. Moos. 1:26–27;
Abr. 5:7.

29 a 1. Moos. 1:29–30.

31 a 2. Moos. 31:17.

5 2a PKO Lepopäivä.

3a 2. Moos. 20:8–11;

Moosia 13:16–19.

b OL 77:12.

5a PKO Henkiluominen.

6 Mutta maasta nousi sumu, ja se kasteli koko maan pinnan.

7 Ja "Jumalat muovasivat ihmisen maan ^btomusta ja ottivat hänen ^chenkensä (toisin sanoen ihmisen hengen) ja panivat sen häneen ja henkäisivät hänen sie- raimiinsa elämän henkäyksen, ja ihmisestä tuli elävä ^dsielu.

8 Ja Jumalat istuttivat puutarhan itään "Eedeniin, ja sinne he asettivat ihmisen, jonka hengen he olivat panneet ruumiiseen, jonka he olivat muovanneet.

9 Ja maasta Jumalat kasvattivat jokaisen puun, joka on mieluista katsella ja hyvä ravinnoksi; myös "elämän puun keskelle puutarhaa sekä hyvän- ja pahantiedon puun.

10 Eedenistä virtasi joki, joka kasteli puutarhan, ja sieltä se jakautui ja siitä tuli neljä haaraa.

11 Ja Jumalat ottivat ihmisen ja asettivat hänet Eedenin puutarhaan viljelemään sitä ja varjelemaan sitä.

12 Ja Jumalat käskivät ihmistä sanoen: Jokaisesta puutarhan puusta saat vapaasti syödä,

13 mutta hyvän- ja pahantiedon puusta, älä syö siitä, sillä aikana, jona sinä siitä syöt, sinusta tulee kuoleman oma. Nyt minä, Abraham, ymmärsin, että se oli Herran "ajan mukaan, joka oli ^bKolobin ajan mukainen; sillä Jumalat eivät olleet vielä asettaneet Aadamille hänen ajanlaskuaan.

14 Ja Jumalat sanoivat: Tehkäämme miehelle sopiva apu, sillä miehen ei ole hyvä olla yksinään, sen tähden muovaamme hänelle sopivan avun.

15 Ja Jumalat vaivuttivat "Aadamın syvään uneen; ja hän nukkui, ja he ottivat yhden hänen kylkiluistaan ja täyttivät sen kohdan lihalla.

16 Ja kylkiluusta, jonka Jumalat olivat ottaneet miehestä, muovasivat he "naisen ja toivat hänet miehen luo.

17 Ja Aadam sanoi: Tämä oli luo minun luistani ja liha minun lihastani; nyt häntä sanottakoon miehettäreksi, sillä hänet on otettu miehestä;

18 siksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja "liittyy vaimoonsa, ja he tulevat ^byhdeksi lihaksi.

19 Ja he olivat molemmat alasti, mies ja hänen vaimonsa, eivätkä tunteneet häpeää.

20 Ja maasta Jumalat muovasivat kaikki maan eläimet ja kaikki ilman linnut ja toivat ne Aadamın luo nähdäkseen, minkä nimen hän niille antaisi; ja minkä nimen Aadam antaisikin kullekin elävälle olenolle, se olisi sen nimi.

21 Ja Aadam antoi nimet kaikille karjaeläimille, ilman linnuille, kaikille maan eläimille; ja Aadamille löytyi sopiva apu.

7a Abr. 4:26–31.
b Moos. 4:25; 6:59.
c 1. Moos. 2:7;
OL 93:33.
PKO Henki;
Kuolevaisuutta

edeltävä elämä.
d PKO Sielu.
8a PKO Eeden.
9a PKO Elämän puu.
13a 2. Piet. 3:8.
b Abr. 3:2–4.

PKO Kolob.
15a PKO Aadam.
16a PKO Eeva.
18a OL 42:22; 49:15–16.
b PKO Avioliitto.

JOSEPH SMITH – MATTEUS

Ote raamatunkäännöksestä, sellaisena kuin se ilmoitettiin profeetta Joseph Smithille vuonna 1831: Matteus 23:39 ja luku 24.

Jeesus ennustaa Jerusalemia pian uhkaavan tuhon. Hän opettaa myös Ihmisen Pojan toisesta tulemisesta ja jumalattomien tuhosta.

SILLÄ minä sanon teille, että te ette näe minua tämän jälkeen ettekä tiedä, että minä olen se, josta profeetat ovat kirjoittaneet, ennen kuin sanotte: Siunattu on hän, joka ^atulee Herran nimessä taivaan pilvissä ja kanssansa kaikki pyhät enkelit. Silloin hänen opetuslapsensa ymmärsivät, että hän tulisi takaisin maan päälle, sen jälkeen kun hänet kirkastettaisiin ja kruunattaisiin ^bJumalan oikealla puolella.

2 Ja Jeesus meni ulos ja lähti temppeleistä; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen kuullakseen häntä ja sanoivat: Mestari, kerro meille temppelein rakennuksista, sillä olet sanonut: Ne revitään maahan ja ne jäävät teille autioiksi.

3 Ja Jeesus sanoi heille: Ettekö näe kaikkea tätä ja ettekö ymmärrä sitä? Totisesti minä sanon teille: Tähän ei jää, tähän temppeeliin, ^akiveä kiven päälle maahan repimättä.

4 Ja Jeesus jätti heidät ja meni

^aÖljymäelle. Ja kun hän istui Öljymäellä, opetuslapset tulivat hänen luoksensa ilman muita ja kysyivät: Sano meille, milloin tämä tapahtuu, mitä olet puhunut temppelein ja juutalaisten hävityksestä; ja mikä on ^bmerkkinä sinun ^ctulemisestasi ja ^dmaailman loppusta eli ^ejumalattomien tuhosta, joka on maailman loppu?

5 Ja Jeesus vastasi ja sanoi heille: Varokaa, ettei kukaan teitä eksytä;

6 sillä monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: Minä olen Kristus, ja eksyttävät monia;

7 silloin he luovuttavat teidät ^avaivattaviksi ja surmaavat teitä, ja kaikki kansakunnat ^bvihaavat teitä minun nimeni tähden;

8 ja silloin monet menettävät uskonsa ja kavaltavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan;

9 ja monta väärää profeetta nousee, ja he eksyttävät monia;

10 ja koska laittomuus lisääntyy, monien ^arakkaus kylmenee; 11 mutta joka pysyy lujana eikä anna voittaa itseään, se pelastuu.

12 Kun siis näette hävityksen ^ailjetyksen, josta profeetta ^bDaniel on puhunut ja joka koskee

1 1a Matt. 26:64; Ap. t. 1:11.

b pko Jumala, jumaluus.

3a Luuk. 19:44.

4a pko Öljymäki.

b pko Jeesuksen Kristuksen toinen tuleminen.

c pko Maailma:

Maailman loppu.

d Mal. 3:19;

OL 133:64–74.

eko Jumalattomuus.

e Luuk. 21:7–36;

OL 45:16–75.

pkö Aikojen merkit;

Myöhemmät ajat.

7a 1. Piet. 4:12–14.

b pko Vaino.

10a OL 45:27.

12a Dan. 12:11.

b pko Daniel.

Jerusalemiin hävitystä, silloin teidän pitää seistä ^dpyhässä paikassa; lukija ymmärtäköön.

13 Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot ^avuorille;

14 se, joka on katolla, paetkoon älköönkään palatko hakemaan mitään talostaan;

15 älköönkään se, joka on pellolla, palatko hakemaan vaatteitansa;

16 ja voi niitä, jotka ovat ^araskaana, ja niitä, jotka imettävät noina päivinä;

17 rukoilkaa sen tähden Herraa, ettei pakonne olisi talvella eikä sapatinpäivänä;

18 sillä silloin, noina päivinä, on ^ajuutalaisilla ja ^bJerusalemiin asukkailla suuri ahdinko, jonka kaltaista Jumala ei ole ennen lähettänyt Israelille sen valtakunnan alusta tähän aikaan asti; ei, eikä milloinkaan enää lähetä Israelille.

19 Kaikki, mikä on kohdannut sitä, on vain niiden murheiden alku, jotka sitä kohtaavat.

20 Ja jos sitä aikaa ei lyhennettäisi, yksikään sen liha ei pelastuisi; mutta valittujen tähden, liiton mukaan, se aika lyhennetään.

21 Katso, nämä asiat minä olen puhunut teille juutalaisista; ja vielä, noiden päivien ahdingon jälkeen, joka kohtaa Jerusalemia, jos joku sanoo teille: Katso, täällä on Kristus, tai: Tuolla, älkää uskoko häntä;

22 sillä niinä päivinä nousee myös vääriä kristuksia ja vääriä

profeettoja, ja he näyttävät suuria merkkejä ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, jopa valitutkin, jotka ovat valittuja liiton mukaan.

23 Katso, minä puhun nämä asiat teille ^avalittujen tähden; ja tekin saatte kuulla ^bsodista ja sotahuhuja; katsokaa, että ette huolestu, sillä kaiken, mitä olen teille sanonut, täytyy tapahtua; mutta loppu ei ole vielä.

24 Katso, minä olen teille ennalta ilmoittanut;

25 jos siis teille sanotaan: Katso, hän on autiomaassa, älkää lähtekö sinne, tai: Katso, hän on salaisissa huoneissa, älkää uskoko sitä;

26 sillä niin kuin aamun valo tulee ^aidästä ja loistaa länteen asti ja kattaa koko maan, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tuleminen.

27 Ja nyt minä opetan teille vertauksen. Katso, missä on raato, sinne kotkat kokoontuvat yhteen; niin samoin minun ^avalittuni kokoontuvat maan neljältä ilmansuunnalta.

28 Ja he saavat kuulla sodista ja sotahuhuja.

29 Katso, minä puhun valittujeni tähden; sillä kansakunta nousee kansakuntaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan; ^a“nälänhätää ja ruttotauteja ja maanjäristyksiä on monin paikoin.

30 Ja jälleen, koska laittomuus lisääntyy, ihmisten rakkaus

12c PKO Jerusalem.

d OL 101:22–25.

13a OL 133:13.

16a Luuk. 23:29–30.

18a PKO Juutalaiset.

b Sak. 12; 14:1–5.

23a PKO Valitut.

b OL 45:26.

26a Hes. 43:2.

27a PKO Israel: Israelin kokoaminen.

29a OL 43:24–25.

kylmenee; mutta jota ei voiteta, se pelastuu.

31 Ja vielä, tätä valtakunnan evankeliumia saarnataan kaikessa ^amaailmassa todistukseksi kaikille kansakunnille, ja sitten tulee loppu eli jumalattomien tuho;

32 ja jälleen toteutuu hävityksen iljetys, josta profeetta Daniel puhui.

33 Ja kohta noiden päivien ahdingon jälkeen ^aaurinko pimenee eikä kuu anna valoaan ja tähdet putoavat taivaalta ja taivaan voimat järkkyvät.

34 Totisesti minä sanon teille: Tämä sukupolvi, jonka aikana nämä ilmenevät, ei katoa, ennen kuin kaikki, mitä olen sanonut teille, toteutuu.

35 Vaikka päivät tulevat, jolloin taivas ja maa katoavat, minun ^asanani eivät kuitenkaan katoa, vaan toteutuvat kaikki.

36 Ja, niin kuin olen sanonut aikaisemmin, niiden päivien ^aahdingon jälkeen ja kun taivaiden voimat ovat järkkyneet, silloin ilmestyy Ihmisen Pojan merkki taivaalle, ja silloin kaikki maan heimot valittavat; ja ne näkevät Ihmisen Pojan ^btulevan taivaan pilvissä voimassa ja suuressa kirkkaudessa.

37 Ja sitä, joka vaalii minun ^asanaani, ei eksytetä, sillä Ihmisen Poika tulee, ja hän lähettää ^benkelinsä edellään voimakkaan

torven äänen soidessa, ja he ^ckoovat hänen valituistansa jäljelle jääneet neljältä ilmansuunnalta, taivaan äärestä toiseen.

38 Nyt, oppikaa vertaus ^aviikunapuusta: Kun sen oksat virkoavat ja se alkaa tulla lehteen, te tiedätte, että kesä on käsillä;

39 niin samalla tavoin myös valittuni kaiken tämän nähdesään tietävät, että hän on lähellä, aivan ovella;

40 mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä ^akukaan; ei, eivät Jumalan enkelit taivaassa, vaan minun Isäni yksin.

41 Mutta niin kuin kävi ^aNooan päivinä, niin on myös Ihmisen Pojan tullessa käyvä;

42 sillä heidän käy, niin kuin kävi ^avedenpaisumusta edeltävinä päivinä; sillä aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittoivat

43 eivätkä aavistaneet, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mennessään; sellainen on myös Ihmisen Pojan tulemus.

44 Silloin täyttyy se, mitä on kirjoitettu, että ^aviimeisinä päivinä kaksi on pellolla, toinen otetaan ja toinen ^bjätetään;

45 kaksi on jauhamassa käsi-kivillä, toinen otetaan, toinen jätetään.

46 Ja minkä minä sanon yhdelle, sanon kaikille ihmisille; ^avalvokaa

31 *a* Matt. 28:19–20.

33 *a* Joel 2:10; OL 29:14.

35 *a* OL 1:38.

36 *a* JS–M 1:18.

b PKO Jeesuksen

Kristuksen toinen

tuleminen.

37 *a* PKO Pyhät kirjoitukset.

b OL 29:11–15.

c PKO Israel: Israelin

kokoaminen.

38 *a* OL 35:16.

40 *a* OL 39:20–21; 49:7.

41 *a* 1. Moos. 6:5.

42 *a* PKO Vedenpaisumus.

44 *a* PKO Myöhemmät ajat.

b Sak. 13:8.

46 *a* PKO Vartija.

siis, sillä ette tiedä, minä hetkenä teidän Herranne tulee.

47 Mutta tietäkää tämä: Jos talon isäntä olisi tiennyt, millä yövartiolla varas tulisi, hän olisi valvonut eikä olisi antanut murtautua taloonsa, vaan olisi ollut valmiina.

48 Olkaa siis tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee sellaisella hetkellä, jota ette aavista.

49 Kuka siis on ^auskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut taloutensa esimieheksi antamaan kaikille ruokaa ajallaan?

50 Siunattu on se palvelija, jonka hänen herransa tapaa tullessaan näin tekemästä; ja totisesti minä sanon teille: Hän tekee hänestä koko omaisuutensa hoitajan.

51 Mutta jos kelvoton palvelija sanoo sydämessään: Herrani ^aviivyyttää tuloansa,

52 ja alkaa lyödä palvelustovereitaan ja syödä ja juoda juoppojen seurassa,

53 sen palvelijan herra tulee päivänä, jolloin hän ei odota häntä, ja hetkenä, jota hän ei tiedä,

54 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin teeskentelijöille; siellä itketään ja ^akiristellään hampaita.

55 Ja näin tulee jumalattomien ^aloppu Mooseksen profetian mukaisesti, joka sanoo: Heidät hävitetään kansan keskuudesta; mutta maailman loppu ei ole vielä, mutta pian.

49a pko Luottamus.
51a OL 45:26.
54a Matt. 8:12.

55a 2. Nefi 30:10;
OL 1:9–10; 29:17.
pko Maailma:

Maailman loppu.

JOSEPH SMITH – HISTORIA

OTTEITA PROFEETTA JOSEPH SMITHIN HISTORIASTA

Joseph Smith kertoo polveutumisestaan, perheensä jäsenistä ja heidän varhaisista asuinpaikoistaan. Epätavallinen uskonnollinen kiihko vallitsee New Yorkin osavaltion länsiosassa. Hän päättää etsiä viisautta, kuten Jaakob neuvoo. Isä ja Poika ilmestyvät, ja Joseph kutsutaan profeetaliseen palvelutyöhönsä. (Jakeet 1–20.)

NIIDEN monien huhujen vuosiksi, joita pahansuovat ja vehkeilevät henkilöt ovat panneet liikkeelle ^aMyöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon ^bsynnyistä ja kehityksestä ja jotka kaikki niiden sepittäjät ovat tarkoittaneet hyökkäyksiksi sen mainetta vastaan kirkkona ja kehittymistä vastaan maailmassa, olen joutunut kirjoittamaan tämän historian oikaistakseni yleisen mielipiteen vääriä käsityksiä ja saattaakseni kaikkien totuutta etsivien tietoon tosiasiat, sellaisina kuin ne ovat tapahtuneet, mitä tulee sekä minuun itseeni että kirkkoon, sikäli kuin minulla on tällaisia tosiasioita tiedossani.

2 Tässä historiassa esitän tähän kirkkoon liittyvät eri tapahtumat

totuudellisesti ja vanhurskaasti, sellaisina kuin ne ovat tapahtuneet tai sellaisina kuin ne nykyisellään ovat, nyt [1838] kahdeksantena vuonna mainitun kirkon ^ajärjestämisestä.

3 ^aMinä synnyin Herramme vuonna tuhatkahdeksansataaviisi joulukuun kahdentenkymmenentenäkolmantena päivänä Sharonin kaupunkipiirissä Windsorin piirikunnassa, Vermontin osavaltiossa. -- Isäni ^bJoseph Smith vanhempi lähti Vermontin osavaltiosta ja muutti Palmyraan Ontarion (nykyiseen Waynen) piirikuntaan New Yorkin osavaltioon, kun olin kymmenennellä vuodelani tai niillä main. Noin neljä vuotta Palmyraan saapumisensa jälkeen isäni muutti perheineen Manchesteriin samassa Ontarion piirikunnassa.

4 Hänen perheensä käsitti yksitoista sielua, nimittäin isäni ^aJoseph Smithin, ^bäitini Lucy Smithin (jonka nimi ennen hänen avioliittoansa oli Mack, Solomon Mackin tyttären), veljeni ^cAlvinin (joka kuoli 26. ikävuotenaan marraskuun 19. päivänä 1823), ^dHyrumin, minut itseni, ^eSamuel Harrisonin, Williamin,

1 ^{1a} PKO Evankeliumin palautus.

^b PKO Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko.

2a OL 20:1.

3a PKO Smith, Joseph nuorempi.

^b 2. Nefi 3:15.

4a PKO Smith, Joseph vanhempi.

^b PKO Smith, Lucy Mack.

^c OL 137:5–6.

^d PKO Smith, Hyrum.

Don Carlosin sekä sisareni Sophronian, Catherinen ja Lucyn.

5 Jolloinkin toisena vuotena Manchesteriin muuttomme jälkeen asuinpaikkakunnallamme ilmeni tavatonta kuohuntaa uskonnon asioissa. Se alkoi metodisteista mutta tuli pian yleiseksi kaikkien lahkojen keskuudessa tuolla seutukunnalla. Tosiaan-kin, se näytti koskettaneen koko aluetta, ja ihmisiä liittyi suurin joukoin eri uskonnollisiin ryhmiin, jotka saivat aikaan suurta kuohuntaa ja hajaannusta ihmisten keskuudessa toisten huutaessa: ”Katso, täällä!” ja toisten: ”Katso, tuolla!” Jotkut kiistelivät metodistisen uskon puolesta, jotkut presbyterisen ja jotkut baptistisen.

6 Sillä huolimatta suuresta rakkaudesta, jota näiden eri uskonsuuntien käännynnäiset kääntymisensä aikoihin ilmaisivat, sekä suuresta palavuudesta, jota osoittivat kunkin uskonsuunnan papit, jotka toimivat tämän merkkillisen uskonnollisten tunteiden näytelmän lavastajina ja edistäjinä saadakseen kaikki käännetyiksi, niin kuin he mielivät sanoa, liittyivätpä ihmiset mihin lahkoon halusivat – kuitenkin, kun käännynnäiset alkoivat marssia pois yksi yhteen ryhmään ja toinen toiseen, nähtiin, että niin pappien kuin käännynnäistenkin näennäisen ystävälliset tunteet olivat enemmän teeskenneltyjä kuin aitoja, sillä seurauksena oli suuren sekasorron ja epäystävällisten tunteiden

näytelmä papin kamppaillessa pappia vastaan, käännynnäisen käännynnäistä vastaan, niin että kaikki heidän ystävälliset tunteensa toisiaan kohtaan, sikäli kuin heillä oli niitä koskaan ollutkaan, olivat täysin kadonneet ”kiistelyyn sanoista ja riitelyyn näkemyksistä.

7 Olin näihin aikoihin viidennellätoista vuodeliani. Isäni perhe oli kääntynyt presbyteriseen uskoon, ja neljä siitä liittyi tuohon kirkkoon, nimittäin äitini Lucy, veljeni Hyrum ja Samuel Harrison sekä sisareni Sophronia.

8 Tämän suuren kuohunnan aikana pohdin asioita mielessäni vakavasti ja sangen levottomana; mutta vaikka tuntemukseni olivat syvällisiä ja usein kipeitä, pysyttelin kuitenkin loitolla kaikista näistä ryhmäkunnista, vaikka kävin niiden kunkin kokouksissa niin usein kuin tilaisuus tarjoutui. Ajan mittaan aloin taipua mielessäni jonkin verran metodistilahkon suuntaan ja tunsin hieman halua liittyä siihen, mutta niin suuri oli sekasorto ja kiista eri kirkkokuntien kesken, että sellaisen nuoren henkilön kuin minä olin, ja niin ihmisiä ja asioita tuntemattoman, oli mahdotonta päästä mihinkään varmaan tulokseen siitä, kuka oli oikeassa, kuka väärässä.

9 Mieleni oli toisinaan sangen kiihtynyt, huuto ja melske oli niin kovaa ja alituista. Presbyterit olivat mitä päättäväisimmin

baptisteja ja metodisteja vastaan ja käyttivät kaikki niin älynkuin viisastelunlahjansakin näiden erheiden osoittamiseksi tai ainakin saadakseen ihmiset ajattelemaan, että he olivat väärässä. Toisaalta baptistit ja metodistit puolestaan olivat yhtä kiivaita pyrkimyksessään osoittaa omat opinkappaleensa oikeiksi ja kaikkien muiden vääriksi.

10 Tämän sanasodan ja mielipidetemmellyksen keskellä sanoin usein itselleni: Mitä on tehtävissä? Mitkä näistä kaikista ryhmäkunnista ovat ^aoikeassa, vai ovatko ne peräti kaikki väärässä? Jos jokin niistä on oikeassa, mikä se on ja kuinka saan tietää siitä?

11 Kampppaillessani äärettömissä vaikeuksissa, jotka nämä uskonkiihkoilijoiden ryhmäkunnat olivat riitellyllään saaneet aikaan, luin eräänä päivänä Jaakobin kirjettä, ensimmäistä lukua ja viidettä jaetta, jossa lukee: *Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta.*

12 Milloinkaan ei mikään kirjoitusten kohta ole tullut voimallisemmin ihmissydämeeni kuin tämä silloin minun sydämeeni. Se tuntui käyvän hyvin voimakkaana sydämeni jokaiseen tunteeseen. Mietin sitä yhä uudestaan tietäen, että jos joku ihminen tarvitsi viisautta Jumalalta, niin minä, sillä en tiennyt, mitä tehdä, ja ellen

saisi enemmän viisautta kuin minulla silloin oli, en koskaan saisikaan tietää, sillä eri lahkojen uskonnonopettajat ^aymmärsivät samat kirjoitusten kohdat niin eri tavoin, että se hävitti kaiken luottamuksen kysymyksen ratkaisemiseen ^bRaamattuun vetoamalla.

13 Lopulta päädyin siihen tulokseen, että joko minun oli jätävä pimeyteen ja ymmälle tai sitten minun oli tehtävä, niin kuin Jaakob neuvoo, eli pyydetävä Jumalalta. Lopulta päätin ^apyytää Jumalalta päätellen, että jos hän antaa viisautta niille, joilta puuttuu viisautta, ja antaa auliisti ja soimaamatta, minä saattaisin uskaltaa.

14 Niinpä tämän päätökseni mukaan pyytää Jumalalta vetäydyin metsään yrittämään. Se oli kauniin, kirkkaan päivän aamuna aikaisin keväällä tuhatkahdeksansataakaksikymmentä. Yritin sitä ensimmäisen keran elämässäni, sillä kaikkien huolieni keskellä en ollut vielä milloinkaan siihen mennessä yrittänyt ^arukoilla ääneen.

15 Vetäydyttyäni paikalle, jonne olin edeltä käsin aikonut mennä, katsottuani ympärilleni ja havaittuani olevani yksin polvistuin maahan ja aloin esittää sydämeni toiveita Jumalalle. Olin tuskin tehnyt niin, kun minuun kävi heti käsiksi jokin voima, joka valtasi minut kokonaan ja jolla oli sellainen hämmästyttävä vaikutus minuun, että se kahlitsi

10a PKO Totuus.
12a 1. Kor. 2:10–16.

^b PKO Raamattu.
13a PKO Rukous.

14a PKO Rukous.

kieleni, niin etten voinut puhua. Synkkä pimeys tiheni ympärilläni, ja minusta tuntui hetken kuin olisin ollut tuomittu äkilliseen tuhoon.

16 Mutta ponnistaessani kaikki voimani Jumalan avuksi ^ahuutamiseen, jotta hän vapauttaisi minut tämän vihollisen vallasta, joka oli käynyt minuun käsiksi, ja juuri sinä hetkenä, jona olin valmis vaipumaan epätoivoon ja antautumassa turmioon – eikä mihinkään kuviteltuun perikatoon vaan jonkun todellisen näkymättömästä maailmasta olevan olennon valtaan, olennon, jolla oli sellainen ihmeellinen voima, jollaista en ollut milloinkaan ennen tuntenut missään olennossa – juuri tämän suuren hädän hetkellä minä näin ^bvalopatsaan aivan pääni yläpuolella, ^caurinkoa kirkkaamman, ja se laskeutui vähitellen, kunnes se lankesi minuun.

17 Heti sen ilmestyessä havaitsin itseni vapautetuksi minua kahlinneesta vihollisesta. Valon levätessä päälläni ^anäin ^bkahden persoonan, joiden hohdetta ja ^ckirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: *Tämä on minun ^drakas ^ePoikani. Kuule häntä!*

18 Aikomuksenani mennessäni

^akysymään Herralta oli saada tietää, mikä kaikista lahkoista oli oikeassa, jotta tietäisin, mihin liittyä. Sen tähden, heti kun hallitsin itseni, niin että pystyin puhumaan, kysyin persoonilta, jotka seisovivat yläpuolellani valossa, mikä kaikista lahkoista oli oikeassa (sillä tähän mennessä mieleeni ei ollut tullut, että kaikki olisivat väärässä) ja mihin minun piti liittyä.

19 Minulle vastattiin, etten saanut liittyä yhteenkään niistä, sillä ne olivat kaikki ^aväärässä; ja minulle puhuva persoona sanoi, että kaikki niiden uskontunnukset olivat iljettäviä hänen silmissään, että nämä julistajat olivat kaikki turmeltuneita, että ^bhe ^clähestyivät minua huulillaan, mutta heidän ^dsydämensä on minusta kaukana; he opettavat oppeina ^eihmiskäskeyjiä, ja he ovat ^fulkonaisesti hurskaita mutta kieltävät uskon voiman^g.

20 Jälleen hän kielsi minua liittymästä mihinkään niistä; ja hän sanoi minulle monia muita asioita, joita en voi kirjoittaa tällä kertaa. Kun toinuin ennalleni, havaitsin makaavani selälläni katsellen ylös taivaalle. Kun valo oli poistunut, olin voimaton; mutta toivuin pian jonkin verran ja menin kotiin. Ja kun nojasin takkaan, äiti

16a Moos. 1:20.

b Ap. t. 26:13.

c Ilm. 1:16.

17a PKO Näky.

b Ap. t. 7:55–56;

Kol. 3:1.

PKO Jumala, jumaluus.

c PKO Kirkkaus.

d Matt. 3:17; 17:5;

3. Nefi 11:7.

e PKO Jeesus Kristus.

18a OL 6:11; 46:7.

19a Ps. 14.

PKO Luopumus:

Kristillisen

varhaiskirkon

luopumus.

b Jes. 29:13–14;

Hes. 33:30–31.

c PKO Luopumus:

Yleinen luopumus.

d Tit. 1:14;

OL 45:29.

e 2. Tim. 3:5.

kysyi, mikä minua vaivasi. Vastasin: "Älä huoli, kaikki on hyvin – voin aivan hyvin." Sitten sanoin äidilleni: "Olen saanut tietää omalta osaltani, että presbyteriaanisuus ei ole totta." Näyttää siltä kuin "vastustaja olisi tiennyt sangen varhaisessa vaiheessa elämääni, että minun oli määrä osoittautua hänen valtakuntansa häiritsijäksi ja kiusaksi; minkäpä muun vuoksi pimeyden vallat olisivat yhdistyneet minua vastaan? Miksi ^bvastustus ja vaino, joka nousi minua vastaan melkein pä lapsuudessani?"

Muutamat saarnaajat ja muut uskonnon julistajat torjuvat kertomuksen ensimmäisestä näystä. Vainoa kasautuu Joseph Smithin päälle. Hän todistaa näyn todellisuudesta. (Jakeet 21–26.)

21 Muutaman päivän kuluttua siitä, kun olin saanut tämän "näyn, satuin erään metodisti-saarnaajan seuraan, joka oli sangen toimielias edellä mainitussa uskonnollisessa kuohunnassa; ja keskustellessani hänen kanssaan uskonnon asioista käytin hyväksi tilaisuutta kertoa hänelle saamastani näystä. Hämmästyin suuresti hänen käyttäytymistään; hän ei suhtautunut kertomaani ainoastaan kevyesti vaan sangen halveksuvasti ja sanoi sen kaiken olevan Perkeleestä, ettei näinä aikoina ollut mitään sellaista kuin

^bnäyt ja ilmoitukset, että kaikki sellainen oli lakannut apostolien mukana ja ettei niitä enää koskaan tulisi olemaankaan.

22 Havaitsin kuitenkin pian, että kertomani oli herättänyt sangen paljon ennakkoluuloa minua vastaan uskonnon julistajien keskuudessa ja oli aiheena suureen "vainoon, joka yhä yltyi; ja vaikka olin ^btuntematon poika, iältäni vasta neljäntoista ja viidentoista vuoden välillä, ja oloni elämässä sellaiset, että ne tekivät pojan merkityksettömäksi maailmassa, kuitenkin korkeassa asemassa olevat miehet kiinnittivät minuun riittävästi huomiota kiihottaakseen yleisen mielipiteen minua vastaan ja herättääkseen katkeran vainon; ja tämä oli yleistä kaikkien lahkojen keskuudessa – kaikki liittyivät yhteen vainotakseen minua.

23 Se sai minut silloin ja on saanut monesti sen jälkeenkin pohtimaan vakavasti, kuinka perin outoa oli, että tuntematonta poikaa, iältään vähän yli neljätoistavuotiasta, ja myös sellaista poikaa, jonka osana oli välttämättä hankkia niukka toimeentulonsa jokapäiväisellä työllään, pidettäisiin riittävän tärkeänä henkilönä kiinnittämään aikakauden suosituimpien lahkojen mahtimiesten huomio itseensä ja sellaisella tavalla, joka herätti heissä mitä

20a PKO Perkele.
b 2. Nefi 2:11;
OL 58:2–4.
PKO Vastoinkäyminen.

21a PKO Ensimmäinen näky.
b PKO Näky.
c PKO Ilmoitus.

22a Jaak. 5:10–11.
PKO Vaino.
b 1. Sam. 16:7;
Alma 37:35.

katkerimman vainon ja herjan hengen. Mutta outoa tai ei, niin oli, ja se oli minulle usein suuren surun aiheena.

24 Mutta tosiasia kuitenkin oli, että olin nähnyt näyn. Olen ajatellut sen jälkeen, että minusta tuntui melkein samalta kuin "Paavalista, kun hän ^bpuolustautui kuningas Agrippan edessä ja kertoi näystä, jonka hän sai, kun hän näki valon ja kuuli äänen; mutta kuitenkin vain muutama uskoi häntä; toiset sanoivat häntä epärehelliseksi, toiset sanoivat häntä hulluksi; ja häntä pilkattiin ja herjattiin. Mutta kaikki tämä ei muuttanut hänen näkynsä todellisuutta. Hän oli nähnyt näyn, hän tiesi nähneensä, eikä kaikki vaino taivaan alla voinut sitä muuksi muuttaa; ja vaikka häntä vainottaisiin kuolemaan saakka, kuitenkin hän tiesi ja tietäisi viimeiseen hengenvetoonsa asti, että hän oli sekä nähnyt valon että kuullut äänen puhuvan hänelle, eikä koko maailma voinut saada häntä ajattelemaan tai uskomaan toisin.

25 Niin oli minunkin laitani. Olin tosiaankin nähnyt valon, ja tuon valon keskellä näin kaksi "persoonaa, ja he todella puhuivat minulle; ja vaikka minua vihattiin ja vainottiin siksi, että olin sanonut nähneeni näyn, se oli kuitenkin totta; ja kun minua vainottiin ja herjattiin ja minusta puhuttiin valheellisesti kaikkea paha, koska selaista väitän, jouduin sanomaan

sydämässäni: Miksi vainota minua totuuden kertomisen tähden? Olen todella nähnyt näyn; ja mikä minä olen vastustamaan Jumalaa, ja miksi maailma aikoo saada minut kieltämään sen, mitä olen todella nähnyt? Sillä minä olin nähnyt näyn; tiesin sen, ja minä tiesin, että Jumala tiesi sen, enkä voinut sitä ^bkieltää enkä uskaltanutkaan sitä tehdä; joka tapauksessa tiesin, että niin tehdessäni rikkoisin Jumalaa vastaan ja joutuisin tuomion alaiseksi.

26 Olin nyt saanut mieleni tyydytetyksi, mitä tulee lahkojen maailmaan – ettei minun pitänyt liittyä mihinkään niistä, vaan että minun oli oltava edelleen niin kuin olin, kunnes saisin lisää ohjeita. Olin havainnut todeksi Jaakobin "todistuksen – että se, jolta puuttuu viisautta, saisi pyytää Jumalalta, niin hänelle annettaisiin eikä häntä soimattaisi.

Moroni ilmestyy Joseph Smithille. Josephin nimi tullaan tuntemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien keskuudessa. Moroni kertoo hänelle Mormonin kirjasta ja Herran tulevista tuomioista ja lainaa monia kirjoitusten kohtia. Kultalevyjen kätköpaikka ilmoitetaan. Moroni opettaa edelleen profeettaa. (Jakeet 27–54.)

27 Harjoitin edelleen elämäni tavallisia ammatteja aina syyskuun kahdenteenkymmenenteenyhdenteen päivään

24a pko Paavali.
b Ap. t. 26.

25a JS-H 1:17.
b pko Nuhteettomuus;

Rohkeus.
26a Jaak. 1:5–7.

tuhatkahdeksansataakaksikymmentäkolme saakka kokien kaiken aikaa ankaraa vainoa kaikenlaisten ihmisten käsissä, sekä uskonnollisten että uskonnottomien, koska vakuutin yhä, että olin nähnyt näyn.

28 Sinä ajanjaksona, joka jäi näyn saamisen ja vuoden tuhatkahdeksansataakaksikymmentäkolme väliin – kun minua oli kielletty liittymästä mihinkään sen ajan uskonlahkoon ja olin vuosiltani hyvin nuori sekä niiden vainoama, joiden olisi pitänyt olla ystäviäni ja kohdella minua hyväntahtoisesti ja joiden, jos he luulivat minua johdetun harhaan, olisi pitänyt yrittää soveliaalla ja rakkaudellisella tavalla voittaa minut takaisin – olin alttiina kaikenkaltaisille *“kiusauksille; ja liikkeessani kaikenlaisessa seurassa lankesin usein moneen mielettömään hairahdukseen ja osoitin nuorukaisen heikkoutta sekä ihmisluonnon erehtyväisyyttä, jotka, ikävä sanoa, johtivat minut erilaisiin kiusauksiin, loukkaaviin Jumalan silmissä. Kun tämän tunnustan, kenenkään ei tarvitse luulla minun syyllistyneen mihinkään suuriin tai pahoihin synteihin. Taipumus tehdä sellaista ei ole koskaan kuulunut luontooni. Mutta minä syyllistyin kevytmielisyyteen, ja toisinaan liityin iloluontoiseen seuraan jne., mikä ei sopinut sellaiseen luonteeseen, joka miehen, jonka Jumala oli*

“kutsunut, niin kuin minut oli kutsuttu, kuului säilyttää. Mutta tämä ei näyttäne kovin kummalliselta kenestäkään, joka muistaa nuoruuteni ja tuntee synnyntänsä iloisen luonteenlaatuni.

29 Näiden asioiden vuoksi tunsin itseni usein tuomitukseksi heikkouksieni ja vajavaisuuksieni tähden; ja silloin, edellä mainitun syyskuun kahdennenkymmenennenyhdennen päivän iltana, käytyäni yöksi vuoteeseen, antauduin *“rukoilemaan ja anomaan kaikkivaltialta Jumalalta anteeksiantoa kaikista synneistäni ja mielettömyyksistäni sekä vielä itselleni ilmoitusta, että tuntisin tilani ja asemani hänen edessänsä, sillä luotin täysin siihen, että saisin jumallisen ilmoituksen, koska olin aikaisemminkin saanut.*

30 Ollessani näin huutamassa avuksi Jumalaa havaitsin huoneeseeni ilmestyvän valon, joka voimistui voimistumistaan, kunnes huone oli valoisampi kuin keskipäivällä, kun samassa vuoteeni viereen ilmestyi *“persoonaa, joka seisoj ilmassa, sillä hänen jalkansa eivät koskettaneet lattiaa.*

31 Hänellä oli yllään häikäisevän *“valkoinen väljä viitta. Se oli valkoisempi kuin mikään maanpäällinen, mitä olin milloinkaan nähnyt, enkä usko, että mikään maanpäällinen voitaisiinkaan tehdä niin tavattoman valkoiseksi ja loistavaksi. Hänen*

28a PKO Kiusaus.
b PKO Kutsumus.
29a PKO Rukous.

30a PKO Enkelit;
Moroni, Mormonin
poika.

31a Ap. t. 10:30;
1. Nefi 8:5;
3. Nefi 11:8.

kätensä olivat paljaat, samoin hänen käsivartensa hieman ranteen yläpuolelle; niin myös hänen jalkansa olivat paljaat, kuten hänen säärensäkin olivat vähän nilkkojen yläpuolelle. Myös hänen päänsä ja kaulansa olivat paljaat. Saatoin havaita, ettei hänellä ollut yllään muuta vaatetta kuin tämä viitta, koska se oli auki, niin että saatoin nähdä hänen poveensa.

32 Ei ainoastaan hänen viittansa ollut tavattoman valkoinen, vaan hänen koko olemuksensa oli sanoin kuvaamattoman ^akirkas, ja hänen kasvonsa olivat todella kuin ^bsalama. Huoneessa oli tavattoman valoisaa, muttei niin perin kirkasta kuin aivan hänen olemuksensa ympärillä. Kun ensi kerran katsoin häntä, ^cpelkäsin, mutta pian pelkoni väistyi.

33 Hän kutsui minua ^a”nimeltä ja sanoi minulle olevansa Jumalan luota minulle lähetetty sanansaattaja ja että hänen nimensä on Moroni, että Jumalalla oli minulle työ tehtäväksi ja että nimeäni tultaisiin mainitsemaan hyvällä ja pahalla kaikkien kansakuntien, sukujen ja kielten keskuudessa, eli että siitä puhuttaisiin sekä hyvää että pahaa kaikkien ihmisten keskuudessa.

34 Hän sanoi, että oli olemassa talteen pantu ^akirja,

^bkultalevyihin kirjoitettu, joka kertoi tämän mantereen muinaisista asukkaista ja mistä he olivat lähtöisin. Hän sanoi myös, että siihen sisältyi ikuisen evankeliumin ^c”täyteys sellaisena kuin Vapahtaja antoi sen muinaisille asukkaille;

35 edelleen, että oli olemassa kaksi hopeakehyksiin kiinnitettyä kiveä – ja nämä ^a”rintakilpeen kiinnitetty kivet muodostivat niin kutsutut ^burimin ja tummimin – levyjen mukana talletettuina; ja muinaisina eli entisinä aikoina näiden kivien hallussapitäjät ja käyttäjät olivat ^c”näköjouta”; ja että Jumala oli valmistanut ne kirjan kääntämisen tarkoitusta varten.

36 Kerrottuaan minulle nämä asiat hän alkoi lainata ^a”Vanhan testamentin profetioita. Ensiksi hän lainasi alkuosaa Malakian ^bkolmannesta luvusta; ja hän lainasi myös tuon luvun loppuosaa samasta profetiasta, vaikkakin poiketen vähän siitä, mitä meidän Raamatuissamme lukee. Sen sijaan että olisi lainannut yhdeksättätoista jaetta sellaisena kuin se on meidän kirjoissamme, hän lainasi sitä näin:

37 *Sillä katso, se ^a”päivä tulee, joka ^bpalaa kuin uuni, ja kaikki ylpeät, niin, ja kaikki jumalattomuuden*

32a 3. Nefi 19:25.

PKO Kirkkaus.

b 2. Moos. 34:29–35;

Hel. 5:36;

OL 110:3.

c 2. Moos. 3:6;

Et. 3:6–8, 19.

33a 2. Moos. 33:12, 17;

Jes. 45:3–4.

34a PKO Mormonin kirja.

b PKO Kultalevyt.

c PKO Evankeliumin palautus.

35a 3. Moos. 8:8.

PKO Haarniska.

b 2. Moos. 28:30.

PKO Urin ja tummim.

c PKO Näkijä.

36a PKO Vanha testamentti.

b PKO Malakia.

37a PKO Jeesuksen

Kristuksen toinen tuleminen.

b 3. Nefi 25;

OL 64:23–24.

PKO Maa: Maan

puhdistaminen;

Maailma: Maailman

loppu.

tekijät palavat kuin ^coljenkorret, sillä ne, jotka tulevat, polttavat heidät, sanoo Herra Sebaot, niin ettei siitä jää heille juurta eikä oksaa.

38 Ja vielä, hän lainasi kahdetakymmenettäkolmatta jaetta näin: Katso, minä ilmoitan teille ^apappeuden profeetta ^bElian käden kautta ennen Herran suuren ja pelottavan päivän tuloa.

39 Hän lainasi myös seuraavaa jaetta toisin: Ja hän istuttaa lasten sydämiin isille annetut ^alupaukset, ja lasten sydämet ^bkääntyvät heidän isiensä puoleen. Ellei niin tapahtuisi, koko maa hävitettäisiin täysin hänen tullessaan.

40 Näiden lisäksi hän lainasi Jesajan yhdeettätoista lukua ja sanoi sen olevan täyttymässä. Hän lainasi myös Apostolien tekojen kolmannen luvun kahdetakymmenettäkahdetta ja kahdetakymmenettäkolmatta jaetta tarkoin sellaisina kuin ne ovat meidän Uudessa testamentissamme. Hän sanoi, että tuo ^aprofeetta oli Kristus; mutta vielä ei ollut tullut päivä, jolloin ^{ne}, jotka eivät tahdo kuulla hänen ääntänsä, ^berotetaan pois kansan keskuudesta”, mutta pian se tulisi.

41 Hän lainasi myös ^aJoelin kolmatta lukua ensimmäisestä jakeesta viimeiseen. Hän sanoi myös, ettei tämä ollut vielä täytynyt mutta täytyisi pian. Ja

edelleen hän lausui, että ^bpakanat saisivat pian täytyden. Hän lainasi monia muita kirjoitusten kohtia ja antoi monia selityksiä, joita ei voida tässä mainita.

42 Vielä hän sanoi minulle, että kun saisin nuo levyt, joista hän oli puhunut – sillä aika, jolloin ne saataisiin, ei ollut vielä täytynyt – minä en saisi näyttää niitä kenellekään, en myöskään rintakilpeä enkä siinä olevia urimiamia ja tummimiamia; ainoastaan niille, joille minun käskettäisiin näyttää ne; jos näyttäisiin, minut hävitettäisiin. Hänen kertoessaan minulle levyistä ^amieleeni avautui näky, niin että saatoin nähdä paikan, johon levyt oli talletettu, ja sen niin selvästi ja tarkasti, että tunsin paikan käydessäni sillä.

43 Tämän sanoman jälkeen näin valon huoneessa alkavan kokoontua aivan minulle puhuneen persoonan ympärille, ja sitä jatkui, kunnes huone jäi jälleen pimeäksi, paitsi aivan hänen ympäriltänsä, jolloin näin silmänpäpöyksellisesti ikään kuin käytävän avautuvan suoraan ylös taivaaseen, ja hän nousi, kunnes hän hävisi kokonaan, ja huone jäi sellaiseksi kuin se oli ollut ennen tämän taivaallisen valon ilmestymistä.

44 Makasin mietiskellen tätä merkillistä tapahtumaa ja ihme-

37c Nah. 1:8–10;
1. Nefi 22:15, 23;
2. Nefi 26:4–6;
OL 29:9.

38a pko Pappeuden avaimet;
Pappeus.

b OL 27:9; 110:13–16.
pko Elia.

39a Gal. 3:8, 19.

b pko Kuolleiden pelastus;
Sukuluettelo.

40a 5. Moos. 18:15–19.

b 3. Nefi 20:23; 21:20.

41a Ap. t. 2:16–21.

b Room. 11:11–25;
OL 88:84.

PKO Pakanat.

42a pko Mieli.

tellen suuresti sitä, mitä tämä epätavallinen sanansaattaja oli kertonut minulle, kun kesken "mietiskelyni äkkiä havaitsin huoneeni alkavan valjeta uudelleen, ja hetkessä, kuten minusta tuntui, sama taivaallinen sanansaattaja oli jälleen vuoteeni vierellä.

45 Hän aloitti ja kertoi uudestaan aivan samat asiat kuin ensimmäisellä käynnillään, ilman vähäisintäkään poikkeamaa; sen tehtyään hän ilmoitti minulle suurista tuomioista, jotka kohtaisivat maata nälänhädän, miekan ja ruttotaudin suurien hävitysten myötä, ja että nämä ankarat tuomiot kohtaisivat maata tämän sukupolven aikana. Nämä asiat kerrottuaan hän nousi jälleen ylös kuten oli tehnyt aikaisemminkin.

46 Vaikutukset mieleeni olivat tähän mennessä olleet niin syvällisiä, että uni oli kaikonnut silmistäni ja makasin hämmästyksissäni sekä näkemäni että kuulemani vallassa. Mutta kuinka yllätyinkään, kun näin saman sanansaattajan jälleen vuoteeni vierellä ja kuulin hänen vielä kerran kertovan eli toistavan minulle samat asiat kuin aikaisemminkin; ja hän lisäsi varoituksen minulle, sanoen minulle, että "Saatana yrittäisi ^bkiusata minua (isäni perheen puutteenalaisten olojen tähden) ottamaan levyt tarkoituksena rikastua. Siitä hän kielsi minua sanoen, että kun saisain levyt, minulla ei saisi olla

mielessäni muuta pyrkimystä kuin Jumalan kirkastaminen, eikä minulla saisi olla mitään muuta vaikutinta kuin hänen valtakuntansa rakentaminen; muutoin en voisi saada niitä.

47 Tämän kolmannen käynnin jälkeen hän nousi jälleen taivaaseen kuten ennenkin, ja minä jäin jälleen pohtimaan juuri kokemani eriskummallisuutta, kun kukko kiekui melkein heti taivaallisen sanansaattajan nousua luotani kolmannen kerran, ja havaitsin, että päivä alkoi sarastaa, niin että keskustelujemme oli täytynyt viedä koko tuo yö.

48 Pian tämän jälkeen nousin vuoteestani ja, kuten tavallista, lähdin päivän välttämättömiin töihin; mutta kun yritin tehdä työtä kuten muulloinkin, havaitsin voimani niin hujonneiksi, että olin täysin kykenemätön. Isäni, joka työskenteli kanssani, havaitsi jonkin olevan minussa vialla ja käski minun mennä kotiin. Lähdin aikomukseni mennä talolle, mutta yrittäessäni ylittää sen pellon aidan, jolla olimme, voimani pettivät kokonaan, ja vaivuin avuttomana maahan ja olin hetken aivan tietämätön kaikesta.

49 Ensimmäinen asia, jonka saatan muistaa, oli ääni, joka puhui minulle kutsuen minua nimeltä. Nostin katseeni ja näin saman sanansaattajan seisovan pääni yläpuolella valon ympäröimänä kuten aikaisemminkin. Sitten hän taas kertoi minulle

44a pKO Pohtiminen.
46a pKO Perkele.

b pKO Kiusaus.
c OL 121:37.

kaiken, mitä hän oli kertonut minulle edellisenä yönä, ja käski minun mennä "isäni luo ja kertoa hänelle näystä ja käskyistä, jotka olin saanut.

50 Minä tottelin; palasin isäni luokse pellolle ja kerroin hänelle koko asian. Hän vastasi minulle, että se oli Jumalasta, ja käski minun mennä ja tehdä niin kuin sanansaattaja oli käsenyt. Lähdin pellolta ja menin paikalle, jossa sanansaattaja oli sanonut minulle levyjen olevan talletettuina; ja paikasta saamani näyn selvyiden vuoksi tunsin sen heti sille saavuttuani.

51 Lähellä Manchesterin kylää Ontarion piirikunnassa New Yorkissa on huomattavan kokoinen "kukkula ja korkein kaikista lähiseudulla. Tämän kukkulan länsilaidalla, lähellä lakea, huomattavan kokoisien kiven alla levyt olivat kivilokeroon talletettuina. Tämä kivi oli paksu ja kupera päällyspuolen keskeltä ja ohuempi reunoilta, niin että keskikohta oli näkyvissä maan pinnalla, mutta koko reuna oli maan peitossa.

52 Poistettuani maan otin vivun, jonka panin kiven reunan alle, ja hieman ponnistamalla nostin sen ylös. Katsoin sisään ja näin siellä tosiaan "levyt, ^burimin ja tummimin sekä ^crintakilven, niin kuin sanansaattaja oli kertonut. Lokero, jossa ne olivat, oli muodostettu jonkinlaisella sementillä yhteen liitettyistä kivistä.

Lokeron pohjalle oli pantu kaksi kiveä lokeron poikki, ja näiden kivien päällä olivat levyt ja niiden ohessa muut esineet.

53 Yritin ottaa ne esiin, mutta sanansaattaja kielsi minua, ja minulle ilmoitettiin jälleen, ettei niiden julki tuomisen aika ollut vielä tullut eikä tulisikaan ennen kuin neljän vuoden kuluttua tuosta hetkestä; mutta hän sanoi minulle, että minun piti tulla tuolle paikalle tasan yhden vuoden kuluttua tuosta hetkestä ja että hän tapaisi minut siellä ja että minun pitäisi tehdä niin jatkuvasti, kunnes tulisi aika saada levyt.

54 Sen mukaisesti, kuten minua oli käsketty, menin aina vuoden kuluttua ja tapasin siellä saman sanansaattajan joka kerta ja sain häneltä jokaisen keskustelumme aikana opetusta ja tietoa siitä, mitä Herra aikoi tehdä ja miten ja millä tavalla hänen "valtakuntaansa oli määrä johtaa viimeisinä aikoina.

Joseph Smith solmii avioliiton Emma Halen kanssa. Joseph saa kultalevyt Moronilta ja kääntää muutamia merkkejä. Martin Harris näyttää merkit ja käännöksen professori Anthonille, joka sanoo: "En voi lukea sinetöityä kirjaa." (Jakeet 55–65.)

55 Koska isäni aineelliset olot olivat hyvin rajalliset, meidän oli välttämätöntä tehdä työtä käsillämme päiväpalkkalaisina

49a pKO Smith, Joseph vanhempi.

51a pKO Kumorankukkula.

52a Morm. 6:6.

pKO Kultalevyt.

b pKO Urin ja tummim.

c pKO Haarniska.

54a pKO Jumalan

valtakunta eli taivaan valtakunta.

ja muulla tavoin, kun saimme mahdollisuuden. Toisinaan olimme kotosalla, toisinaan muualla, ja lakkaamatta työtä tehden pystyimme hankkimaan riittävän toimeentulon.

56 Vuonna 1823 isäni perhettä kohtasi suuri suru vanhimman veljeni "Alvinin kuollessa. Lokakuussa 1825 pestauduin Josiah Stool -nimisen Chenangon piirikunnassa New Yorkin osavaltiossa asuvan vanhan herran palvelukseen. Hän oli kuullut jotakin hopeakaivoksesta, jonka espanjalaiset olisivat avanneet Harmonyssa Susquehannan piirikunnassa Pennsylvanian osavaltiossa, ja hän oli ennen pestautumistani hänen palvelukseensa suorittanut kaivauksia tarkoituksenaan, mikäli mahdollista, löytää kaivos. Mentyäni asumaan hänen luokseen hän vei minut ja muut työmiehensä kaivamaan hopeakaivoksen löytämiseksi, jossa työssä jatkoin lähes kuukauden ilman että yrityksellämme olisi ollut menestystä, ja lopulta sain vanhan herran taivutetuksi lopettamaan kaivaukset sen löytämiseksi. Tästä sai alkunsa sangen laajalle levinnyt puhe rahankaivajana olostani.

57 Tässä työssä oloni ajaksi minut pantiin täysihoitoon sikäläisen herra Isaac Halen luokse; siellä näin ensi kerran vaimoni (hänen tyttärensä) "Emma Halen. Tammikuun 18. päivänä 1827

menimme naimisiin ollessani vielä herra Stoolin palveluksessa.

58 Sen vuoksi että väitin edelleen nähneeni näyn, "vaino seurasi minua yhä ja vaimoni isän perhe vastusti hyvin paljon naimisiinmenoamme. Siksi minun oli välttämätöntä viedä morsiameni muualle; niinpä lähdimme, ja meidät vihittiin rauhantuomari Tarbillin talossa South Bainbridgessa Chenangon piirikunnassa New Yorkissa. Heti naimisiin mentyäni lähdin herra Stoolin luota ja menin isäni kotiin ja tein hänen kanssaan maatöitä sen kauden.

59 Vihdoin tuli levyjen, urimin ja tummimin sekä rintakilven saamisen aika. Syyskuun kahdentenkymmenenten kahdentena päivänä tuhatkahdeksansataakaksikymmentäseitsemän, mentyäni kuten aina taas vuoden kuluttua paikalle, jossa ne olivat talletettuina, sama taivaallinen sanansaattaja antoi ne minulle tällaisin ohjein: että minä olisin niistä vastuussa; että jos huolimattomuuttani tai jonkin "laiminlyöntini tähden kadottaisin ne, minut erotettaisiin pois, mutta jos tekisin kaikkeni niiden "varjelemiseksi, kunnes hän, sanansaattaja, tulisi hakemaan ne, ne olisivat turvassa.

60 Pian ymmärsin syyn, miksi olin saanut niin ankarat ohjeet niiden turvassa pitämiseksi ja minkä vuoksi sanansaattaja oli sanonut, että kun olisin tehnyt,

56a OL 137:5–8.
57a PKO Smith, Emma
Hale.

58a PKO Vaino.
59a JS–H 1:42.
b PKO Pyhät kirjoitukset:

Pyhiä kirjoituksia
varjeltava.

mitä kädestäni vaaditaan, hän tulisi hakemaan ne. Sillä tuskin tuli tunnetuksi, että ne olivat halussani, kun ne yritettiin saada minulta mitä sitkeimmin ponnistuksin. Tuon aikeen vuoksi turvauduttiin kaikkiin kuviteltavissa oleviin juoniin. Vaino kävi entistä katkerammaksi ja ankarammaksi, ja joukoltani ihmisiä oli jatkuvasti valppaana saadakseen ne minulta, mikäli mahdollista. Mutta Jumalan viisauden avulla ne pysyivät turvassa minun käsissäni, kunnes olin saanut niiden avulla päätökseen, mitä kädestäni vaadittiin. Kun sanansaattaja, kuten oli sovittu, tuli hakemaan niitä, luovutin ne hänelle; ja hänen hallussaan ne ovat vielä tänäkin päivänä, toukokuun toisena päivänä vuonna tuhatkahdeksansataakolmekymmentäkahdeksan.

61 Kuitenkin kuohunta jatkui yhä, ja huhu tuhansine kieliin oli kaiken aikaa työssä levittäen valheita isäni perheestä ja minusta itsestäni. Jos kertoisin niistä tuhannennenkin osan, siitä täytyisi kirjoja. Vaino kävi joka tapauksessa niin sietämättömäksi, että minun oli välttämätöntä lähteä Manchesterista ja mennä vaimoni kanssa Susquehannan piirikuntaan Pennsylvanian osavaltioon. Valmistautuessamme lähtemään – olimme hyvin köyhiä, ja vaino kohdistui meihin niin ankarana, ettei ollut todennäköistä, että koskaan muuta

olisimmekaan – keskellä ahinkojamme löysimme ystävän eräästä miehestä nimeltä ”Martin Harris, joka tuli luoksemme ja antoi minulle viisikymmentä dollaria avuksi matkallemme. Herra Harris asui Palmyran kaupunkikunnassa Waynen piirikunnassa New Yorkin osavaltiossa ja oli kunnioitettu maanviljelijä.

62 Tämän oikeaan aikaan tulleen avun turvin kykenin pääsemään perille määräpaikkaani Pennsylvaniaan; ja heti sinne saavuttuani ryhdyin jäljentämään levyistä kirjoitusmerkkejä. Jäljensin niitä huomattavan määrän, ja ”urimin ja tummimin avulla käänsin niistä muutamia, ja tein sen vaimoni isän kotiin joulukuussa saapumiseni ja seuraavan helmikuun välisenä aikana.

63 Jolloinkin tässä helmikuussa edellä mainittu herra Martin Harris tuli meidän luoksemme, sai kirjoitusmerkit, jotka olin jäljentänyt levyistä, ja lähti ne mukanaan New Yorkin kaupunkiin. Mitä tulee siihen, mitä hänelle ja kirjoitusmerkeille tapahtui, viittaa hänen omaan kertomukseensa tapahtumista, sellaisina kuin hän kertoi niistä minulle paluunsa jälkeen, ja se oli seuraava:

64 ”Menin New Yorkin kaupunkiin ja esitin käännetty kirjoitusmerkit käännöksineen professori Charles Anthonille, kirjallisista saavutuksistaan

61a OL 5:1.
PKO Harris, Martin.

62a PKO Urim ja
tummim.

kuululle miehelle. Professori Anthon totesi, että käännös on oikea, oikeampi kuin mikään, mitä hän oli aikaisemmin nähnyt käännetyn egyptistä. Sitten näytin hänelle ne, joita ei ollut vielä käännetty, ja hän sanoi niiden olevan egyptiläisiä, kaldealaisia, assyrialaisia ja arabialaisia; ja hän sanoi niiden olevan oikeita kirjoitusmerkkejä. Hän antoi minulle todistuksen, joka todistaisi Palmyran asukkaille, että ne olivat oikeita kirjoitusmerkkejä ja että niiden merkkien käännös, jotka oli käännetty, oli myös oikea. Otin todistuksen ja panin sen taskuuni, ja olin juuri lähtemässä talosta, kun herra Anthon kutsui minut takaisin ja kysyi minulta, kuinka nuori mies sai tietää, että kultalevyt olivat paikassa, josta hän ne löysi. Vastasin, että Jumalan enkeli oli ilmoittanut sen hänelle.

65 Silloin hän sanoi minulle: 'Antakaapas minun katsoa tuota todistusta.' Niinpä otin sen taskustani ja annoin sen hänelle, jolloin hän otti sen ja repi palasiksi ja sanoi, ettei nykyisin ole mitään sellaista kuin "enkeliä palvelus ja että jos toisin levyt hänelle, hän kääntäisi ne. Ilmoitin hänelle, että osa levyistä oli ^bsinetöity ja että minua on kielletty tuomasta niitä. Hän vastasi: 'En voi lukea sinetöityä kirjaa.' Lähdin hänen luotaan ja menin tohtori Mitchelin luo, joka vahvasti, mitä professori Anthon oli sanonut, mitä

tulee niin kirjoitusmerkkeihin kuin käännökseenkin."

.....

Oliver Cowdery palvelee kirjurina Mormonin kirjaa käännettäessä. Joseph ja Oliver saavat Aaronin pappeuden Johannes Kastajalta. Heidät kastetaan ja asetetaan, ja he saavat profetian hengen. (Jakeet 66–75.)

66 "Oliver Cowdery tuli kotiini huhtikuun 5. päivänä 1829, mitä ennen en ollut koskaan nähnyt häntä. Hän sanoi minulle, että koska hän oli opettanut koulussa isäni asuinpaikan lähistöllä ja koska isäni oli yksi niistä, jotka lähettivät lapsensa kouluun, hän meni joksikin aikaa täysihoidon hänen taloonsa, ja hänen siellä ollessaan perhe kertoi hänelle, kuinka olin saanut levyt, ja niinpä hän oli tullut kysymään minulta.

67 Kaksi päivää herra Cowderyn saapumisen jälkeen (se oli huhtikuun 7. päivänä) aloin kääntää Mormonin kirjaa, ja hän ryhtyi kirjurikseni.

.....

68 Jatkoimme yhä käännöstyötä, kun seuraavassa kuussa (toukokuussa 1829) menimme eräänä päivänä metsään rukoillaksemme ja kysyäksemme Herralta "kasteesta ^bsyntien anteeksisaamiseksi, josta olimme havainneet mainitun levyjen käännöksessä. Ollessamme näin

65a pKO Enkelit.
b Jes. 29:11–12;
2. Nefi 27:10;

Et. 4:4–7.
66a pKO Cowdery, Oliver.
68a pKO Kaste,

kastaminen.
b pKO Syntien
anteeksisaaminen.

rukoilemassa ja huutamassa avuksi Herraa ‘sanansaattaja taivaasta laskeutui ^dvalopilven sisässä, ja pantuaan ^ekätensä päällemme hän ^fasetti meidät sanoen:

69 *Teille, palvelustovereilleni, minä Messiaan nimessä annan Aaronin ^apappeuden, joka pitää hallussaan enkelien palveluksen ja parannuksen evankeliumin sekä syntien anteeksisaamiseksi suoritettavan upotuskasteen avaimet; eikä tätä enää milloinkaan oteta pois maan päältä, kunnes ^bLeevin pojat uhraavat jälleen uhrin Herralle vanhurskaasti.*

70 Hän sanoi, ettei tällä Aaronin pappeudella ollut valtuutta kätten päällepanemiseen Pyhän Hengen ^alahjan antamiseksi mutta että tämä annettaisiin meille tämän jälkeen; ja hän käski meidän mennä ja ottaa kaste ja antoi meille ohjeet, että minun tuli kastaa Oliver Cowdery ja

että sen jälkeen hänen tuli kastaa minut.

71 Sen mukaisesti me menimme ja otimme kasteen. Minä kastoin ensin hänet, ja hän kastoi sen jälkeen minut – minkä jälkeen minä panin käteni hänen päänsä päälle ja asetin hänet Aaronin pappeuteen, ja sen jälkeen hän pani kätensä minun päälleni ja asetti minut samaan pappeuteen – sillä niin meitä oli käsketty.*

72 Luonamme tällöin käynyt ja pappeuden meille antanut sanansaattaja sanoi, että hänen nimensä oli Johannes, sama, jota kutsutaan ^aJohannes Kastajaksi Uudessa testamentissa, ja että hän toimi ^bPietarin, ^cJaakobin ja ^dJohanneksen käskystä, joilla oli hallussaan ^eMelkisedekin pappeuden ^favaimet, mikä pappeus, hän sanoi, suotaisiin aikanaan meille, ja että minua tulisi kutsua kirkon ensimmäiseksi ^gvanhim-

*Oliver Cowdery kuvailee näitä tapahtumia näin: ”Nämä olivat aikoja, jotka eivät unohdu milloinkaan – istuminen kuuntelemissa taivaan innoituksen ohjaamaa ääntä herätti äärimmäisen kiittolisuudentunteen tässä rinnassa. Kirjoitin keskeytyksettä jatkuvasti päivästä päivään sanoja, jotka tulivat hänen suustaan, kun hän käänsi urimin ja tummimin, eli niin kuin nefiläiset olisivat sanoneet, ‘kääntäjien’, avulla historiaa eli aikakirjaa, jota kutsutaan ‘Mormonin kirjaksi’.

Huomion kiinnittäminen edes muutamin sanoin Mormonin ja hänen uskollisen poikansa Moronin esittämään mielenkiintoiseen kertomukseen taivaalle kerran rakkaasta ja suositusta kansasta ei vastaisi tämänhetkistä aikomustani; siksi jätän tämän johonkin tulevaan aikaan, ja kuten sanoin johdannossa, siirryn suoraan eräisiin harvoin tapahtumiin, jotka liittyvät välittömästi tämän kirkon syntyyn

68c pko Johannes Kastaja.

d 4. Moos. 11:25;

Et. 2:4–5, 14; OL 34:7.

e UK 1:5.

pkö Kätten päällepaneminen.

f pko Asettaminen; Valtuus.

69a pko Aaronin pappeus.

b 5. Moos. 10:8;

OL 13; 124:39.

pkö Leevi: Leevin heimo.

70a pko Pyhän Hengen lahja.

72a pko Johannes Kastaja.

b OL 27:12–13.

pkö Pietari.

c pko Jaakob,

Sebedeuksen poika.

d pko Johannes, Sebedeuksen poika.

e pko Melkisedekin pappeus.

f pko Pappeuden avaimet.

g pko Vanhin.

maksi ja häntä (Oliver Cowdery) toiseksi. Asettamisemme tämän sanansaattajan käden alla ja kastamisemme tapahtuivat toukokuun viidentenätoista päivänä 1829.

73 Heti vedestä noustuamme, sen jälkeen kun meidät oli kastettu, saimme suuria ja loistavia siunauksia taivaalliselta Isältämme. Tuskin olin kastanut Oliver Cowderyn, kun ^aPyhä Henki laskeutui hänen päällensä ja hän nousi ja ^bprofetoi monia asioita, jotka tapahtuisivat pian. Ja jälleen, niin pian kuin hän oli kastanut minut, minäkin sain profetian hengen, jolloin nousin ja profetoin tämän kirkon kasvusta ja monista muista kirkkoon liittyvistä asioista sekä tästä ihmislasten sukupolvesta. Me olimme täynnä Pyhää Henkeä ja riemuitsimme pelastuksemme Jumalasta.

74 Kun mieleemme oli nyt valaistu, kirjoitukset alkoivat avautua ^aymmärryksellemme

ja niiden hämärien kohtien ^bto-dellinen merkitys ja tarkoitus paljastua meille tavalla, joka ei ollut koskaan aikaisemmin ollut tavoitettavissamme ja jota emme olleet milloinkaan ennen ajatelleetkaan. Samalla meidän oli pakko pitää salassa ne seikat, että olimme saaneet pappeuden ja ottaneet kasteen, sen vainon hengen vuoksi, jota oli jo ilmennyt naapuristossa.

75 Meitä oli uhattu väkivallalla aika ajoin, ja tämänkin olivat tehneet uskonnon julistajat. Ja heidän aikeensa käydä joukolla kimppuumme estyivät ainoastaan vaimoni isän perheen vaikutusvallalla (jumalallisesta kaitsemuksesta), perheen, joka oli tullut erittäin ystävälliseksi minua kohtaan ja joka vastusti väkivaltaa ja halusi, että minun sallittaisiin jatkaa käännöstyötä keskeytyksettä, ja tarjosi ja lupasi meille sen tähden suojaa kaikkia laittomuuksia vastaan, sikäli kuin se heistä riippui.

ja jotka kiinnostanevat niitä tuhansia, jotka ovat astuneet esiin uskonkiihkoilijoiden vihaisten katseiden ja teeskentelijöiden herjausten keskellä ja ottaneet vastaan Kristuksen evankeliumin.

Eivät ketkään tervejärkiset ihmiset voisi kääntää ja kirjoittaa nefiläisille Vapahtajan suusta annettuja ohjeita täsmällisestä tavasta, jolla ihmisten tulisi rakentaa Hänen kirkkooaan, ja etenkin turmeluksen levitettyä epävarmuutta kaikkiin ihmisten keskuudessa käytettyihin muotoihin ja järjestelmiin, haluamatta etuoikeutta osoittaa sydämen alttiutta tulemalla haudatuiksi vetiseen hautaan, vastata 'hyvällä omallatunnolla Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta'.

Kirjoitettuani kertomuksen, joka oli annettu Vapahtajan opetustyöstä Jaakobin jälkeläisten jäännökselle tällä mantereella, oli helppoa nähdä, kuten profeetta sanoi olevan, että pimeys peitti maan ja synkeys ihmisten mielet. Enemmän mietiskeltyäni oli yhtä helppo nähdä, että suuren uskontoa koskevan kiistelyn ja metelin keskellä kenelläkään ei ollut valtuutta Jumalalta suorittaa evankeliumin toimituksia. Sillä saatettaisiin kysyä, onko sellaisilla ihmisillä, jotka kieltävät ilmoitukset, valtuus

73a PKO Pyhä Henki.
b PKO Profetia,

profetoiminen.
74a PKO Ymmärrys.

b Joh. 16:13.

hallita Kristuksen nimessä, kun todistus Hänestä ei ole vähäisempi kuin profetian henki ja Hänen uskontonsa on kaikkina maailman aikoina, jolloin Hänellä on ollut kansa maan päällä, perustunut ja rakentunut välittömille ilmoituksille ja ollut niiden varassa. Jos nämä tosiasiat olivat sellaista ihmisten hautaamia ja huolellisesti kätkemiä, joiden juoni olisi ollut vaarassa, jos se olisi paljastunut ihmisten tarkasteltavaksi, ne eivät olleet enää meille; ja me ainoastaan odotimme annettavaksi käskyn: 'Nouskaa ja ottakaa kaste.'

Tätä ei tarvinnut kauan toivoa, ennen kuin se toteutui. Herra, jolla on runsaasti armoa ja joka vastaa aina auliisti nöyriä jatkuvaan rukoukseen, alentui ilmaisemaan meille tahtonsa, kun me olimme kääntyneet hänen puoleensa palavalla tavalla syrjässä ihmisten asuinsijoista. Yhtäkkiä, ikään kuin keskeltä iankaikkisuutta, Lunastajan ääni puhui rauhaa meille, samalla kun väliverho avattiin ja Jumalan enkeli laskeutui alas kirkkauteen puettuna ja antoi innokkaasti odotetun sanoman sekä parannuksen evankeliumin avaimet. Mikä ilo! Mikä ihme! Mikä hämmästyminen! Maailman ollessa kärsimyksen ja hämmennyksen vallassa – miljoonien haparoidessa kuin sokeat seinää ja kaikkien ihmisten ollessa epävarmuudessa yhtenä massana silmämme näkivät, korvamme kuulivat ikään kuin 'kirkkaassa päivänvalossa'; niin, vieläpä valossa, joka häikäisi enemmän kuin toukokuinen auringonpaiste, joka silloin loi loistoaan luonnon kasvoille! Sitten hänen äänensä, joskin lempeä, tunkeutui ytimeen, ja hänen sanansa: 'Olen palvelustoverinne' karkottivat kaiken pelon. Me kuuntelimme, me katselimme, me ihailimme! Se oli enkelin ääni kirkkaudesta, se oli sanoma Korkeimmalta! Ja kuullessamme riemuitsimme hänen rakkautensa syyttäessä sielumme ja meidän kietoutuessamme Kaikkivaltiaan näkyyn! Missä oli sijaa epäilylle? Ei missään; epävarmuus oli kaikonnut, epäily oli vaipunut ollakseen enää nousematta, samalla kun sepielmät ja petos olivat paenneet iäksi!

Mutta, rakas veli, ajattele, ajattele vielä hetkinen, mikä ilo täytti sydämemme ja kuinka hämmästyneinä me polvistuimme (sillä kukapa ei olisi polvistunut sellaisen siunauksen saadessaan), kun me saimme hänen käteensä alla pyhän pappeuden hänen sanoessaan: 'Teille, palvelustovereilleni, minä Messiaan nimessä annan tämän pappeuden ja tämän valtuuden, jotka jäävät maan päälle, niin että Leevin pojat voivat vielä uhrata uhrin Herralle vanhurskaasti!'

En yritä maalata teille tämän sydämen tunteita enkä sitä ylhäistä kauneutta ja kirkkautta, joka ympäröi meidät tuossa tilaisuudessa; mutta uskokaa minua, kun sanon, ettei maa eivätkä ihmiset pysty aikojen kaunopuheisuuden myötä aluksikaan käyttämään kieltä niin kiintoisalla ja ylevällä tavalla kuin tämä pyhä persoona. Ei; eikä tällä maalla ole voimaa antaa iloa, suoda rauhaa tai käsittää sitä viisautta, joka sisältyi jokaiseen lauseeseen, kun ne annettiin Pyhän Hengen voimasta! Ihminen voi pettää kanssaihmiään, petos voi seurata petosta, ja Pahan lapsilla voi olla voima vietellä mielettömiä ja oppimattomia, kunnes mikään muu kuin sepielmät ei ole enemmistön ravintona, ja valheen hedelmät vievät virrassaan ailahtelevaiset hautaan. Mutta yksi hänen rakkautensa sormen kosketus, niin, yksi kirkkauden säde ylemmästä maailmasta, tai yksi sana Vapahtajan suusta, iankaikkisuuden huomasta, tekee sen kaiken mitättömäksi ja pyyhkii sen ikiajoiksi mielestä. Varmuus siitä, että olimme enkelin edessä, varmuus siitä, että me kuulimme Jeesuksen äänen, ja tahraton totuus sen virratessa puhtaasta persoonasta Jumalan tahdon ohjaamana on minulle sanoin kuvaamatonta, ja tulen aina katsomaan tätä Vapahtajan hyvyden ilmaisuja ihmetellen ja kiitollisena, niin kauan kuin minun sallitaan viipyä; ja niissä huoneissa, joissa täydellisyys asuu ja jonne synty ei milloinkaan pääse, toivon palvelevani Jumalaa sinä päivänä, joka ei milloinkaan pääty." – *Messenger and Advocate*, 1. vuosikerta (lokakuu 1834), s. 14–16.

USKONKAPPALEET

Me^a uskomme^b Jumalaan, ian-
kaikkiseen Isään, ja hänen^c
Poikaansa, Jeesukseen Kristuk-
seen, ja^d Pyhään Henkeen.

2 Me uskomme, että ihmiset
saavat rangaistuksen^a omista
synneistään eivätkä^b Aadamin
rikkomuksesta.

3 Me uskomme, että koko
ihmissuku voi^a pelastua Kris-
tuksen^b sovituksen ansiosta
noudattamalla^d evankeliumin^e
lakeja ja toimituksia.

4 Me uskomme, että evan-
keliumin ensimmäiset peri-
aatteet ja^a toimitukset ovat
ensimmäiseksi, ^busko Herraan
Jeesukseen Kristukseen; toi-
seksi, ^cparannus; kolmanneksi,
^dupotuskaste syntien ^eanteeksi-
saamiseksi; neljänneksi, ^fkätten

päällepaneminen Pyhän Hen-
gen^g lahjan saamiseksi.

5 Me uskomme, että^a saarnatak-
seen evankeliumia ja suorittaak-
seen sen^b toimituksia miehen
täytyy olla Jumalan^c kutsuma
^dprofetian kautta ja niiden^e kät-
ten^f päällepanemisella, joilla on
^gtoimivalta.

6 Me uskomme samaan^a järjes-
tykseen, joka oli alkukirkossa,
nimittäin^b apostoleihin, ^cprofeet-
toihin, ^dpaimeniin, ^eopettajiin,
^fevankelistöihin ja niin edelleen.

7 Me uskomme^a kielillä^b puhu-
misen, ^bprofetian, ^cilmoituksen,
^dnäkyjen, ^eparantamisen, ^fkielten
tulkitsemisen ja niin edelleen
^glahjaan.

8 Me uskomme, että^a Raamattu
on Jumalan^b sanaa, sikäli kuin

1 1a pko Usko.

b pko Jumala, jumaluus:
Isä Jumala.

c pko Jeesus Kristus;
Jumala, jumaluus:
Poika Jumala.

d pko Jumala, jumaluus:
Pyhä Henki Jumala;
Pyhä Henki.

2a 5. Moos. 24:16;

Hes. 18:19–20.

pkö Tahdonvapaus;
Vastuullisuus.

b pko Aadamin ja Eevan
lankeemus.

3a Moosia 27:24–26;

Moos. 5:9.

pkö Pelastus.

b pko Sovitus.

c pko Kuuliaisuus.

d pko Evankeliumi.

e pko Laki.

4a pko Toimitukset.

b pko Usko.

c pko Parannus.

d pko Kaste,
kastaminen.

e pko Syntien
anteeksisaaminen.

f pko Kätten
päällepaneminen.

g pko Pyhän Hengen
lahja.

5a pko Saarnaaminen.

b Alma 13:8–16.

c pko Kutsumus.

d pko Profetia,
profetoiminen.

e pko Kätten
päällepaneminen.

f pko Pappuus;
Valtuus.

6a pko Tosi kirkon

tunnusmerkit: Kirkon
organisaatio.

b pko Apostoli.

c pko Profeetta.

d pko Piispa.

e pko Evankelista;
Patriarkka.

7a pko Kielillä
puhumisen lahja.

b pko Parantaminen,
profetoiminen.

c pko Ilmoitus.

d pko Näky.

e pko Parantaminen.

f 1. Kor. 12:10;

Morm. 9:7–8.

g pko Hengen lahjat.

8a pko Raamattu.

b pko Jumalan sana.

se on ^coikein käännetty; me uskomme myös, että ^dMormonin kirja on Jumalan sanaa.

9 Me uskomme kaiken, mitä Jumala on ^ailmoittanut, kaiken, mitä hän nykyään ilmoittaa, ja me uskomme, että hän ^bilmoittaa vielä monia suuria ja tärkeitä Jumalan valtakuntaa koskevia asioita.

10 Me uskomme Israelin todelliseen ^akokoamiseen ja ^bkymmenen heimon palauttamiseen, että ^cSiion (Uusi-Jerusalem) rakennetaan Amerikan mantereelle, että Kristus tulee ^dhallitsemaan henkilökohtaisesti maan päällä ja että maa ^euudistetaan ja se saa ^fparatiisillisen ^gkirkkautensa.

11 Me vaadimme ^aoikeutta palvelulla kaikkivaltiaasta Jumalaa oman ^bomantuntomme ^cvaatimusten mukaan ja sallimme kai-

kille ihmisille saman oikeuden, ^dpalvelivatpa he miten, missä tai mitä tahansa.

12 Me uskomme, että kuninkaille, presidenteille, hallitsijoille ja hallitusmiehille tulee olla alainen ja että tulee noudattaa, kunnioittaa ja ylläpitää ^alakia.

13 Me uskomme, että tulee olla ^avilpitön, uskollinen, ^bsiveellinen, hyväntahtoinen ja hyveellinen ja että tulee tehdä ^chyvää kaikille ihmisille; tosiaankin, voimme sanoa seuraavamme Paavalin ^dkehotusta – me uskomme kaikessa, me ^etoivomme kaikessa, me olemme kestäneet paljon ja toivomme voivamme ^fkestää kaiken. Jos on jotakin ^ghyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme.

JOSEPH SMITH.

8c 1. Nefi 13:20–40;
14:20–26.
d PKO Mormonin kirja.
9a PKO Ilmoitus.
b Aam. 3:7;
OL 121:26–33.
PKO Pyhät kirjoitukset:
Ennustuksia pyhien
kirjoitusten julki
tulemisesta.
10a Jes. 49:20–22; 60:4;
1. Nefi 19:16–17.
PKO Israel: Israelin
kokoaminen.
b PKO Israel: Israelin
kymmenen
kadonnutta heimoa.

c Et. 13:2–11;
OL 45:66–67; 84:2–5;
Moos. 7:18.
PKO Siion;
Uusi-Jerusalem.
d PKO Tuhatvuotinen
valtakunta.
e PKO Maa: Maan
puhdistaminen.
f ELI Eedenin puutarhan
kaltaiset olosuhteet;
Jes. 11:6–9; 35; 51:1–3;
65:17–25;
Hes. 36:35.
PKO Paratiisi.
g PKO Kirkkaus.
11a OL 134:1–11.

b PKO Omatunto.
c PKO Tahdonvapaus.
d PKO Jumalan
palveleminen.
12a OL 58:21–23.
PKO Laki.
13a PKO Nuhteettomuus;
Rehellisyys.
b PKO Siveys.
c PKO Palveleminen.
d Fil. 4:8.
e PKO Toivo.
f PKO Kestäminen.
g PKO Hyveellisyys;
Vaatimattomuus.